

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Διπλωματική Εργασία

ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 99 ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

της
ΛΙΟΚΟΥ Κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Επιβλέπων Καθηγητής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του μεταπτυχιακού διπλώματος
στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική

Αύγουστος 2012

Στη μνήμη του πατέρα μου...

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να παρουσιαστεί η διαδικασία με την οποία τα φυσικά πρόσωπα αλλά κυρίως οι επιχειρηματικές μονάδες που αντιμετωπίζουν οικονομική αδυναμία μπορούν να υπαχθούν στη διαδικασία συνδιαλλαγής που θεσπίστηκε με το άρθρο 99 του Νόμου 3588/2007 και η οποία μετονομάστηκε σε διαδικασία εξυγίανσης με την ψήφιση του Νόμου 4013/2011.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια αναφορά στη γενικότερη οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας τα τελευταία έτη και παρουσιάζονται συνοπτικά οι λόγοι που οδηγούν τις επιχειρήσεις στην εξυγίανση μέσω της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Στη συνέχεια του κεφαλαίου δίνεται το νομοθετικό πλαίσιο του δικαίου της εξυγίανσης όπως ίσχυε από παλαιότερα ξεκινώντας από το ν.δ. 3562/1956 μέχρι και το νόμο 4013/2011 που ισχύει σήμερα.

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζονται και αναλύονται τα κυριότερα σημεία των άρθρων 99 – 106 του Νέου Πτωχευτικού Κώδικα με βάση το Νόμο 3588/2007. Επίσης, δίνεται η διαδικασία με την οποία μπορεί να συμμετέχει και το Δημόσιο σε συμφωνία συνδιαλλαγής καθώς και η ευνοϊκή ρύθμιση που μπορεί να επιτύχει ένας οφειλέτης του δημοσίου στην περίπτωση που επικυρωθεί η διαδικασία συνδιαλλαγής.

Το τρίτο κεφάλαιο ασχολείται με το νόμο 4013/2011 ο οποίος και τροποποίησε το έκτο κεφάλαιο του νέου Πτωχευτικού Κώδικα και θέσπισε τη διαδικασία εξυγίανσης. Εκτός από τα κυριότερα σημεία του νόμου παρουσιάζονται οι διαφορές της διαδικασίας συνδιαλλαγής με τη διαδικασία εξυγίανσης και δίνεται ένα υπόδειγμα αίτησης για υπαγωγή στη διαδικασία εξυγίανσης, όπως αυτή κατατίθεται στο αρμόδιο Πρωτοδικείο. Στην τελευταία παράγραφο αυτού του κεφαλαίου αναφέρουμε τις τροποποιήσεις που επήλθαν στη διαδικασία εξυγίανσης μετά την πρόσφατη ψήφιση του νόμου 4072/2012.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται μια πολύ συνοπτική αναφορά στις διαδικασίες εξυγίανσης των επιχειρήσεων που προβλέπονται από τις νομοθεσίες άλλων κρατών. Συγκεκριμένα παρουσιάζονται οι προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης επιχειρήσεων με βάση την αγγλική και γαλλική νομοθεσία καθώς και

οι ισχύουσες πτωχευτικές διαδικασίες αναδιοργάνωσης στο γερμανικό και αμερικανικό δίκαιο ως μέσα πρόληψης της πτωχευτικής εκκαθάρισης.

Στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζονται και σχολιάζονται τα αποτελέσματα που προέκυψαν από έρευνα που κάναμε στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης σχετικά με τον αριθμό των αιτήσεων που έχουν κατατεθεί για υπαγωγή σε διαδικασία συνδιαλλαγής και μετέπειτα σε διαδικασία εξυγίανσης με βάση το νέο Πτωχευτικό Κώδικα από τις Ανώνυμες Εταιρείες της Θεσσαλονίκης και το στάδιο που βρίσκεται η καθεμία από αυτές.

Τέλος, στο παράρτημα της εργασίας αυτής, θεωρήθηκε χρήσιμο για τους αναγνώστες αυτής της διπλωματικής εργασίας, να παραθέσουμε τα άρθρα των νόμων που θεσπίζουν τη διαδικασία συνδιαλλαγής και τη διαδικασία εξυγίανσης καθώς και τα άρθρα του νόμου που ίσχυε πριν και αναφέρονταν σε συμφωνίες πιστωτών και επιχείρησης.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	3
1.1 Λόγοι και Αιτίες Υπαγωγής σε Διαδικασία Εξυγίανσης	3
1.2 Η Εξυγίανση στο Σύστημα του Δικαίου	5
1.2.1 Εννοιολογικός Προσδιορισμός	5
1.2.2 Νομοθετικό Πλαίσιο του Δικαίου της Εξυγίανσης	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΝΟΜΟ 3588/2007	9
2.1 Προϋποθέσεις Υπαγωγής σε Διαδικασία Συνδιαλλαγής	9
2.2 Άνοιγμα Διαδικασίας Συνδιαλλαγής	10
2.3 Προσωρινή Διαταγή	10
2.4 Έργο μεσολαβητή	11
2.5 Συμμετοχή του Δημοσίου σε Συμφωνία Συνδιαλλαγής	12
2.6 Μη Επίτευξη Συμφωνίας	15
2.7 Σύναψη – Επικύρωση Συμφωνίας	16
2.8 Ρύθμιση Χρεών προς το Δημόσιο	18
2.9 Λύση Συμφωνίας Συνδιαλλαγής	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΝΟΜΟ 4013/2011	20
3.1 Προϋποθέσεις Υπαγωγής στη Διαδικασία Εξυγίανσης	20
3.2 Διαφορές της Διαδικασίας Εξυγίανσης από τη Διαδικασία Συνδιαλλαγής	22
3.3 Αίτηση Ανοίγματος Διαδικασίας Εξυγίανσης	24

3.4 Επικύρωση Συμφωνίας Εξυγίανσης	27
3.5 Αποτελέσματα Επικύρωσης	27
3.6 Μεταβατικές διατάξεις	28
3.7 Τροποποιήσεις στη Διαδικασία Εξυγίανσης με βάση το Ν.4072/2012	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ	33
4.1 Προπτωχεντικές Διαδικασίες Σύμφωνα με το Αγγλικό Δίκαιο	33
4.2 Προπτωχεντικές Διαδικασίες Σύμφωνα με το Γαλλικό Δίκαιο	35
4.3 Μεταπτωχεντικές Διαδικασίες Αναδιοργάνωσης Επιχειρήσεων Μέσω Προσυμφωνημένων Σχεδίων	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	40
5.1 Έρευνα και Στατιστικά Αποτελέσματα	40
5.2 Σχόλια και Απόψεις για την Αποτελεσματικότητα της Διαδικασίας Συνδιαλλαγής	42
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	46
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	48
Κεφάλαιο Δ' - Άρθρα 44-45 Ν.1892/1990	49
Κεφάλαιο Έκτο Ν.3588/2007	53
Άρθρο 12 Ν.4013/2011	59
Άρθρο 234 Ν.4072/2012	83
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	86

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο όρος «εξυγίανση επιχειρήσεων» αναφέρεται στην προσπάθεια διάσωσης μιας οργανωμένης επιχειρηματικής μονάδας, όταν αυτή βρίσκεται σε σημείο που δεν μπορεί να ικανοποιήσει τους πιστωτές της αλλά και να εξασφαλίσει τη λειτουργία της. Η αποτελεσματική προστασία από τους πιστωτές γίνεται βασικό ζητούμενο στην προσπάθεια εξυγίανσης μαζί με την εξασφάλιση ρευστότητας. Σε νομικό επίπεδο, η προστασία από τους πιστωτές ιδιαίτερα όταν αυτή λαμβάνει χώρα εγγράφως είναι μια από τις αποτελεσματικότερες εξυγιαντικές λύσεις.

Σε περιόδους έντονης οικονομικής κρίσης όπως αυτή που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, οι νομοθετικές επιλογές που δίνονται σε μια επιχείρηση προκειμένου να αντιμετωπίσει όσο πιο ανώδυνα γίνεται τις συνέπειες της κρίσης αποκτούν μεγάλη σημασία.

Η συνδιαλλαγή αποτελεί ένα νέο θεσμό που θεσπίστηκε με τις διατάξεις των άρθρων 99 – 106 του νέου Πτωχευτικού Κώδικα Ν.3588/2007 με σκοπό την πρόληψη της πτώχευσης. Σκοπός της διαδικασίας είναι να δοθεί στον οφειλέτη που τελεί σε αποδεδειγμένη οικονομική αδυναμία η δυνατότητα ικανοποίησης των πιστωτών του και διάσωσης της επιχείρησής του μέσω συμφωνίας με τους πιστωτές του που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ'αυτού. Η συμφωνία επιτυγχάνεται με τη μεσολάβηση προσώπου, που ορίζεται από το δικαστήριο για το σκοπό αυτό. Ο μεσολαβητής στα πλαίσια του έργου του προτείνει λύσεις για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων του οφειλέτη με στόχο τη συνέχιση της δραστηριότητας του και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στην επιχείρηση ώστε να καταστεί αυτή βιώσιμη και τελικώς να αποτραπεί η περιέλευση του οφειλέτη σε κατάσταση παύσης πληρωμών.

Η θεμελιώδης αρχή που διέπει το νόμο 3588/2007, και πριν την τροποποίησή του, είναι ότι πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στη διάσωση των επιχειρήσεων, που είναι δυνατό να διασωθούν με την υγιή ανασυγκρότησή τους. Το κρίσιμο για τις περιπτώσεις αυτές μέτρο στο προπτωχευτικό στάδιο είναι η διαδικασία συνδιαλλαγής και ήδη πλέον η διαδικασία εξυγίανσης. Η χρησιμότητα της διαδικασίας έγκειται στο γεγονός ότι μέσω αυτής επιδιώκεται να επιτευχθεί

έγκαιρα η διάσωση της επιχείρησης προς αποφυγή του κινδύνου οικονομικής κατάρρευσης και πτώχευσης της επιχείρησης στο άμεσο και προσεχές μέλλον γεγονός που επιφέρει πολύ άσχημες συνέπειες για την ίδια την επιχείρηση, το απασχολούμενο προσωπικό της, τους πελάτες και τους πιστωτές της καθώς και για την τοπική αγορά και γενικότερα την ελληνική οικονομία.

Με το νόμο 4013/2011 (ΦΕΚ Α΄204/15.09.2011), ο έλληνας νομοθέτης αναμόρφωσε το πλαίσιο προπτωχευτικής εξυγίανσης που είχε εισαγάγει ο Πτωχ. Κώδικας (Ν. 3588/2007, ΦΕΚ Α΄153/15.07.2007), αντικαθιστώντας τη διαδικασία συνδιαλλαγής με τη διαδικασία εξυγίανσης. Η αιτία της αντικατάστασης αυτής θα πρέπει να αναζητηθεί στην έντονη κριτική που ασκήθηκε, αφενός για την έλλειψη δεσμευτικού αποτελέσματος της συμφωνίας στους μη συμβαλλόμενους πιστωτές και αφετέρου στην καταχρηστική υπαγωγή επιχειρήσεων, με μοναδικό σκοπό την προσωρινή τους προστασία και εντέλει την παρέλκυση της πτώχευσης.

Ωστόσο, ακόμα και μετά την αλλαγή και τροποποίηση της διαδικασίας συνδιαλλαγής και τη θέσπιση της διαδικασίας εξυγίανσης η όλη διαδικασία εξακολουθεί να παρουσιάζει αδυναμίες και συχνά χρησιμοποιείται ως εργαλείο από τους επιχειρηματίες κυρίως για την αποφυγή της λήψης αναγκαστικών μέτρων είσπραξης εναντίον τους από τους πιστωτές τους καθώς και της ποινικής ευθύνης. Πρόσφατα με το νόμο 4072/2012 επήλθαν κάποιες σημαντικές αλλαγές στη διαδικασία εξυγίανσης τα αποτελέσματα των οποίων μάλιστα φαίνεται να φανούν στην πράξη.

Σημειώνεται ότι με το νόμο 4013/2011 εισάγεται και πάλι ο θεσμός της ειδικής εκκαθάρισης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 106ια, η ανάλυση του οποίου ξεφεύγει από τους σκοπούς της παρούσας εργασίας μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1.1 Λόγοι Και Αιτίες Υπαγωγής Σε Διαδικασία Εξυγίανσης

Η παρούσα οικονομική κατάσταση , εγχώρια και διεθνή, είναι πρωτόγνωρη για τα παγκόσμια οικονομικά δεδομένα μετά το μεγάλο κραχ του 1929. Η χώρα μας βρίσκεται στο επίκεντρο αυτής της κρίσης και αποτελεί σημείο αναφοράς. Υψηλό δημόσιο χρέος, αδυναμία χρηματοδότησης από τις διεθνείς αγορές, υψηλή φορολόγηση, έλλειψη ρευστότητας, εξαιρετικά χαμηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, ασφυξία στην αγορά λόγω έλλειψης ρευστότητας, συνθέτουν το σκηνικό της οικονομικής κατάστασης στη χώρα μας.

Στα πλαίσια της κακής οικονομικής συγκυρίας, δημιουργήθηκε ταυτόχρονα ένα κυλιόμενο κακό κλίμα πιστοληπτικής ικανότητας και έλλειψη δυνατότητας των επιχειρήσεων να ανταποκριθούν στις οποιεσδήποτε συναλλαγές τους τόσο προς τις τράπεζες, όσο και προς τις άλλες επιχειρήσεις που συνεργάζονται.

Επιπρόσθετα, οι εφαρμοζόμενες εισπρακτικές πολιτικές της πολιτείας που δεν κινούνται στην κατεύθυνση της ανάπτυξης της οικονομίας και εξόδου από την κρίση χρέους που μαστίζει το ελληνικό κράτος συρρικνώνουν διαρκώς το εισόδημα των καταναλωτών και οδηγούν σε διάλυση πολλές επιχειρήσεις. Και εξωτερικοί παράγοντες όμως και συγκεκριμένα η δυσπιστία που επικρατεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς τη δυνατότητα διάσωσης της Ελλάδας εντός της ζώνης του ευρώ, δημιουργεί περαιτέρω ψυχολογική ανασφάλεια στους καταναλωτές, με άμεση αρνητική επίδραση στην καταναλωτική τους συμπεριφορά.

Οι τράπεζες από την πλευρά τους, λόγω της εκτεταμένης δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας του ευρύτερου τραπεζικού συστήματος, υιοθετούν μια πολύ πιο επιλεκτική στάση όσον αφορά τη χορήγηση ιδιωτικών και καταναλωτικών δανείων. Η γενικότερη απροθυμία των πιστωτικών ιδρυμάτων να προεξοφλούν επιταγές πελατείας, η μείωση της αγοραστικής ζήτησης λόγω της οικονομικής κρίσης, η αδυναμία στήριξης της αγοράς με μέτρα ισοδύναμου

αποτελέσματος και κεφαλαιακής ενίσχυσης των εταιρειών, η σημαντική επιβάρυνση με φορολογικές και ασφαλιστικές δαπάνες και τέλος η σημαντική αύξηση των επισφαλειών είχαν ως αποτέλεσμα να υποστεί σημαντικό πλήγμα η ρευστότητα των εταιρειών.

Εξάλλου, η γενικότερη μείωση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας (αποκλεισμός από τις διεθνείς και διατραπεζικές αγορές, καθεστώς διεθνούς εποπτείας) είχαν ως αποτέλεσμα οι προμηθευτές από το εξωτερικό να μη χορηγούν μακροχρόνιες πιστώσεις ούτε να δέχονται τις επιταγές των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων ούτε καν εγγυητικές επιστολές αξιώνοντας τοις μετρητοίς εξόφληση του μεγαλύτερου ποσοστού των αγορασθέντων εμπορευμάτων. Με δεδομένη την έλλειψη ρευστού από τις επιχειρήσεις καθίσταται ανέφικτη η αγορά εμπορευμάτων από το εξωτερικό γεγονός που με τη σειρά του οδηγεί σε δραματική μείωση των πωλήσεων και του τζίρου των ελληνικών επιχειρήσεων.

Από την παρούσα κρίση είναι δύσκολο να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις εκείνες που σωρευτικά: α) έχουν μεγάλο κόστος λειτουργίας, β) ευρίσκονται σε σχέση με το τζίρο τους, σε δυσανάλογη εξάρτηση από το χρηματοπιστωτικό σύστημα, υποχρεούμενες στην αποπληρωμή επενδυτικών δανείων που είχαν λάβει σε οικονομικά εύρωστους καιρούς και με δεδομένη τη δραματική πτώση τζίρου που διέρχεται η αγορά και γ) έχουν σωρεύσει υπέρμετρες οφειλές προς το δημόσιο και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, τις οποίες σήμερα δυσκολεύονται να εξυπηρετήσουν.

Η δυσμενής αυτή οικονομική κατάσταση αντικατοπτρίζεται με τον πιο εύγλωττο τρόπο με το πρόβλημα ρευστότητας που αντιμετωπίζει η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών επιχειρήσεων. Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω είναι επιχειρήσεις υγιείς μέχρι πρότινος, που είχαν κτίσει την υποδομή τους, τον προγραμματισμό τους και τις δανειακές τους ανάγκες πέραν αυτών των συνθηκών, να αντιμετωπίζουν σήμερα οξύ πρόβλημα και πολλές από αυτές να βρίσκονται ένα βήμα πριν από την πτώχευση. Προκειμένου οι επιχειρήσεις να ανακάμψουν και να επιβιώσουν προσπαθούν να έρθουν σε συμφωνία με τους πιστωτές τους ώστε να ρυθμιστούν εκ νέου οι υποχρεώσεις τους προς αυτούς.

Η ανάγκη διάσωσης της επιχείρησης δεν έρχεται σε σύγκρουση αλλά αντίθετα συμπλέει με τα συμφέροντα των πιστωτών, αφού κατά κανόνα οι πιστωτές θα ικανοποιηθούν περισσότερο από μια λειτουργούσα επιχείρηση από ότι

θα ικανοποιούνται από την αναγκαστική εκποίηση των περιουσιακών της στοιχείων. Στις λίγες περιπτώσεις, που η εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων είναι ευνοϊκότερη για τους πιστωτές από τη διάσωση της επιχείρησης, θα πρόκειται για επιχειρήσεις μεσοπρόθεσμα μη βιώσιμες, η απόπειρα διάσωσης των οποίων δεν είναι κοινωνικά και οικονομικά επωφελής, αφού είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

1.2 Η Εξυγίανση Στο Σύστημα Του Δικαίου

1.2.1 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Δίκαιο εξυγίανσης είναι το σύνολο των ειδικών διατάξεων που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που βρίσκεται σε οικονομική κρίση με άμεσο σκοπό την επιβίωση της ίδιας της επιχείρησης και έμμεσο την εξυγίανση της εθνικής οικονομίας. Κρίση είναι η κατάσταση εκείνη που απειλεί την ικανότητα επιβίωσης μια επιχείρησης.

Με την εξυγίανση αποσκοπείτε να αποτραπεί η διάλυση μιας υπερχρεωμένης αλλά βιώσιμης επιχείρησης, να διασωθεί και να συνεχίσει τη λειτουργία της ώστε να ωφελούνται από την εξυγιαντική διαδικασία και άλλα πρόσωπα, εκτός από τον οφειλέτη, όπως οι δανειστές, οι προμηθευτές, οι εργαζόμενοι και τέλος η εθνική οικονομία.¹

1.2.2 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Το νομοθετικό πλαίσιο στο οποίο κινείται το δίκαιο εξυγίανσης των προβληματικών και υπερχρεωμένων επιχειρήσεων, εκτός από παλαιότερες μορφές που έχουν μόνο ιστορική αξία, σημαντικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα εξής στάδια.

1. Αναγκαστική εξυγίανση από τους πιστωτές. Το ν.δ. 3562/1956 «περί υπαγωγής ανωνύμων εταιρειών υπό την διοίκησην και διαχείρισην των πιστωτών και θέσεων αυτών υπό την ειδικήν εκκαθάρισην» συνδυασμένο με το β.δ. 22.12.56 «περί

¹ Βλ. Α.Κοτσίρη Ρ.Χατζηνικολάου – Αγγελίδου, Το Δίκαιο Εξυγίανσης και Εκκαθάρισης των Προβληματικών Επιχειρήσεων (1998) σελ 1-6

εφαρμογής επί ομορρυθμών και ετερορρυθμών εταιρειών του ν.δ. 3562/1956. Οι διαδικασίες του νόμου αυτού που διακρίνονται σε τρία στάδια – Προσωρινή διαχείριση, Διοίκηση και διαχείριση, Ειδική εκκαθάριση – αποτελούν διαδικασίες αναγκαστικής εξυγίανσης από τους δανειστές.²

2. Το σύστημα εξυγίανσης κατά το ν. 1386/1983. Ο ν. 1386/1983 που φέρει τον τίτλο «Οργανισμός Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων» οργάνωσε ένα κρατικό σύστημα εξυγιαντικής διαδικασίας, τη διαχείριση του οποίου έχει αναλάβει ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (Ο.Α.Ε.). Ο Υπουργός Οικονομικών υπάγοντας την επιχείρηση στις ρυθμίσεις του ν. 1386/1983 αποφασίζει είτε την ανάληψη της διοίκησης των επιχειρήσεων από τον Ο.Α.Ε. είτε τη ρύθμιση των υποχρεώσεων της κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα της, δηλαδή α) με την αναδιάρθρωση των υφιστάμενων υποχρεώσεων της επιχείρησης και β) με την αναγκαστική αύξηση του κεφαλαίου της επιχείρησης με τροπή του παθητικού σε κεφάλαιο. Αν δεν επιτευχθούν τα ανωτέρω τίθεται η επιχείρηση σε ειδική εκκαθάριση κατ'άρθρο 9 του ίδιου νόμου.³

3. Η αποκρατικοποίηση του δικαίου της εξυγίανσης με το ν. 1892/1990. Από το 1990 το ελληνικό δίκαιο για την εξυγίανση των επιχειρήσεων εισέρχεται στην περίοδο αποκρατικοποίησης. Στην πραγματικότητα πρόκειται για την αποκρατικοποίηση των προβληματικών επιχειρήσεων που κρατικοποιήθηκαν με το ν.1386/83 καθώς και άλλων επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Με βάση το άρθρο 44 του νόμου αυτού μια επιχείρηση που αντιμετωπίζει προβλήματα αλλά θεωρείται οικονομικά βιώσιμη μπορεί να προσπαθήσει να εξυγιανθεί και να διασωθεί αν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ της επιχείρησης όπως νόμιμα εκπροσωπείται και των πιστωτών της έχοντας την έγγραφη συναίνεση των εταίρων ή μετόχων στους οποίους ανήκει το καταβεβλημένο εταιρικό ή μετοχικό κεφάλαιο. Βασική προϋπόθεση είναι να μην έχουν εκποιηθεί περιουσιακά

² Αναλυτικά για το ν.δ. 3562/1956 βλ. Α.Γεωργακόπουλο, Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, τομ. 1^{ος}, τ. 3 Πτώχευση και εξυγίανση (1997), 2^η έκδ. σελ. 211 και Θ. Λιακόπουλο, Συλλογικές διαδικασίες ικανοποίησης πιστωτών και εξυγίανση επιχειρήσεων, ΕΕμπΔ (1983) σελ. 369

³ Για το Ν. 1386/1983 βλ. Α. Αργυριάδη, Ζητήματα από την υπαγωγή προβληματικών επιχειρήσεων στις ρυθμίσεις του Ν. 1386/83, Νο Β 1984

στοιχεία απαραίτητα για την παραγωγική λειτουργία της επιχείρησης. Τυπική προϋπόθεση αποτελεί η επικύρωση της συμφωνίας από το Εφετείο της έδρας της επιχείρησης. Η επικύρωση της συμφωνίας την καθιστά υποχρεωτική για όλους τους πιστωτές συμβαλλόμενους και μη. Στους μη συμβαλλόμενους συμπεριλαμβάνονται το Δημόσιο, οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης κύριας ή επικουρικής, πιστωτικά ιδρύματα και τράπεζες όπως και πιστωτές που είχαν το δικαίωμα να μετάσχουν στη συμφωνία και δεν το έπραξαν. Δε δεσμεύονται οι πιστωτές που έχουν βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά της επιχείρησης (προμηθευτές υλικών, απαιτήσεις ΔΕΗ, ΟΤΕ) και οι εργαζόμενοι. Η δέσμευση ως προς τους μη συμβαλλόμενους πιστωτές μετά την επικύρωση της συμφωνίας από το εφετείο επέρχεται αυτοδίκαια από το νόμο (άρθρο 44 παρ. 1).

Στη συνέχεια ο ίδιος βασικός νόμος 1892/1990, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα,⁴ αναφέρεται αναλυτικά και στην ειδική εκκαθάριση (άρθρο 46^α). Αν αποτύχει να επιτευχθεί συμφωνία με βάση το άρθρο 44 και αν επίσης οι πιστωτές θεωρούν αδύνατη την προσπάθεια πώλησης της επιχείρησης μέσω της ειδικής εκκαθάρισης υπάρχει και η επιλογή της απλής εκκαθάρισης του άρθρου 46 του ν. 1892/1990 (διαδικασία ανάλογη με την πτωχευτική για την ικανοποίηση των πιστωτών – άρθρο 9 ν.1386/1983). Οι πιστωτές είναι αυτοί που κυρίως θα επιλέξουν ποια από τις παραπάνω διαδικασίες θα ακολουθηθεί και αν θα εφαρμοσθούν είτε διαδοχικά είτε διαζευκτικά.⁵

4. Διαδικασία συνδιαλλαγής με βάση το άρθρο 99 του Ν.3588/2007. Σύμφωνα με τις αλλαγές που έγιναν στον Πτωχευτικό Κώδικα (Ν 3588/2007), κυρίως δε στο άρθρο 99, επιχειρήσεις με έντονα προβλήματα ρευστότητας, καθώς και προβλήματα αδυναμίας εξόφλησης των ήδη ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους, έχουν την δυνατότητα υπαγωγής τους στην διαδικασία συνδιαλλαγής η οποία και θεωρείται διαδικασία ελεγχόμενης πτώχευσης. Στη διαδικασία συνδιαλλαγής μπορεί να υπαχθεί κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που αποδεικνύει κατά την

⁴ Οι διαδοχικές τροποποιήσεις προέκυψαν με το Ν.1947/1991 (άρθρο 43), Ν.2000/1991, Ν.2224/1994, Ν.2302/1995, Ν.2324/1995 (άρθρο 60) με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 46 β, Ν. 2359/1995 (άρθρο 7) και Ν.2516/1997 με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 46γ. Στο παράρτημα αυτής της εργασίας παρατίθενται τα άρθρα 44 και 45 του Ν.1892/1990.

⁵ Αναλυτικά για το Ν. 1892/1990 βλ. Α.Κοτσίρη Ρ.Χατζηνικολάου – Αγγελίδου, Το Δίκαιο Εξυγίανσης και Εκκαθάρισης των Προβληματικών Επιχειρήσεων (1998)

παρούσα χρονική στιγμή αδυναμία πληρωμών – εξόφλησης των υποχρεώσεών του, ή πιθανολογεί ότι σε εύλογο χρονικό διάστημα, θα προκύψει οικονομική αδυναμία, με καθυστερήσεις πληρωμών, σφράγισμα επιταγών, ή διαμαρτύρηση συναλλαγματικών. Σημειώνεται ιδιαίτερα ότι η επιχείρηση, κατά το ως άνω στάδιο, αντιμετωπίζει μεν σοβαρά προβλήματα πληρωμών, πλην όμως δεν έχει δηλώσει την παύση τους. Βρίσκεται δηλαδή, ένα βήμα πριν από την απόφαση αυτή και συνεπώς, όλος ο σχεδιασμός σκοπεύει στην αποφυγή της πτώχευσης⁶.

5. Διαδικασία εξυγίανσης με βάση το άρθρο 12 του Ν.4013/2011. Με το νέο αυτό νόμο αντικαταστάθηκε το έκτο κεφάλαιο «Διαδικασία συνδιαλλαγής», άρθρα 99 – 106 του πτωχευτικού κώδικα με ένα νέο που φέρει τον τίτλο «Προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης», άρθρα 99 – 106ια του πτωχευτικού κώδικα. Με τις ανωτέρω διατάξεις θεσπίζεται η διαδικασία εξυγίανσης, η οποία έχει επίσης χαρακτήρα προληπτικό της πτώχευσης. Η ρύθμιση της εξυγίανσης παρουσιάζει ορισμένες ομοιότητες με την προηγούμενη διαδικασία συνδιαλλαγής ωστόσο διαφέρει και αρκετά τόσο ως προς τις προϋποθέσεις όσο και ως προς τις συνέπειες, με ειδοποιό διαφορά τη δέσμευση από τη συμφωνία εξυγίανσης (εφόσον επιτευχθεί η νόμιμη πλειοψηφία πιστωτών) του συνόλου των πιστωτών, συναινούντων και μη, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από τη συμφωνία και γεννήθηκαν πριν από το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 106^η, παρ. 1 του Ν.4013/11.

Στη συνέχεια της παρούσας εργασίας μας θα αναφερθούμε λεπτομερώς στις ουσιαστικές διατάξεις του νόμου που θεσπίζει τη διαδικασία συνδιαλλαγής καθώς και στις μετέπειτα τροποποιήσεις που επήλθαν με τη διαδικασία εξυγίανσης.

⁶ Η διαδικασία συνδιαλλαγής συχνά αναφέρεται και ως προπτωχευτικό στάδιο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ

N.3588/2007

2.1 Προϋποθέσεις Υπαγωγής Σε Διαδικασία Συνδιαλλαγής

Το πρώτο στάδιο της διαδικασίας συνδιαλλαγής είναι η αίτηση για το άνοιγμά της. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (με πτωχευτική ικανότητα που είναι οι έμποροι καθώς και οι ενώσεις προσώπων με νομική προσωπικότητα που επιδιώκουν οικονομικό σκοπό) το οποίο αποδεικνύει οικονομική αδυναμία είτε παρούσα είτε προβλέψιμη που όμως δε βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

Βασική συνεπώς προϋπόθεση είναι να μην υφίσταται παύση πληρωμών στοιχείο το οποίο αποδεικνύει ότι η διαδικασία αυτή θεσπίστηκε από τον Πτωχευτικό Κώδικα με σκοπό την πρόληψη της πτώχευσης οφειλετών που βρίσκονται σε κατάσταση οικονομικής αδυναμίας.

Τυπική προϋπόθεση είναι στην αίτηση να περιγράφεται αναλυτικά η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, το μέγεθος και η κοινωνική σημασία της επιχείρησης από άποψη απασχόλησης και να προτείνονται μέτρα για τη χρηματοδότησή του και γενικότερα τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να αντιμετωπιστεί η οικονομική κρίση στην οποία έχει περιέλθει ο οφειλέτης.

Για τη διαπίστωση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου το θεωρήσει απαραίτητο, μπορεί μετά την υποβολή της αίτησης να ορίσει εμπειρογνώμονα από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων. Ο εμπειρογνώμονας έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον οφειλέτη οποιοδήποτε οικονομικό στοιχείο κρίνει αναγκαίο και επίσης, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, να συγκεντρώσει πληροφορίες από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα. Υποχρέωσή του είναι, εντός προθεσμίας είκοσι ημερών από το διορισμό του, να καταθέσει τη σχετική έκθεσή του στον αρμόδιο γραμματέα.

Τυπική τέλος προϋπόθεση είναι μαζί με την αίτηση, και μάλιστα με ποινή απαραδέκτου αυτής, να επισυνάπτεται το πρωτότυπο γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ύψους πέντε χιλιάδων ευρώ. Το ποσό αυτό διατίθεται για την αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή.

2.2 Άνοιγμα Διαδικασίας Συνδιαλλαγής

Το άνοιγμα διατάσσεται με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, (δηλαδή του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του) η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση του οφειλέτη. Με την ίδια απόφαση ορίζεται μεσολαβητής, ο οποίος επιλέγεται από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, έχοντας προθεσμία για την περάτωση του έργου του διάστημα όχι μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών.⁷ Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί για έναν ακόμα μήνα, με δικαστική απόφαση.⁸ Η πάροδος της ανωτέρω προθεσμίας επιφέρει αυτοδικαίως περάτωση του λειτουργήματος του μεσολαβητή και της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

Η απόφαση του δικαστηρίου, με την οποία μπορεί να λαμβάνονται και προληπτικά μέτρα μέχρι την έκδοση επικυρωτικής απόφασης, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

2.3 Προσωρινή Διαταγή

Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να εκδώσει προσωρινή διαταγή για τη λήψη προληπτικών

⁷ Σημειώνεται ότι με τον αρχικό νόμο η προθεσμία που είχε ο μεσολαβητής ήταν δύο μήνες. Η αντικατάσταση από δύο σε τέσσερις μήνες έγινε με το Ν. 3858/2010.

⁸ Ως χρόνος έναρξης υπολογισμού της προθεσμίας για την περάτωση του έργου από το μεσολαβητή συνήθως λογίζεται η ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στο δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του ταμείου Νομικών, εκτός αν στο διατακτικό της απόφασης ορίζεται διαφορετικά (π.χ. ότι η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της απόφασης στο μεσολαβητή).

μέτρων (κάτι που γίνεται στις περισσότερες των περιπτώσεων) τα οποία και ισχύουν μέχρι την έκδοση επικυρωτικής απόφασης.

Ωστόσο με το άρθρο 35 του Ν.3858/2010 προστέθηκε παράγραφος 4 στο άρθρο 99 σύμφωνα με την οποία « Προσωρινή διαταγή, η έκδοση της οποίας, μετά την υποβολή της αίτησης, ήταν αναγκαία κατά την κρίση του δικαστηρίου, παύει αυτοδικαίως να ισχύει, σε κάθε περίπτωση, μετά πάροδο δύο (2) μηνών από την έκδοσή της, απαγορευομένης της παράτασης ισχύος της.»

Επομένως, σε περίπτωση που μετά την κατάθεση από τον οφειλέτη της αίτησης στο δικαστήριο για άνοιγμα διαδικασίας συνδιαλλαγής, χορηγηθεί από το τελευταίο προσωρινή διαταγή (με περιεχόμενο συνήθως την απαγόρευση λήψης μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης/ή και ασφαλιστικών μέτρων σε βάρος του οφειλέτη), η προσωρινή διαταγή παύει να ισχύει αυτοδικαίως μετά πάροδο δύο μηνών από την έκδοσή της και η ισχύς της δε μπορεί να παραταθεί (π.χ. μέχρι την εκδίκαση της αίτησης για το άνοιγμα συνδιαλλαγής ή μέχρι την έκδοση της σχετικής δικαστικής απόφασης, όπως ορίζονταν συνήθως μέχρι και την τροποποίηση με το Ν.3858/2010).

2.4 Έργο Μεσολαβητή

Ο μεσολαβητής⁹ έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ'αυτού, όπως αυτές προκύπτουν από τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη, με σκοπό την άρση των οικονομικών δυσκολιών του οφειλέτη, τη συνέχιση της δραστηριότητας του και διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και να προτείνει λύσεις για τη διάσωση της επιχείρησης, ιδίως με μείωση των απαιτήσεων, παράταση του ληξιπρόθεσμου αυτών, αναδιάρθρωση της επιχείρησης, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, εκποίηση της επιχείρησης ή κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο. Ο μεσολαβητής δικαιούται, κατά παρέκκλιση από τις

⁹ Σύμφωνα με το άρθρο 106 του Πτ.Κώδικα, μεσολαβητής δεν μπορεί να οριστεί πρόσωπο το οποίο την τριετία πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής είχε λάβει άμεσα ή έμμεσα αμοιβή ή είχε πληρωθεί απαίτησή του από τον οφειλέτη ή πιστωτή του ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη.

κείμενες διατάξεις, να ζητήσει και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κάθε πληροφορία σχετική με τη δραστηριότητα του οφειλέτη, πρόσφορη για την εκπλήρωση της αποστολής του (άρθρο 101 Ν.3588/2007).

2.5 Συμμετοχή Του Δημοσίου Στη Συμφωνία Συνδιαλλαγής

Με το άρθρο 102 του Πτωχευτικού Κώδικα δίνεται η δυνατότητα και στο Δημόσιο (καθώς και σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης) να συμμετέχει με την ιδιότητα του πιστωτή σε συμφωνίες συνδιαλλαγής με τους οφειλέτες του, δηλαδή να συναινεί σε μείωση των απαιτήσεών του με τους ίδιους όρους με έναν ιδιώτη δανειστή.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να εξεταστεί η αίτηση για συμμετοχή του Δημοσίου είναι να έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση για το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής αλλά να μην έχει παρέλθει το τετράμηνο (ή και ένας επιπλέον μήνας αν έχει δοθεί παράταση) που ορίζει ο νόμος για τη διεκπεραίωση του έργου του μεσολαβητή.

Στην περίπτωση αυτή ο μεσολαβητής οφείλει να καταθέσει σχετική αίτηση στη Δ.Ο.Υ. όπου είναι βεβαιωμένα τα χρέη του οφειλέτη, με σαφές και συγκεκριμένο περιεχόμενο (να καθορίζει δηλαδή τα χρέη που θα αποτελέσουν αντικείμενο συνδιαλλαγής καθώς και τις λύσεις που προτείνονται). Ο χρόνος που προτείνεται για την αποπληρωμή των συμφωνηθέντων χρεών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα τέσσερα έτη από την επικύρωση της συμφωνίας συνδιαλλαγής (βάσει του Ν.3858/2010).

Επίσης το αίτημα δεν πρέπει να αφορά παρακρατούμενους φόρους ή χρέη αυτοτελώς βεβαιωμένα υπέρ τρίτων.

Μαζί με την αίτηση, ο μεσολαβητής πρέπει να συνυποβάλλει τα εξής δικαιολογητικά:¹⁰

¹⁰ Βλ. σχετική ΠΟΛ 1087, 11.06.2010

- Αντίγραφο της αίτησης του οφειλέτη προς το πτωχευτικό δικαστήριο για το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, επί της οποίας (αίτησης) εκδόθηκε η σχετική δικαστική απόφαση.
- Αντίγραφο της δικαστικής απόφασης με την οποία διατάσσεται το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής και διορίζεται μεσολαβητής.
- Περιλήψεις των άνω αποφάσεων δημοσιευμένες στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.
- Τυχόν έκθεση εμπειρογνώμονα σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη.
- Επιμέρους συμφωνίες, που έχουν τυχόν ήδη επιτευχθεί με άλλους πιστωτές στα πλαίσια της διαδικασίας συνδιαλλαγής.
- Πρόσφατα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας επί των ακινήτων του οφειλέτη και τυχόν προσώπων που συνευθύνονται με αυτόν έναντι του Δημοσίου, πρόσφατα πιστοποιητικά μη διεκδίκησης των ακινήτων αυτών καθώς και πρόσφατα πιστοποιητικά των εγγεγραμμένων επ' αυτών βαρών.
- Τα έγγραφα με τα οποία πιστοποιείται η ύπαρξη και το τρέχον ύψος των απαιτήσεων των άλλων – πλην του Δημοσίου – πιστωτών, για τις οποίες έχουν εγγραφεί εμπράγματα βάρη, κατά τα ανωτέρω.
- Βεβαιώσεις από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και το ταμείο Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων (Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε.) με τις οποίες θα πιστοποιείται έως το χρόνο υποβολής της πρότασης για συνδιαλλαγή με το Δημόσιο α) η χορήγηση ή μη εγγύησης υπέρ της επιχείρησης του οφειλέτη από τους ανωτέρω φορείς, β) η υποβολή ή μη αίτησης στους εν λόγω φορείς από τον οφειλέτη για χορήγηση εγγύησης υπέρ της επιχείρησής του και γ) η έγκριση ή μη από τους εν λόγω φορείς τυχόν υποβληθείσας αίτησης κατά τα ανωτέρω. Αντί των ανωτέρω βεβαιώσεων μπορεί να προσκομιστεί Υπεύθυνη Δήλωση του οφειλέτη του ν.1599/1986, με την οποία θα δηλώνει τα προαναφερθέντα στοιχεία.
- Υπεύθυνη Δήλωση του οφειλέτη του ν.1599/1986, με την οποία θα δηλώνει αν η επιχείρησή του έχει υπαχθεί σε αναπτυξιακό νόμο και σε ποιον.

Στη συνέχεια, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. πρέπει και αυτή με τη σειρά της να συγκεντρώσει ορισμένα δικαιολογητικά και τα οποία είναι:

- Πίνακας των βεβαιωμένων χρεών του οφειλέτη καθώς και έγγραφο του αρμόδιου τμήματος ελέγχου από το οποίο προκύπτουν οι εκκρεμούντες εις βάρος του οφειλέτη φορολογικοί έλεγχοι και τα τυχόν πιθανολογούμενα προς βεβαίωση ποσά.
- Αντίγραφα τελευταίων δηλώσεων στοιχείων ακινήτων (Ε9) και τελευταίων δηλώσεων Φ.Μ.Α.Π. καθώς και αντίγραφα δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος (έντυπο Ε1) και μηχανογραφικών δελτίων οικονομικών στοιχείων επιχειρήσεων και επιτηδευματιών (έντυπο Ε3) τριών τελευταίων ετών (τόσο του οφειλέτη όσο και των τυχόν συνυπόχρεων με αυτόν προσώπων).
- Εκθέσεις εκτίμησης της αξίας των ακινήτων του οφειλέτη (και τυχόν συνυπόχρεων προσώπων έναντι του Δημοσίου) από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ.
- Τυχόν έγγραφα με τα οποία το Δημόσιο έχει λάβει μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του έναντι του οφειλέτη και των τυχόν συνυπόχρεων προσώπων.

Μετά τη συγκέντρωση των ανωτέρω δικαιολογητικών, η Δ.Ο.Υ. συντάσσει πλήρες ιστορικό της υπόθεσης και διατυπώνει την πρότασή της επί του εξεταζόμενου αιτήματος.

Ολόκληρος ο φάκελος, με την αίτηση και τα δικαιολογητικά του μεσολαβητή καθώς και της Δ.Ο.Υ., διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Δ16) του Υπουργείου Οικονομικών όπου και επεξεργάζεται η αίτηση και διατυπώνεται σχετική εισήγηση.

Στη συνέχεια, διαβιβάζεται ο φάκελος στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους όπου και εκεί γίνεται σχετική επεξεργασία της πρότασης και εκδίδεται σχετικό πρακτικό συνεδρίασης.

Τελικό αρμόδιο όργανο για την εξέταση της αίτησης για συνδιαλλαγή με το Δημόσιο και αποδοχή του πρακτικού συνεδρίασης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους είναι ο Υπουργός Οικονομικών.

Το εγκεκριμένο αυτό πρακτικό διαβιβάζεται πίσω στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. όπου σε περίπτωση που το Δημόσιο αποδέχεται την πρόταση του μεσολαβητή ή ο

οφειλέτης αποδέχεται τυχόν διαφορετική θέση του Δημοσίου, υπογράφεται η συμφωνία συνδιαλλαγής η οποία και τελικώς υποβάλλεται στο πτωχευτικό δικαστήριο για επικύρωση.¹¹

Αξίζει να σημειωθεί ότι επειδή όπως προαναφέρθηκε η προθεσμία για την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας είναι σύντομη και τα δικαιολογητικά που πρέπει να συγκεντρωθούν τόσο από το μεσολαβητή όσο και από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. είναι πολλά όπως και τα τμήματα από τα οποία πρέπει να περάσει η σχετική αίτηση, στις περισσότερες περιπτώσεις δεν είναι εφικτή η συμμετοχή του Δημοσίου.

2.6 Μη Επίτευξη Συμφωνίας

Σε περίπτωση που η εταιρεία για την οποία έχει ανοιχθεί διαδικασία συνδιαλλαγής δεν καταφέρει να έρθει σε συμφωνία με την πλειοψηφία των πιστωτών της, ο μεσολαβητής, βάσει των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 101 Ν.3588/2007, οφείλει να ενημερώσει, χωρίς καθυστέρηση τον πρόεδρο του δικαστηρίου ο οποίος με τη σειρά του εισάγει αμέσως την υπόθεση στο πτωχευτικό δικαστήριο, προκειμένου να θέσει τέλος σε αυτήν και στην αποστολή του μεσολαβητή. Η απόφαση του δικαστηρίου κοινοποιείται στον οφειλέτη και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Αυτοδικαίως περάτωση του λειτουργήματος του μεσολαβητή και της διαδικασίας συνδιαλλαγής έχουμε και στην περίπτωση που ακόμα και αν γίνονται διαπραγματεύσεις προς επίτευξη συμφωνίας με την πλειοψηφία των πιστωτών αυτές δεν έχουν οριστικοποιηθεί στο διάστημα των τεσσάρων μηνών (και έναν επιπλέον μήνα αν έχει ζητηθεί παράταση).

Σημειώνεται ότι με το νόμο 3858/2010 προστέθηκε παράγραφος 4 στο άρθρο 101 του αρχικού Πτωχευτικού Κώδικα με βάση την οποία «σε περίπτωση άρνησης του έργου από τον ορισθέντα μεσολαβητή, με την επιφύλαξη εφαρμογής

¹¹ Σε περίπτωση που το Δημόσιο συμβληθεί ως πιστωτής σε συμφωνία συνδιαλλαγής με οφειλέτη του και η συμφωνία επικυρωθεί, το Δημόσιο (όπως και οι υπόλοιποι συμβληθέντες) δεσμεύεται από τους όρους της συμφωνίας (πχ. τη μείωση των απαιτήσεών του ή την παράταση του ληξιπροθέσμου αυτών που έχει τυχόν συμφωνηθεί)

των διατάξεων του άρθρου 386 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ή παραίτησής του, το πτωχευτικό δικαστήριο αυτεπαγγέλτως θέτει τέλος στη διαδικασία συνδιαλλαγής». Ενώ δηλαδή ο αρχικός νόμος επέτρεπε την αντικατάσταση του μεσολαβητή, με τις νέες διατάξεις αυτό δεν είναι εφικτό και έτσι προστέθηκε ένας ακόμα λόγος περάτωσης της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2.7 Σύναψη – Επικύρωση Συμφωνίας

Εφόσον επιτευχθεί συμφωνία συνδιαλλαγής, αυτή πρέπει να επικυρωθεί με ειδική απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου,¹² η οποία και εκδίδεται εάν τηρούνται οι προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 103 Ν.3588/2007 και οι οποίες είναι οι εξής:

- α) ο οφειλέτης, κατά τη σύναψη της συμφωνίας, να μη βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών,
- β) οι όροι της συμφωνίας να εξασφαλίζουν τη διάρκεια της επιχειρηματικής δραστηριότητας,
- γ) δε τίγονται τα συμφέροντα των πιστωτών που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία,
- δ) η διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συνομολογείται για διάστημα μέχρι και τέσσερα έτη από την επικύρωσή της.¹³

Κατά τη συζήτηση της επικύρωσης ακούγονται, αυτοκλήτως ή μετά από πρόσκληση του δικαστηρίου, ο μεσολαβητής, ο οφειλέτης και οι υπογράψαντες τη συμφωνία δανειστές, καθώς και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει χωρίς τήρηση προδικασίας (παρ. 3 άρθρο 103 Ν.3588/2007).

Από τη επικύρωση της συμφωνίας από το πτωχευτικό δικαστήριο¹⁴,

¹² Η συμφωνία πρέπει να κατατεθεί στο πτωχευτικό δικαστήριο προς επικύρωση μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 10 ημερών από την υπογραφή της

¹³ Σημειώνεται ότι με τον αρχικό νόμο η διάρκεια ισχύος της συμφωνίας ήταν δύο έτη από την επικύρωσή της. Η αντικατάσταση από δύο σε τέσσερα έτη έγινε με το Ν. 3858/2010

¹⁴ Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία συνδιαλλαγής αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις (παρ. 2 άρθρου 104 Ν.3588/2007).

Η απόφαση αυτή δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε τριτανακοπή μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της. Η απόφαση που απορρίπτει την

όπου και επέρχεται το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής και του έργου του μεσολαβητή, η συμφωνία αυτή καθίσταται δεσμευτική μόνο για τους συμβαλλόμενους ωστόσο επιφέρει ορισμένες συνέπειες και για τους μη συμβληθέντες πιστωτές (βάσει των διατάξεων του άρθρου 104 Ν.3588/2007):¹⁵

- προσωρινά, κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας αναστέλλονται τα μέτρα, εκκρεμή ή μη, ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, για την ικανοποίηση απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Η ίδια αναστολή ισχύει και ως προς τα μέτρα αυτά και σχετικά με τους εγγυητές και τους συνοφειλέτες εις ολόκληρον
- αναστέλλεται για την ίδια περίοδο η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά του οφειλέτη, εκτός αν με αυτό επιδιώκεται η αποτροπή της απομάκρυνσης ή αφαίρεσης ή μετακίνησης κινητών πραγμάτων της επιχείρησης, τεχνολογικού ή μηχανολογικού εξοπλισμού της που δεν έχει συμφωνηθεί και ενέχει τον κίνδυνο απαξίωσης της επιχείρησης του οφειλέτη
- αίρεται αυτοδικαίως, για την ίδια διάρκεια, η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν την έναρξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής
- για την ίδια διάρκεια αναστέλλονται οι αποκλειστικές προθεσμίες άσκησης και παραγραφής, υπό τις οποίες τελούν οι απαιτήσεις των συμβαλλόμενων πιστωτών και τα δικαιώματα των υπέρ του οφειλέτη εγγυητών και συνοφειλετών του εις ολόκληρον, καθώς και οι προθεσμίες και η άσκηση διαδικαστικών πράξεων

επικύρωση της συμφωνίας δημοσιεύεται επίσης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε έφεση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της (παρ. 4 άρθρου 103 Ν.3588/2007).

¹⁵ Για το Δημόσιο σύμφωνα με την ειδική διάταξη του άρθρου 87 παρ.2 εδάφιο β' του Ν.2362/1995 (Κώδικας Δημοσίου Λογιστικού), καθ'όλη τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συνδιαλλαγής αναστέλλεται η παραγραφή των απαιτήσεων του Δημοσίου κατά του οφειλέτη (και των τυχόν εγγυητών ή συνυπόχρεων εις ολόκληρον προσώπων), λόγω της αναστολής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των προσώπων αυτών, που προβλέπει το άρθρο 104 του Πτ.Κ.

- αναστέλλεται, για περίοδο ενός (1) έτους από την έκδοση της απόφασης που επικύρωσε τη συμφωνία, η λήψη κάθε μέτρου συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης της κήρυξης της πτώχευσης.¹⁶

2.8 Ρύθμιση Χρεών Προς Το Δημόσιο

Στην περίπτωση που ένας οφειλέτης του Δημοσίου έχει συνάψει συμφωνία συνδιαλλαγής με τρίτους πιστωτές, χωρίς τη συμμετοχή του Δημοσίου και η συμφωνία αυτή έχει επικυρωθεί από το αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο, μπορεί να ζητήσει να ενταχθεί σε ειδική ευνοϊκή ρύθμιση για τις οφειλές του προς το δημόσιο (με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 62^A του Κ.Ε.Δ.Ε).

Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αφορά είτε την απαλλαγή του οφειλέτη από την καταβολή μέρους ή όλων των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, των φορολογικών προσαυξήσεων και προστίμων με εφάπαξ καταβολή του υπολοίπου, είτε σε συνεχείς μηνιαίες δόσεις ο αριθμός των οποίων δε μπορεί να υπερβεί τις ενενήντα (90), είτε σε συνδυασμό και των δύο περιπτώσεων.

Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημερομηνία αποδοχής της ρύθμισης από τον οφειλέτη και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη μέρα καθενός από τους επόμενους μήνες. Από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, οι δόσεις δεν επιβαρύνονται με επιπλέον προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, εκτός εάν καθυστερήσει η καταβολή τους. Για την εξέταση του αιτήματος δεν απαιτείται πληρωμή παραβόλου.

Σε περίπτωση μη καταβολής τριών (3) συνεχόμενων μηνιαίων δόσεων η ρύθμιση ανατρέπεται αυτοδίκαια, χωρίς δήλωση του Δημοσίου, με συνέπεια του χρέος να καθίσταται αμέσως απαιτητό με απώλεια των ευεργετημάτων της ρύθμισης και με βάση τα στοιχεία της βεβαίωσης, ήτοι με το σύνολο των προσαυξήσεων που το επιβαρύνουν (φορολογικών προσαυξήσεων ή εκπρόθεσμης

¹⁶ Με βάση τον αρχικό νόμο η αναστολή αυτή ίσχυε για έξι μήνες. Η αντικατάσταση σε ένα έτος έγινε με το νόμο 3858/2010.

καταβολής ή προστίμων), ανάλογα με τα ευεργετήματα που έχουν παρασχεθεί με τη ρύθμιση.

Ο οφειλέτης, μαζί με την αίτηση που θα καταθέσει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, πρέπει απαραίτητως να συνυποβάλει αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, με την οποία επικυρώθηκε η συμφωνία συνδιαλλαγής μεταξύ αυτού και των πιστωτών του.

Αρμόδιο όργανο για την εξέταση των σχετικών αιτημάτων ρύθμισης χρεών είναι η επιτροπή του άρθρου 9 του Ν.2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α'), η οποία είναι αρμόδια για την εξέταση αιτημάτων ρύθμισης χρεών πτωχών οφειλετών κατ'άρθρο 62^Α του Κ.Ε.Δ.Ε. σημειώνεται ότι στην περίπτωση των υπό συνδιαλλαγή οφειλετών, η εν λόγω επιτροπή είναι αρμόδια να γνωμοδοτεί στον Υπουργό Οικονομικών ανεξαρτήτως ύψους οφειλής.

2.9 Λύση Συμφωνίας Συνδιαλλαγής

Στο άρθρο 105 του Ν. 3588/2007 αναφέρονται οι περιπτώσεις λύσης της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Σύμφωνα με αυτό η συμφωνία συνδιαλλαγής λύνεται (και, επομένως, παύει να παράγει αποτελέσματα):

- αυτοδικαίως, όταν παρέλθει η καθορισμένη διάρκεια ισχύος της
- αυτοδικαίως, σε περίπτωση κήρυξης του οφειλέτη σε πτώχευση ή υπαγωγής του σε οποιαδήποτε διαδικασία αναδιοργάνωσης ή εκκαθάρισης της περιουσίας του
- με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση συμβληθέντα πιστωτή, σε περίπτωση παράβασης των όρων της συμφωνίας
- με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση μη συμβληθέντα πιστωτή, εάν από όλες τις περιστάσεις, ιδίως εν όψει των ληφθέντων μέτρων και της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προκύπτει πρόδηλη αδυναμία βιώσιμης συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ Ν.4013/2011

3.1 Προϋποθέσεις Υπαγωγής Στη Διαδικασία Εξυγίανσης

Για την υπαγωγή μιας εταιρείας στη διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις. Η πρώτη αναφέρεται στο πρόσωπο του οφειλέτη και συνίσταται στην πτωχευτική του ικανότητα, όπως αυτή ορίζεται από τον Πτωχ. Κωδ. Έτσι, στη διαδικασία εξυγίανσης μπορεί να υπαχθεί κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με νομική προσωπικότητα που έχει αποκτήσει την εμπορική ιδιότητα κατά το υποκειμενικό ή αντικειμενικό σύστημα. Επίσης, επιβάλλεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του προσώπου που ζητά την υπαγωγή στη διαδικασία εξυγίανσης να βρίσκεται στην Ελλάδα.

Πέραν των ανωτέρω, η υπαγωγή προϋποθέτει οικονομική αδυναμία, παρούσα ή επαπειλούμενη, εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων κατά τρόπο γενικό. Έτσι, η οικονομική αδυναμία εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του οφειλέτη είναι δυνατό να συνίσταται σε μια γενική κατά την αντίληψη των συναλλαγών, ή πρόσκαιρη ή τέλος, σε οφειλόμενη σε παροδικούς λόγους οικονομικής δυσπραγίας ή οφειλόμενη σε προσωρινούς λόγους δικαιολογημένη αδυναμία εξυπηρέτησης των πληρωμών. Επίσης, δεν απαιτείται η οικονομική αδυναμία να είναι παρούσα, αλλά αρκεί να προβλέπεται στο πλαίσιο αντικειμενικών εκτιμήσεων ότι στο άμεσο μέλλον η επιχείρηση θα αντιμετωπίσει οικονομικές δυσκολίες. Για την πρόβλεψη αυτή δεν αρκεί αόριστη επίκληση της αλλά αξιολόγηση συγκεκριμένων καταστάσεων και ύπαρξη δεδομένων και ενδείξεων, όπως για παράδειγμα έλλειψη κερδοφορίας, υψηλά έξοδα σε σχέση με τα έσοδα, επιβάρυνση με πολλές εμπράγματα ασφάλειες, βραχυπρόθεσμη έλλειψη πρώτων υλών, μείωση παραγγελιών-πωλήσεων,

αδυναμία μισθολογικής κάλυψης του προσωπικού, διακοπή τραπεζικών συναλλαγών και δανεισμού κλπ.

Τέλος, η επιχείρηση που ζητά να εξυγιανθεί θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι μπορεί πραγματικά να διασωθεί, αν εφαρμοστεί η διαδικασία που προβλέπεται μέσα από τις διατάξεις του νόμου αυτού, παρουσιάζοντας ένα εφικτό επιχειρηματικό πλάνο, ένα δηλαδή βιώσιμο σχέδιο ανάπτυξης.¹⁷

Με την έννοια «σχέδιο ανάπτυξης» νοούνται οι ενδοεπιχειρησιακές παρεμβάσεις ως προς:

- την ανάπτυξη νέων προϊόντων και υπηρεσιών προς αύξηση των πωλήσεων
- την αύξηση των πωλήσεων μέσω αύξησης κυρίως της ποσότητας ή και της τιμής αν ο υφιστάμενος ανταγωνισμός το επιτρέπει
- την αύξηση της παραγωγικής της διαδικασίας (επέκταση πελατολογίου και ανάληψη περισσότερων παραγγελιών)
- τη μείωση του κόστους παραγωγής κυρίως με εύρεση χαμηλότερης αξίας αλλά ίσης ποιότητας πρώτων υλών
- τη βέλτιστη αξιοποίηση των καναλιών διανομής της εταιρείας (δημιουργία ή κατάργηση υποκαταστημάτων, εύρεση κατάλληλων αποθηκευτικών χώρων κ.α)
- τη μείωση των λειτουργικών εξόδων της εταιρείας
- τη βελτίωση της κυκλοφοριακής ταχύτητας των αποθεμάτων και των απαιτήσεων
- την αναδιοργάνωση της χρηματοοικονομικής λειτουργίας με τη δημιουργία σημαντικού κεφαλαίου κίνησης που θα δώσει τη δυνατότητα αφενός μείωσης των δανειακών κεφαλαίων και αφετέρου την παροχή πιστώσεων προς τους πελάτες
- την πλήρη αναδιοργάνωση της χρηματοοικονομικής διαχείρισης με μείωση του χρηματοοικονομικού κόστους

¹⁷ Σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 106ε του ν.4013/2011 «Η συμφωνία εξυγίανσης συνοδεύεται υποχρεωτικά από επιχειρηματικό σχέδιο με χρονική διάρκεια ίση με αυτή της συμφωνίας, το οποίο εγκρίνεται από τον οφειλέτη και τους πιστωτές κατ'άρθρο 106α ή 106β, κατά περίπτωση.»

- τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του προσωπικού και ελαχιστοποίηση του κόστους εργασίας μέσα στα νόμιμα πλαίσια
- τη βέλτιστη αξιοποίηση ακίνητου και κινητού εξοπλισμού

3.2 Διαφορές Της Διαδικασίας Εξυγίανσης Από Τη Διαδικασία Συνδιαλλαγής

Η εισαγωγή του θεσμού της διαδικασίας εξυγίανσης, η οποία αποτελεί συνέχεια του θεσμού της συνδιαλλαγής, που ίσχυε μέχρι σήμερα, εισάγει την καινοτομία ότι επιτρέπει την υπαγωγή στην προπτωχευτική διαδικασία της εξυγίανσης και των οφειλετών οι οποίοι βρίσκονται ήδη σε κατάσταση παύσης πληρωμών, αφού κρίνεται ότι και για τους οφειλέτες αυτούς η προπτωχευτική διαδικασία μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα από την πτώχευση. Στην περίπτωση αυτή όμως ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση του να υποβάλλει αίτηση πτωχεύσεως,¹⁸ εντούτοις εάν γίνει δεκτή η υπαγωγή στη διαδικασία εξυγίανσης, η εξέταση της αίτησης πτώχευσης αναστέλλεται μέχρι τη λήξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Στην περίπτωση δε που επικυρωθεί η συμφωνία εξυγίανσης από το δικαστήριο με την ίδια απόφαση απορρίπτεται και η αίτηση κήρυξης σε πτώχευση (παρ.6 άρθρο 99 ν.4013/2011).¹⁹

Η δεύτερη σημαντική και ειδοποιός θα λέγαμε διαφορά της διαδικασίας εξυγίανσης σε σχέση με τη διαδικασία συνδιαλλαγής είναι η δέσμευση από τη συμφωνία εξυγίανσης (εφόσον επιτευχθεί η νόμιμη πλειοψηφία πιστωτών)²⁰ του

¹⁸ Με βάση την παράγραφο 6 του άρθρου 99 ν.4013/2011 «Παράλειψη συνυποβολής αίτησης πτώχευσης δεν καθιστά απαράδεκτη την αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου, είναι όμως δυνατή η υποβολή αίτησης πτώχευσης από τους πιστωτές ή τον εισαγγελέα πρωτοδικών...»

¹⁹ Σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 99 ν.4013/2011 «αν ο οφειλέτης περιέλθει σε κατάσταση παύσης πληρωμών κατά τη διάρκεια εξυγίανσης, οφείλει να υποβάλει αίτηση πτώχευσης, αλλά δύναται να ζητήσει την αναστολή της εξέτασης της αίτησης πτώχευσης κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6.»

²⁰ «Με την απόφαση για το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται να αποφασίσει κατόπιν αίτησης του οφειλέτη τη σύγκληση συνέλευσης των πιστωτών, προκειμένου να λάβει απόφαση για την αποδοχή της συμφωνίας εξυγίανσης» (παρ.1 άρθρο 105 ν.4013/2011).

συνόλου των πιστωτών, συναινούντων και μη, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από τη συμφωνία και γεννήθηκαν πριν από το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 106^η, παρ. 1 του ν.4013/2011 «Από την επικύρωσή της, η συμφωνία εξυγίανσης δεσμεύει το σύνολο των πιστωτών, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από αυτήν, ακόμη και αν δεν είναι συμβαλλόμενοι ή δεν ψήφισαν υπέρ της συμφωνίας εξυγίανσης. Δεν δεσμεύονται πιστωτές οι απαιτήσεις των οποίων γεννήθηκαν μετά το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης». Με το νέο έκτο κεφάλαιο του Πτωχ. Κώδ., ήτοι αυτό που εισάγει πλέον το θεσμό της εξυγίανσης, (ο οποίος θεσμός προσομοιάζει με το προϊσχύων άρθρο 44 του Ν.1892/1990) η συμφωνία πιστωτών – επιχείρησης ακολουθεί το πρότυπο των λεγόμενων «προσυμφωνημένων σχεδίων εξυγίανσης» (“pre – packs”) του διεθνούς πτωχευτικού δικαίου.

Περαιτέρω εισάγονται και ορισμένες άλλες καινοτομίες σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 99 του Ν.3588/2007. Για παράδειγμα, δίνεται η μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία ως προς την κατάρτιση της συμφωνίας (η διαπραγματεύση μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών μπορεί να γίνεται πριν και εκτός διαδικασίας, η συμφωνία δε να υποβάλλεται στο δικαστήριο για επικύρωση μετά τη σύναψή της, σύμφωνα με το άρθρο 106β). Στην περίπτωση που επιλέγεται η διαδικασία επίσημης διαπραγματεύσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης δίνονται δύο δυνατότητες είτε να συνάπτουν τη συμφωνία απευθείας οι πιστωτές είτε να συγκαλείται συνέλευση πιστωτών. Επίσης, ως προς το περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 106ε, δίνεται ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στα

«Για την έγκυρη λήψη απόφασης από τη συνέλευση απαιτείται να παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται πιστωτές που εκπροσωπούν το πενήντα τοις εκατό (50%) του συνόλου των απαιτήσεων των πιστωτών. Για την αποδοχή του σχεδίου συμφωνίας εξυγίανσης απαιτείται πλειοψηφία των πιστωτών που εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) των απαιτήσεων των πιστωτών, που παρίστανται στη συνέλευση, στο οποίο περιλαμβάνεται το σαράντα τοις εκατό (40%) των απαιτήσεων των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλισμένων πιστωτών, που παρίστανται στη συνέλευση» (παρ. 4 άρθρο 106 ν.4013/2011).

«Η συμφωνία εξυγίανσης υπογράφεται από τον οφειλέτη και, αν έχει λάβει χώρα συνέλευση των πιστωτών, από τα πρόσωπα που παρίστανται ή έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 5, ενώ, αν δεν έχει λάβει χώρα συνέλευση των πιστωτών, από πιστωτές που εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων στο οποίο περιλαμβάνεται το σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλισμένων απαιτήσεων» (παρ. 1 άρθρο 106^α ν.4013/2011)

μέρη με ενδεικτική αναφορά διαφόρων μέτρων, από τα ήπια (π.χ. απλή παράταση του χρόνου αποπληρωμής υποχρεώσεων) μέχρι τα πιο δραστικά (π.χ. κεφαλαιοποίηση των χρεών ή και μεταβίβαση της επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 106θ), ώστε να καλύπτονται κατά το δυνατόν όλες οι περιπτώσεις ανάλογα με την έκταση του προβλήματος της επιχείρησης.

3.3 Αίτηση Ανοίγματος Διαδικασίας Εξυγίανσης

Σύμφωνα με το άρθρο 100 του Ν.4013/2011 η αίτηση για άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης πρέπει να περιλαμβάνει υποχρεωτικά κάποιες πληροφορίες τις οποίες και αναφέρουμε αμέσως παρακάτω στο σχετικό υπόδειγμα.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (π.χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

ΑΙΤΗΣΗ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ (άρθρο 99 Ν.3588/2007 όπως τροποποιήθηκε) ΚΑΙ ΛΗΨΗΣ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ²¹

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

1. Της Εταιρείας
2. Των νόμιμων εκπροσώπων....

1. Συνοπτική παρουσίαση της εταιρείας και της επιχειρηματικής δραστηριότητας (π.χ. σκοπός, δραστηριότητες, μετοχικό κεφάλαιο)
2. Μέγεθος της εταιρείας και βασικά οικονομικά της μεγέθη. Κοινωνική της σημασία – Ακίνητη και κινητή περιουσία αυτής. (π.χ εγκαταστάσεις , κατάσταση πάγιων περιουσιακών στοιχείων, προϊόντα – εμπορεύματα, πωλήσεις ανά κατηγορία, απασχολούμενο προσωπικό, κυριότεροι πελάτες και προμηθευτές, ισολογισμοί και καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσεως τελευταίων ετών)

²¹ Με την ίδια αίτηση επιτρέπεται να ζητηθεί και η λήψη προληπτικών μέτρων προστασίας της εταιρείας καθώς και των συνυπόχρεων με αυτήν προσώπων. Αναλυτικά τα προληπτικά μέτρα που μπορούν να ληφθούν στη διαδικασία εξυγίανσης αναφέρονται στο άρθρο 103 του ν. 4013/2011

3. Στοιχεία και προοπτικές της αγοράς, στην οποία δραστηριοποιείται η εταιρεία
4. Ένταξη της εταιρείας στο πλαίσιο του κλάδου αγοράς (στοιχεία κλάδου και ανταγωνισμός)
5. Οικονομική αδυναμία της εταιρείας για αποπληρωμή των υποχρεώσεων – λόγοι της ταμειακής δυσχέρειας της εταιρείας (λόγοι που οδήγησαν την εταιρεία το οικονομικό αδιέξοδο)
6. Οι οικονομικές υποχρεώσεις της εταιρείας και οι ληξιπρόθεσμες οφειλές (π.χ. ανάλυση υποχρεώσεων προς τράπεζες, προμηθευτές εσωτερικού, εξωτερικού, παγίων, λοιπούς προμηθευτές, οφειλές από επιταγές και γραμμάτια, οφειλές προς δημόσιο και ασφαλιστικούς οργανισμούς, προσωπικό)
7. Σχέδιο εξυγίανσης (προτεινόμενα μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος της ρευστότητας, μέτρα χρηματοδότησης και τρόποι αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης της εταιρείας)
8. Συνδρομή των προϋποθέσεων για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης κατά το αρ. 99 Πτωχ. Κωδ. (γίνεται εκτενής αναφορά στις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος προκειμένου να ανοιχθεί η διαδικασία εξυγίανσης και στο κατά πόσο τις πληροί η εταιρεία)
9. Συνοπτική αναφορά στους λόγους που η επικύρωση μιας διαδικασίας συνδιαλλαγής θα ωφελήσει τόσο την εταιρεία όσο και τους τρίτους

Μαζί με την αίτηση επισυνάπτονται:

- βεβαίωση Ορκωτού Ελεγκτή
- βεβαίωση χρεών του ΙΚΑ
- βεβαίωση οφειλών της Δ.Ο.Υ.
- γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ποσού 4.000 ή 7.000 ευρώ στην περίπτωση Ανώνυμης Εταιρείας
- αριθμός γρ. είσπραξης αμοιβής του πληρεξούσιου δικηγόρου
- οικονομικές καταστάσεις για την τελευταία χρήση²²

²² Στην περίπτωση των κεφαλαιουχικών εταιρειών, οι ως άνω καταστάσεις πρέπει να είναι δημοσιευμένες και εγκεκριμένες από γενική συνέλευση (παρ. 2 άρθρο 100 ν. 4013/2011)

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 100 ν. 4013/2011 «..Με την ίδια αίτηση ο οφειλέτης δύναται να ζητά σύγκληση της συνέλευσης των πιστωτών (άρθρο 105) ή και ορισμό μεσολαβητή (άρθρο 102).»

Περαιτέρω, η αίτηση προς το δικαστήριο συνοδεύεται με ποινή απαραδέκτου από έκθεση εμπειρογνώμονα της επιλογής του οφειλέτη.²³ Σημειώνεται ότι ο εμπειρογνώμονας εκθέτει τη γνώμη του σχετικά με τα οικονομικά στοιχεία του οφειλέτη και ο ρόλος του περιορίζεται κυρίως στην επαλήθευση και τη σωστή μεταφορά τους στην αίτηση προς το δικαστήριο.²⁴ Ενδεικτικά οι διαδικασίες που εκτελούνται είναι η επαλήθευση των κονδυλίων του Ισολογισμού και των Αποτελεσμάτων Χρήσεως, η ορθότητα των μαθηματικών υπολογισμών στους διάφορους πίνακες (καταστάσεις ταμειακών ροών, αναπόσβεστες αξίες παγίων, καταστάσεις αποθεμάτων, πιστωτών, πληρωτέων αξιογράφων κ.α.) καθώς και εξέταση της προσδοκώμενης οικονομικής πληροφόρησης της εταιρείας για επόμενες διαχειριστικές περιόδους.²⁵

Στη συνέχεια της έκθεσής του ο εμπειρογνώμονας αναφέρει τυχόν ευρήματα από τις διαδικασίες επαλήθευσης που ακολούθησε καθώς και τα συμπεράσματά του και παραθέτει τη γνώμη του σχετικά με τη βιωσιμότητα της επιχείρησης του οφειλέτη και με το κατά πόσο η εξυγίανση της επιχείρησης του οφειλέτη δεν παραβιάζει τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 99 παράγραφος 2 του Ν.4013/2011. Στην έκθεση του εμπειρογνώμονα επισυνάπτεται και κατάλογος των περιουσιακών στοιχείων και των πιστωτών του οφειλέτη, με ειδική μνεία των ενέγγυων πιστωτών.

²³ Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 100 του ν.4013/2011 «Ο εμπειρογνώμονας είναι πιστωτικό ίδρυμα που παρέχει νόμιμα υπηρεσίες στην Ελλάδα σύμφωνα με το ν. 3601/2007 (Α' 178), νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο, όπως ορίζονται στο ν. 3693/2008 (Α' 174). Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ως εμπειρογνώμονας δύναται να ορίζεται και ελεγκτής πτυχιούχος ανωτάτης σχολής, που είναι μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.) και κάτοχος άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' τάξεως του ν. 2515/1997 (Α' 154).

²⁴ Σημειώνεται ότι οι διαδικασίες που ακολουθούνται από των εμπειρογνώμονα δε συνιστούν έλεγχο ή επισκόπηση σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Ελέγχου ή σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Αναθέσεων Επισκόπησης, αλλά σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο μη Ελεγκτικών Εργασιών 4400 (Εργασίες προσυμφωνημένων διαδικασιών που σχετίζονται με οικονομική πληροφόρηση).

²⁵ Η εξέταση αυτή γίνεται σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο Εργασιών Διαβεβαίωσης 3400

3.4 Επικύρωση Συμφωνίας Εξυγίανσης

Η αίτηση για επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης κατατίθεται από τον οφειλέτη, οποιονδήποτε πιστωτή ή τον μεσολαβητή στο πτωχευτικό δικαστήριο. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης εφόσον έχει υπογραφεί από τον οφειλέτη και είτε έχει ληφθεί νόμιμα απόφαση από τη συνέλευση των πιστωτών για την υπογραφή της από τα πρόσωπα που έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 5 είτε υπογράφεται από την απαιτούμενη κατά το άρθρο 106α πλειοψηφία του συνόλου των πιστωτών.

Το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης στην περίπτωση που:

- Πιθανολογείται ότι κατόπιν της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης η επιχείρηση του οφειλέτη δε θα καταστεί βιώσιμη.
- Πιθανολογείται ότι η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών παραβλάπτεται κατά την έννοια του άρθρου 99 παράγραφος 2.
- Η συμφωνία εξυγίανσης είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς του οφειλέτη, πιστωτή ή τρίτου, ή παραβιάζει διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, ιδίως του δικαίου του ανταγωνισμού.
- Η συμφωνία εξυγίανσης δεν αντιμετωπίζει με βάση την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης τους πιστωτές, που βρίσκονται στην ίδια θέση.²⁶

3.5 Αποτελέσματα Επικύρωσης

Το σημαντικότερο αποτέλεσμα της επικύρωσης της διαδικασίας εξυγίανσης, όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενη παράγραφο, είναι ότι η συμφωνία αυτή δεσμεύει το σύνολο των πιστωτών, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από αυτήν και

²⁶ Στην παράγραφο 2 υποπερίπτωση δ του άρθρου 106ζ του ν.4013/2011 αναφέρονται περιπτώσεις απόκλισης από την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των πιστωτών.

είχαν γεννηθεί πριν το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης, ακόμα και αν δεν ήταν συμβαλλόμενοι ή δεν είχαν ψηφίσει υπέρ της συμφωνίας αυτής.

Η επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης²⁷ δεν έχει επίπτωση στις ασφάλειες τρίτων, προσωπικές ή εμπράγματα, περιλαμβανομένων των προσημειώσεων, που έχουν παρασχεθεί από τρίτους για την εξασφάλιση της απαίτησης. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση οφειλής εις ολόκληρον.

Τέλος, με βάση το νόμο 4013/2011 με την επικύρωση της συμφωνίας αίρεται αυτοδικαίως η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Εξαλείφεται, επίσης το αξιόποινο των αδικημάτων έκδοσης ακάλυπτων επιταγών και καθυστέρησης οφειλών προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία που έχουν τελεστεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας εξυγίανσης. Ωστόσο με βάση το νόμο 4072/2012 επήλθαν κάποιες τροποποιήσεις στις διατάξεις της παραγράφου αυτής, οι οποίες και αναφέρονται σε επόμενο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας μας.

3.6 Μεταβατικές Διατάξεις

Κατά την ψήφιση του νόμου 4013/2011 με τον οποίο αντικαταστάθηκε η διαδικασία συνδιαλλαγής από τη διαδικασία εξυγίανσης υπήρχαν ήδη πολλές αιτήσεις για υπαγωγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής που δεν είχαν εξεταστεί ή σε άλλες περιπτώσεις είχε διαταχθεί από το πρωτοδικείο το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής η οποία όμως και δεν είχε ολοκληρωθεί. Για το λόγο αυτό με το άρθρο 14 του νόμου 4013/2011 θεσπίστηκαν ορισμένες μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις αυτές και οι οποίες είναι:

- Συμφωνίες συνδιαλλαγής που έχουν ήδη συναφθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου που αντικαθίστανται δε θίγονται και διέπονται από τις διατάξεις του έκτου κεφαλαίου του Πτωχευτικού Κώδικα όπως ίσχυε πριν από την ψήφιση του Ν.4013/2011, εκτός αν παρά τη συμφωνία συνδιαλλαγής συντρέχουν ως προς τον οφειλέτη οι προϋποθέσεις της

²⁷ Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του νόμου 4013/2011 ή προβλέψεων της συμφωνίας

παραγράφου 1 του άρθρου 99, όπως ισχύει μετά από τη θέση σε ισχύ του Ν.4013/2011 και ο οφειλέτης ζητήσει την υπαγωγή του σε διαδικασία εξυγίανσης.

- Σε περίπτωση διαδικασιών συνδιαλλαγής που έχουν ήδη ανοίξει και εκκρεμούν κατά τη θέση σε ισχύ του Ν.4013/2011, τα μέρη δύνανται κατά την επιλογή τους να συνάψουν είτε συμφωνία συνδιαλλαγής που επικυρώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που αντικαθίστανται και έχει τις έννομες συνέπειες που προβλέπονται με αυτές, είτε συμφωνία εξυγίανσης κατά τις διατάξεις που εισάγονται με το Ν.4013/2011. Σε σχέση με τις εκκρεμούσες κατά τη θέση σε ισχύ του Ν.4013/2011 διαδικασίες εξυγίανσης η προθεσμία του άρθρου 100 παράγραφος 1 του Πτωχευτικού Κώδικα δε λήγει πριν από την πάροδο εξήντα (60) ημερών από τη θέση σε ισχύ του Ν.4013/2011.²⁸
- Εκκρεμείς αιτήσεις για το άνοιγμα διαδικασίας συνδιαλλαγής κρίνονται και μετά τη θέση σε ισχύ του Ν.4013/2011 υπό τις προϊσχύουσες διατάξεις, εκτός αν οι αιτούντες τις μετατρέψουν σε αιτήσεις για το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης.

3.7 Τροποποιήσεις Στη Διαδικασία Εξυγίανσης Με Βάση Το Νόμο 4072/2012

Ο νόμος 4013/2011 εισάγοντας τη διαδικασία εξυγίανσης προσπάθησε να βελτιώσει τις όποιες αδυναμίες και ατέλειες είχε η προηγούμενη διαδικασία της συνδιαλλαγής. Ωστόσο, και πάλι υπήρχαν κενά και αυτό που παρατηρήθηκε στην πράξη είναι ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις κατάφεραν να βρουν ασφαλή και νόμιμη διέξοδο αποφυγής των άμεσων υποχρεώσεών τους προς τους εργαζομένους και το δημόσιο, αλλά και να επωφεληθούν από την ποινική ατιμωρησία τους.

²⁸ Με βάση το άρθρο 20 του Ν.4013/2011 η έναρξη ισχύος του νόμου είναι από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η οποία και έγινε στις 15 Σεπτεμβρίου του 2011.

Με δεδομένο όμως ότι η νέα διαδικασία εξυγίανσης εισήχθη πολύ πρόσφατα και δεν έχει ακόμη πλήρως αποτιμηθεί στην πράξη, είναι σχετικά δύσκολο και ενδεχομένως πρόωρο να επιχειρηθεί εκ νέου αναμόρφωση της σχετικής νομοθεσίας. Προκειμένου ωστόσο να περιοριστεί η καταχρηστική υπαγωγή των επιχειρήσεων στο άρθρο 99 του πτωχευτικού κώδικα και να επιχειρηθούν επιμέρους βελτιώσεις της ισχύουσας νομοθεσίας, ψηφίστηκε πρόσφατα ο νόμος 4072/2012 ο οποίος και επιφέρει κάποιες σημαντικές και απαραίτητες τροποποιήσεις. Με τις νέες ρυθμίσεις η διαδικασία γίνεται ταχύτερη, προστατεύονται συγκεκριμένες κατηγορίες πιστωτών αλλά και οι αξιώσεις των εργαζομένων. Δυσκολότερα θα μπορούν πλέον να υπαχθούν στο άρθρο 99 επιχειρήσεις που δεν έχουν διάθεση και συγκεκριμένο πρόγραμμα για εξυγίανση.

Οι κυριότερες τροποποιήσεις που επήλθαν με το άρθρο 234 του ν.4072/2012 στο άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα και που αφορούν στην προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης είναι οι ακόλουθες:

- Περιορίζεται η δυνατότητα προσφυγής στο άρθρο 99 για την επικύρωση νεώτερης συμφωνίας εξυγίανσης, αν δεν έχει παρέλθει τουλάχιστον πενταετία από την επικύρωση της πρώτης εκτός εάν πρόκειται για συμφωνία που επικυρώνεται κατά το άρθρο 106β, ήτοι χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία μέσω της αίτησης προς το πτωχευτικό δικαστήριο αλλά με απευθείας υποβολή της συμφωνίας προς επικύρωση μετά την κατάρτισή της από το απαιτούμενο ποσοστό πιστωτών. Με τον τρόπο αυτό ευνοούνται οι συμφωνίες που συνάπτονται και είναι έτοιμες ήδη πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

- Προβλέπεται πλέον το δικαίωμα των εργαζομένων να παρίστανται μέσω εκπροσώπου τους κατά τη συζήτηση της αίτησης.

- Μειώνεται σε δύο μήνες αντί τέσσερις σήμερα το περιθώριο σύναψης συμφωνίας μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών. Αντίστοιχα η δυνατότητα παράτασης των συζητήσεων περιορίζεται από τους τρεις μήνες σε μόνον έναν. Με τον τρόπο αυτό ασκείται πίεση στον οφειλέτη να έλθει σε επαφή με τους πιστωτές του ήδη πριν υποβάλει την αίτηση και πάντως κατά το χρόνο μεταξύ κατάθεσης της αίτησης και έκδοσης της απόφασης. Εναρμονίζεται επίσης ο χρόνος της δικασίμου για την επικύρωση της συμφωνίας με το χρόνο για τη συζήτηση της αίτησης ανοίγματος της διαδικασίας εξυγίανσης (εντός διμήνου).

- Αν δεν υπάρχει μεσολαβητής ή ο μεσολαβητής παραλείπει να ενημερώσει το δικαστήριο για την αδυναμία υλοποίησης συμφωνίας εξυγίανσης, σχετική αίτηση ανάκλησης της διαδικασίας μπορεί να υποβάλλει οποιοσδήποτε πιστωτής.

- Στην παράγραφο 3 του άρθρου 103 το οποίο αναφέρεται στα προληπτικά μέτρα προστίθεται νέο εδάφιο σύμφωνα με το οποίο κατά την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι να επικυρωθεί ή να απορριφθεί το σχέδιο εξυγίανσης. Η εξουσία του δικαστηρίου θα ασκείται ανάλογα με την κατάσταση της επιχείρησης.

- Αναφορικά με τη δυνατότητα εξαίρεσης των απαιτήσεων των εργαζομένων (μισθοί, αποζημιώσεις κ.ά.) από την αναστολή μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης (ασφαλιστικά μέτρα κ.ά.), από δυνητική που είναι σήμερα κατά βούληση των δικαστηρίων, καθίσταται υποχρεωτική πλέον και βάσει νόμου. Συγκεκριμένα η διάταξη του άρθρου 103§5 αντικαθίσταται και πλέον απαιτήσεις εργαζομένων για μισθούς δεν καταλαμβάνονται από τα προληπτικά μέτρα του άρθρου αυτού, εκτός αν το δικαστήριο επεκτείνει την αναστολή της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου και στις απαιτήσεις αυτές για σπουδαίο λόγο και για ορισμένο χρόνο που προσδιορίζονται ειδικά στην απόφαση. Εκτός αυτού, προβλέπεται ότι το δικαστήριο μπορεί να εξαιρέσει από την αναστολή σε μεγαλύτερη έκταση τα ποσά απαιτήσεων, που είναι αναγκαία για τη διατροφή πιστωτή ή της οικογένειάς του ή τρίτων προσώπων.

- Τα προληπτικά μέτρα που διατάχθηκαν από το Πρωτοδικείο Δικαστήριο ή η προσωρινή διαταγή που έχει τυχόν χορηγηθεί, παύουν να ισχύουν μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης.

- Η αναστολή των ατομικών διώξεων των πιστωτών που ενδεχομένως αποτελεί περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης δεν θα δεσμεύει τους μη συμβαλλόμενους πιστωτές για διάστημα που υπερβαίνει τους τρεις (3) - αντί έξι (6) μήνες - από την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης.

- Στην περίπτωση που η οικονομική θέση του οφειλέτη βελτιωθεί μετά από κάποιο χρονικό διάστημα μπορούν να καταβληθούν συμπληρωματικά ποσά προς εξόφληση απαιτήσεων, αν κάτι τέτοιο έχει αποτελέσει αντικείμενο της συμφωνίας. Στην περίπτωση αυτή η συμφωνία θα πρέπει να ορίζει με ακρίβεια τις προϋποθέσεις καταβολής των ποσών αυτών.

- Σε ό,τι αφορά τις ποινικές ευθύνες των οφειλετών, αναστέλλεται η ποινική δίωξη μόνο για τα αδικήματα της καθυστέρησης άνω των τεσσάρων μηνών των βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο και δημόσιους οργανισμούς (δηλαδή αυτά που προβλέπονται στο άρθρο 25 του ν. 1882/1990 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2523/1997) εφόσον αυτά τελέσθηκαν πριν από την υποβολή της αίτησης για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης. Το αξιόποινο δεν θα εξαλείφεται αλλά θα αναστέλλεται με την δικαστική επικύρωση της συμφωνίας και μόνο η απόλυτη υλοποίηση της συμφωνίας εξυγίανσης θα οδηγεί σε εξάλειψη του αξιόποινου. Είναι σαφές ότι ο νομοθέτης δεν αναφέρεται σε πράξεις φοροδιαφυγής, αλλά μόνο σε πράξεις καθυστέρησης, δηλαδή υπερημερίας σε σχέση με την καταβολή οποιωνδήποτε χρηματικών οφειλών προς το Δημόσιο που είναι ήδη βεβαιωμένες ταμιακά σε ΔΟΥ ή Τελωνεία. Τα ανωτέρω ισχύουν και για την ποινική δίωξη των πλημμελημάτων της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών.

Οι διατάξεις του έκτου κεφαλαίου του Πτωχευτικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 4072/2012, εφαρμόζονται και επί διαδικασιών εξυγίανσης που έχουν ήδη αρχίσει κατά την έναρξη εφαρμογής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ

4.1 Προπρωχεντικές Διαδικασίες Σύμφωνα Με Το Αγγλικό Δίκαιο

Στην Αγγλία το 1973 ανέλαβε καθήκοντα η Επιτροπή Cork²⁹ σε μια προσπάθεια αναθεώρησης του υπάρχοντος πτωχευτικού δικαίου και με κύριο στόχο τη διατήρηση των βιώσιμων επιχειρήσεων προκειμένου να επωφεληθεί τόσο η ίδια η επιχείρηση δηλαδή οι μέτοχοι και οι διαχειριστές της όσο και οι τρίτοι όπως προμηθευτές λοιποί πιστωτές και εργαζόμενοι. Μέσα από τις προτάσεις και εργασίες της επιτροπής τελικώς προέκυψαν δύο νέες διαδικασίες . Η πρώτη αναφέρεται ως «εκούσια διευθέτηση χρεών» (company voluntary arrangement) και η δεύτερη ως διαδικασία «διαχείρισης» (administration order).

Η διαδικασία της εκούσιας διευθέτησης χρεών ή αλλιώς εκούσιου διακανονισμού (CVA) προϋποθέτει καταρχήν την πρόταση από τη διοίκηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης (η οποία και διατηρεί της εξουσίες της κατά τη διάρκεια της όλης διαδικασίας) προς τους πιστωτές της προκειμένου να βρεθεί πιο αποτελεσματικός τρόπος διευθέτησης των υποχρεώσεων της προς αυτούς.

Ως προς το περιεχόμενο της πρότασης δεν υπάρχει καμία δεσμευτική από το νόμο προϋπόθεση. Ωστόσο η πρόταση αυτή θα πρέπει να συγκεντρώνει τη θετική ψήφο της απαιτούμενης πλειοψηφίας των πιστωτών. Ενδεικτικό του ότι η όλη διαδικασία αποτελεί μια προπρωχεντική διαδικασία είναι ότι δε θεωρείται απαραίτητη η αδυναμία πληρωμής των χρεών της επιχείρησης. Στην πρόταση που κατατίθεται ορίζεται και το πρόσωπο που θα είναι υπεύθυνο για τη διεκπεραίωση της διαδικασίας αυτής (insolvency practitioner) και το οποίο μετά τον ορισμό του συντάσσει έκθεση με τις απόψεις του για το κατά πόσο μπορεί να τελεσφορήσει η προσπάθεια αυτή και τότε θα πρέπει να συγκληθεί συνάντηση των εκπροσώπων της εταιρείας με τους πιστωτές της.

²⁹ το όνομά της το πήρε από τον επικεφαλής της επιτροπής Sir Kenneth Cork

Η συνέλευση των πιστωτών συνήθως πραγματοποιείται σε διάστημα δεκατεσσάρων έως εικοσιοκτώ ημερών από τη σύνταξη της έκθεσης με στόχο την έγκριση ή τροποποίηση της συμφωνίας. Για την έγκριση της συμφωνίας ή την τροποποίηση αυτής χρειάζεται πλειοψηφία των πιστωτών που εκπροσωπούν, κατά το χρόνο της συνέλευσης, περισσότερο από τα τρία τέταρτα των απαιτήσεων κατά της εταιρείας. Από τη στιγμή που θα εγκριθεί αποκτά και δεσμευτική ισχύ έναντι όλων των προσώπων που είχαν το δικαίωμα να ψηφίσουν στη συνέλευση. (Για τους διαφωνούντες ή τους μη συμμετέχοντες πιστωτές ο νόμος παρέχει το δικαίωμα προσβολής της συμφωνίας που επιτεύχθηκε δίνοντας τη δυνατότητα στο δικαστήριο ανάκλησης ή αναστολής της απόφασης επικύρωσης της συμφωνίας.)

Υπεύθυνος για τη σωστή εκτέλεση της συμφωνίας είναι το πρόσωπο που ορίζεται ως επόπτης (supervisor of the voluntary arrangement) και που συνήθως είναι ο insolvency practitioner υπό την εποπτεία του δικαστηρίου. Επιτυχής ολοκλήρωση της διαδικασίας εκούσιου διακανονισμού έχουμε όταν η εταιρεία εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της κατά τους όρους της συμφωνίας και βρεθεί έτσι σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από πριν.

Στόχος της δεύτερης διαδικασίας που αναφέρθηκε, αυτή της διαχείρισης (administration), είναι να βοηθηθεί μια επιχείρηση που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα να ανακάμψει μέσω της ανάληψης της διοίκησης της εταιρείας από έναν ανεξάρτητο και εξειδικευμένο επαγγελματία. Πρακτικά οι πιστωτές με πλασματικό ενέχυρο μπορούν να ορίσουν ένα διαχειριστή ο οποίος θα προσπαθήσει να εκποιήσει περιουσία της εταιρείας προς ικανοποίηση των δανειστών όσο αυτή βρίσκεται σε λειτουργία και έτσι να καταφέρει να σωθεί. Η συμφωνία αυτή μπορεί να γίνει δικαστικά ή εξωδικαστικά. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο παίζει πολύ μικρό ρόλο, κυρίως στον έλεγχο του διαχειριστή, με βάση το κριτήριο της συνολικής σκοπιμότητας στη διαχείριση και όχι τον έλεγχο των μικρότερων πράξεων.

Για το δικαστικό διορισμό administrator πρέπει να προηγηθεί αίτηση και να αξιολογηθεί αυτή από το δικαστήριο προκειμένου να εκδόσει απόφαση για το άνοιγμα της διαδικασίας. Η έναρξη της διαδικασίας administration, είτε γίνει δικαστικά είτε εξωδικαστικά, επιφέρει την αναστολή των διώξεων κατά της εταιρείας. Η διαδικασία administration από μόνη της δεν οδηγεί συνήθως στη διάσωση μιας επιχείρησης για αυτό και συχνά συνδυάζεται με τη διαδικασία CVA.

Τέλος της διαδικασίας έχουμε στις εξής περιπτώσεις:

- μετά την πάροδο ενός έτους από την έναρξή της (εκτός και αν δοθεί παράταση)
- με απόφαση δικαστηρίου μετά από αίτηση του administrator στην περίπτωση που θεωρεί ότι δε μπορεί να επιτευχθεί ο αρχικός στόχος
- με απόφαση δικαστηρίου μετά από αίτηση πιστωτή
- με απλή δήλωση στο δικαστήριο του administrator που έχει ορισθεί εξωδικαστικά εφόσον έχει επιτευχθεί ο αρχικός σκοπός της διαδικασίας
- με μετατροπή της διαδικασίας σε εκούσια εκκαθάριση
- με λύση της εταιρείας όταν ο administrator εκτιμά ότι η εταιρεία δε διαθέτει επαρκή περιουσία για διανομή στους πιστωτές
- με εκκαθάριση για λόγους δημοσίου συμφέροντος (π.χ. όταν έχουμε δόλια συμπεριφορά της επιχείρησης).

4.2 Προπρωγεντικές Διαδικασίες Σύμφωνα Με Το Γαλλικό Δίκαιο

Το γαλλικό πτωχευτικό δίκαιο το οποίο και αποτέλεσε οδηγό για την ελληνική διαδικασία συνδιαλλαγής επιτρέπει τη νομοθετική συνύπαρξη των εξής τεσσάρων διαδικασιών για τη διάσωση των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες³⁰:

- διαδικασία συνδιαλλαγής (procedure de conciliation)
- διαδικασία διάσωσης (procedure de sauvegarde)
- διαδικασία δικαστικής αναδιοργάνωσης (redressement judiciaire) και
- διαδικασία δικαστικής εκκαθάρισης (liquidation judiciaire)

Συνοπτικά, κατά το ισχύον γαλλικό δίκαιο, ο οφειλέτης πριν την περιέλευσή του σε κατάσταση παύσης πληρωμών, εκτός των άτυπων διαδικασιών συνεννόησης με τους πιστωτές του μπορεί να προσφύγει σε συναινετικούς μηχανισμούς αντιμετώπισης των οικονομικών δυσκολιών του επιλέγοντας είτε τη διαδικασία συνδιαλλαγής είτε τη διαδικασία διάσωσης. Σε διάστημα σαράντα

³⁰ Βλ. Δημήτριος Κ. Αυγητίδης, Εξυγίανση Επιχειρήσεων μέσω προπρωγεντικών διαδικασιών (2011), κεφ. 4BII, σελ 99

πέντε ημερών μετά την παύση των πληρωμών του μπορεί να προσφύγει είτε στη διαδικασία συνδιαλλαγής είτε στη διαδικασία δικαστικής αναδιοργάνωσης. Τέλος, μετά την πάροδο σαράντα πέντε ημερών από την παύση των πληρωμών του, μπορεί να προσφύγει είτε σε δικαστική αναδιοργάνωση, η οποία και μπορεί να καταλήξει στην ανόρθωση ή στη μεταβίβαση της επιχείρησης, είτε σε δικαστική εκκαθάριση μετά από αίτηση του οφειλέτη, των πιστωτών ή εκπροσώπου του δημόσιου συμφέροντος.³¹

Η διαδικασία συνδιαλλαγής, η οποία και αποτέλεσε το πρότυπο των αντίστοιχων ρυθμίσεων του ελληνικού πτωχευτικού κώδικα για τη διαδικασία συνδιαλλαγής του άρθρου 99, μπορεί να εφαρμοσθεί από κάθε πρόσωπο που ασκεί εμπορική δραστηριότητα, αποδεικνύει οικονομική αδυναμία παρούσα ή προβλέψιμη και δε βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών για περισσότερο από σαράντα πέντε ημέρες. Η διαδικασία ξεκινά με αίτηση του οφειλέτη προς το αρμόδιο δικαστήριο. Με την έκδοση της απόφασης για άνοιγμα της διαδικασίας ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει μεσολαβητή, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντά του για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβεί τους τέσσερις μήνες, δύναται όμως να παραταθεί με αίτηση του οφειλέτη κατά ένα μήνα. Ο ρόλος του μεσολαβητή είναι η σύναψη συμφωνίας ανάμεσα στον οφειλέτη και τους κυριότερους πιστωτές του ώστε να αντιμετωπιστούν οι οικονομικές δυσκολίες της επιχείρησης και όχι η διοίκηση της επιχείρησης η οποία εξακολουθεί να ασκείται από τα νόμιμα όργανά της.

Το δικαστήριο μετά την επίτευξη συμφωνίας μπορεί να προχωρήσει σε απλή έγκριση/διαπίστωση αυτής (simple constatation) ή στην επικύρωση αυτής (homologation). Με την απλή έγκριση της συμφωνίας από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, αυτή αποκτά δεσμευτική ισχύ εξασφαλίζοντας εκτελεστό τίτλο μόνο μεταξύ των συμβαλλομένων μερών και δεν υποβάλλεται σε δημοσιότητα. Με την επικύρωση της συμφωνίας, η διαδικασία δεν τηρεί πλέον τον εμπιστευτικό της χαρακτήρα και καθίσταται δημόσια. Σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από το εάν η συμφωνία υποβάλλεται σε απλή έγκριση ή επικύρωση, το περιεχόμενό της δεν έχει

³¹ Βλ. Δημήτριος Κ. Αυγητίδης, Εξυγίανση Επιχειρήσεων μέσω προπτωχευτικών διαδικασιών (2011), κεφ. 4BII, σελ 103

δεσμευτική ισχύ έναντι εκείνων των πιστωτών που δεν την υπέγραψαν και μόνο για τους συμβαλλόμενους πιστωτές προβλέπεται αναστολή διώξεων κατά του οφειλέτη. Πρακτικά, μετά και από πρόσφατες τροποποιήσεις στη διαδικασία συνδιαλλαγής, οι διαφορές μεταξύ απλώς εγκεκριμένης και επικυρωμένης συμφωνίας είναι λίγες.

Εφόσον η επιχείρηση δε βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών αλλά έχει προβλήματα που δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει διαφορετικά, δύναται, εκτός της διαδικασίας συνδιαλλαγής, να ζητήσει την υπαγωγή της στη διαδικασία διάσωσης. Με την απόφαση ανοίγματος της διαδικασίας από το δικαστήριο αρχίζει μια περίοδος εποπτείας της επιχείρησης μέγιστης διάρκειας έξι μηνών η οποία μπορεί να ανανεωθεί. Συγχρόνως, επιβάλλεται απαγόρευση πληρωμής κάθε υποχρέωσης του οφειλέτη καθώς και κάθε λήψη μέτρου κατά του οφειλέτη και συνοφειλετών του.

Ο εισηγητής δικαστής διορίζει έναν έως πέντε από τους πιστωτές του οφειλέτη ως *controleurs*, έχοντας ως ρόλο τη συνεισφορά στην εποπτεία της επιχείρησης. Με το άνοιγμα της διαδικασίας ανατίθεται στον *administrateur* να συντάξει, με τη συνδρομή του οφειλέτη, έκθεση για την οικονομική και κοινωνική κατάσταση της επιχείρησης. Το σχέδιο διάσωσης προτείνεται από τον οφειλέτη, με τη συνδρομή και του *administrateur*. Στην περίπτωση που το σχέδιο αυτό εγκριθεί από το δικαστήριο τότε αποκτά δεσμευτική ισχύ έναντι πάντων. Μετά από αίτηση του οφειλέτη ή κάθε τρίτου ενδιαφερόμενου αν αποδειχτεί ότι οι αναλαμβανόμενες δεσμεύσεις έχουν τηρηθεί, το δικαστήριο κηρύσσει την ολοκλήρωση εκτέλεσης του σχεδίου.

4.3 Μεταπτωχευτικές Διαδικασίες Αναδιοργάνωσης Επιχειρήσεων Μέσω Προσυμφωνημένων Σχεδίων

Στις προηγούμενες παραγράφους αναφερθήκαμε συνοπτικά στις προπτωχευτικές κατά κανόνα διαδικασίες του αγγλικού και γαλλικού δικαίου με στόχο τη διάσωση των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομική αδυναμία. Ωστόσο τόσο το γερμανικό δίκαιο με το σχέδιο αφερεγγυότητας όσο και το αμερικανικό δίκαιο μέσα από τη διαδικασία διάσωσης που προβλέπεται στο 11^ο κεφάλαιο του

αμερικανικού πτωχευτικού κώδικα προτείνουν τρόπους διάσωσης μιας προβληματικής επιχείρησης σε μεταγενέστερο στάδιο ακόμα και μετά την κήρυξη της πτώχευσης.

Το σχέδιο αφερεγγυότητας του γερμανικού πτωχευτικού κώδικα (insolvenzplan) προσφέρει μια εναλλακτική επιλογή περάτωσης της πτώχευσης και ικανοποίησης των πιστωτών, με παράλληλη διατήρηση της επιχείρησης του οφειλέτη, όχι μόνο ως συνόλου περιουσιακών στοιχείων αλλά και ως νομικής οντότητας. Με βάση το περιεχόμενό του στην πράξη αναπτύχθηκαν τριών ειδών σχέδια: το σχέδιο ρευστοποίησης, το σχέδιο μεταβίβασης και το σχέδιο αναδιάρθρωσης, ενώ επιτρέπεται και ο συνδυασμός και των τριών. Το σχέδιο υποβάλλεται στο αρμόδιο δικαστήριο το οποίο και αποφασίζει αν και πότε θα συγκληθεί η συνέλευση των πιστωτών (εντός μηνός) με αντικείμενο τη συζήτηση και την ψηφοφορία επί του σχεδίου. Μετά την αποδοχή του από τους πιστωτές και την έγκρισή του από το οφειλέτη, το σχέδιο επικυρώνεται από το δικαστήριο. Από την τελεσιδικία της απόφασης, το περιεχόμενο του σχεδίου αποκτά δεσμευτική ισχύ για όλα τα μέρη. Επίσης, με την τελεσιδικία της απόφασης το πτωχευτικό δικαστήριο κηρύσσει το πέρας της πτωχευτικής διαδικασίας.

Αναφορικά με τη διαδικασία που προβλέπεται στο 11^ο κεφάλαιο του αμερικανικού πτωχευτικού κώδικα, σε γενικές γραμμές, κινείται γύρω από ένα σχέδιο αναδιοργάνωσης που υποβάλλει ο οφειλέτης για την επιχείρησή του, με σκοπό να τη διατηρήσει ζωντανή και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του απέναντι στους πιστωτές του σε χρόνο που θα συμφωνηθεί. Καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας, ο οφειλέτης διατηρεί τη δυνατότητα διαχείρισης της περιουσίας του, εκτός αν πρόκειται για εκποιήσεις σημαντικών περιουσιακών στοιχείων, οπότε και απαιτείται ειδική άδεια του δικαστηρίου.

Η διαδικασία ξεκινά με την υποβολή της αίτησης στο αρμόδιο δικαστήριο της έδρας της επιχείρησης του οφειλέτη. Με την αίτηση επέρχεται εκ του νόμου αναστολή διώξεων των πιστωτών κατά του οφειλέτη για όλες τις απαιτήσεις που γεννήθηκαν πριν την υποβολή της. Μέσα σε εκατόν είκοσι ημέρες από την υποβολή της αίτησης, ο οφειλέτης πρέπει να καταθέσει σχέδιο αναδιοργάνωσης. Το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει παράταση, η οποία όμως δεν μπορεί να υπερβεί τους δεκαοκτώ μήνες. Το σχέδιο μπορεί να προβλέπει ακόμη και την εκκαθάριση της περιουσίας του οφειλέτη με όρους όμως ευνοϊκότερους από ότι αν

επιλέγονταν η διαδικασία πτωχευτικής εκκαθάρισης που ισχύει με βάση το 7^ο κεφάλαιο του αμερικανικού πτωχευτικού κώδικα.

Μετά την επικύρωση του σχεδίου, ο οφειλέτης, με κάποιες ίσως εξαιρέσεις, απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις του που γεννήθηκαν πιο πριν και δεσμεύεται μόνο με τις νέες υποχρεώσεις που προκύπτουν από το σχέδιο. Η διαδικασία αυτή μπορεί να διαρκέσει πολλά χρόνια, μέχρι να προκληθεί το τέλος της με την έκδοση από το δικαστήριο σχετικής απόφασης που διαπιστώνει την πλήρη υλοποίηση του σχεδίου.

Εκτός της ανωτέρω διαδικασίας οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα μπορούν να έρθουν σε συμφωνία με τους πιστωτές τους και πριν την υποβολή της αίτησης και να υποβάλλουν εκ των υστέρων το σχέδιο αναδιοργάνωσης στο δικαστήριο για επικύρωση (prepackaged reorganization plan). Στην περίπτωση που το σχέδιο επικυρωθεί στη βάση μιας εξωδικαστικής ψηφοφορίας, επιτυγχάνεται σημαντική χρονική σύντμηση της όλης διαδικασίας.

Η περαιτέρω ανάλυση και ο σχολιασμός των ανωτέρω διαδικασιών ξεφεύγουν από τους σκοπούς της παρούσας εργασίας. Αναφέρουμε μόνο ότι τη δυνατότητα μεταπτωχευτικών διαδικασιών μέσω προσυμφωνημένων σχεδίων αναδιοργάνωσης επιχειρήσεων (prepackaged plans) τα οποία υποβάλλονται προς επικύρωση στο δικαστήριο μαζί με την αίτηση για πτώχευση προβλέπει πλέον και το ελληνικό δίκαιο με τη θέσπιση του σχεδίου αναδιοργάνωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

5.1 Έρευνα Και Στατιστικά Αποτελέσματα

Από την έναρξη εφαρμογής της διαδικασίας συνδιαλλαγής και μέχρι και σήμερα που εφαρμόζεται πλέον η διαδικασία εξυγίανσης είναι εντυπωσιακός ο αριθμός των ενδιαφερόμενων οφειλετών για υπαγωγή στη διαδικασία αυτή. Από τη μια η οικονομική κρίση και από την άλλη οι πολλές φορές διαπιστωμένη κατάχρηση του μέτρου εκ μέρους των επιχειρηματιών αύξησαν κατακόρυφα τις αιτήσεις υπαγωγής στη ρύθμιση.

Μόνο στο πρωτοδικείο της Αθήνας, σύμφωνα με σχετικό δημοσίευμα, από το 2007 που τέθηκε σε ισχύ το άρθρο 99 ως σήμερα κατατέθηκαν συνολικά γύρω στις 500 αιτήσεις. Εντυπωσιακή είναι όμως η αύξουσα πορεία αυτών των αιτήσεων. Το 2007 κατατέθηκε μόλις 1 αίτηση, το 2008 κατατέθηκαν 58 αιτήσεις, το 2009 ο αριθμός των αιτήσεων ανέβηκε στις 107, το 2010 οι αιτήσεις ανέρχονταν στις 136, το 2011 κατατέθηκαν 151 αιτήσεις και μόλις στους δύο πρώτους μήνες του 2012 έχουν ήδη κατατεθεί 40 αιτήσεις εξυγίανσης.

Στα πλαίσια κατάθεσης αυτής της εργασίας πραγματοποιήσαμε έρευνα στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης προκειμένου να διαπιστώσουμε την πορεία των αιτήσεων για υπαγωγή στις διατάξεις του άρθρου 99 που έχουν κατατεθεί από Ανώνυμες Εταιρείες.

Οι αιτήσεις για τη διαδικασία συνδιαλλαγής (ή διαδικασία εξυγίανσης) καταχωρούνται σε ειδικά βιβλία ξεχωριστά για τις εταιρείες και ξεχωριστά για τα φυσικά πρόσωπα. Η κάθε αίτηση παίρνει έναν αριθμό και με βάση τον αριθμό αυτό παρακολουθείται η πορεία της κάθε αίτησης σε ξεχωριστά βιβλία. Αξίζει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει ηλεκτρονική καταχώρηση των στοιχείων αυτών.

Από την έρευνα που πραγματοποιήσαμε βρέθηκε ότι μέχρι και τον Ιούλιο του 2012 και μόνο στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης έχουν συνολικά κατατεθεί 288

αιτήσεις. Από αυτές 190 αφορούν εταιρείες και συγκεκριμένα 118 αιτήσεις προέρχονται από Ανώνυμες Εταιρείες, 44 από Ομόρρυθμες Εταιρείες, 7 από Ετερόρρυθμες Εταιρείες, 19 από Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης και 2 από Συνεταιρισμούς. Οι άλλες 88 αφορούν αιτήσεις φυσικών προσώπων.

Αυτό που κυρίως όμως έχει σημασία είναι το πόσες πραγματικά από τις εταιρείες που καταθέτουν αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής και στη μετέπειτα διαδικασία εξυγίανσης καταφέρνουν τελικά να έλθουν σε συμφωνία με τους πιστωτές τους. Συγκεκριμένα από τις 118 αιτήσεις που κατατέθηκαν από Ανώνυμες Εταιρείες οι 89 αφορούν υπαγωγή σε διαδικασία συνδιαλλαγής και 29 σε διαδικασία εξυγίανσης.

Όσον αφορά τη διαδικασία συνδιαλλαγής οι 11 από τις 89 αιτήσεις απορρίφθηκαν εξαρχής και δεν έγινε δεκτό το αίτημα για άνοιγμα της διαδικασίας. Για τις υπόλοιπες 78 διατάχθηκε το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής από τις οποίες 42 ολοκληρώθηκαν χωρίς τελικώς να επιτευχθεί συμφωνία, 27 δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμα και μόλις 9 συμφωνίες τελικώς επικυρώθηκαν.

Σχετικά με τις 29 αιτήσεις που κατατέθηκαν για υπαγωγή στη διαδικασία εξυγίανσης οι 12 δεν έχουν ακόμα εξεταστεί, οι 10 απορρίφθηκαν, για τις 5 έχει διαταχθεί το άνοιγμα και σε 2 περιπτώσεις έχει κατατεθεί απευθείας αίτηση για επικύρωση συμφωνίας που έχει ήδη υπογραφεί με τους πιστωτές. Καμία από τις αιτήσεις αυτές δεν έχει μέχρι στιγμής επικυρωθεί.

Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει το αντικείμενο εργασιών των εταιρειών που υποβάλουν αίτηση για υπαγωγή στις διατάξεις των ανωτέρω νόμων. Τη μερίδα του λέοντος κατέχουν οι τεχνικές και κατασκευαστικές εταιρείες και όσες γενικότερα εμπλέκονται με τον κλάδο της οικοδομής και παράγουν υλικά από τσιμέντο, σκυρόδεμα κλπ. οι αιτήσεις των οποίων ανέρχονται σε 18 ενώ οι αιτήσεις των εταιρειών που ασχολούνται με πλακάκια, είδη υγιεινής, πόρτες και παράθυρα αγγίζουν τις 7. Σχετικές και πάλι με το χώρο της οικοδομής είναι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στα υδραυλικά, ηλεκτρολογικά και θέρμανση με 11 αιτήσεις καθώς και εταιρείες με αντικείμενο την παραγωγή-εμπορία επίπλων και οικιακού εξοπλισμού από τις οποίες έχουν κατατεθεί 9 αιτήσεις. Σημαντικός επίσης είναι ο αριθμός των 15 αιτήσεων από εταιρείες που προέρχονται από τον κλάδο των τροφίμων. Τέλος, έχουν κατατεθεί και 9 αιτήσεις από εταιρείες που σχετίζονται με το χώρο της ένδυσης.

5.2 Σχόλια Και Απόψεις Για Την Αποτελεσματικότητα Της Διαδικασίας Συνδιαλλαγής

Σε κάθε περίοδο, αλλά ιδιαίτερα σε περίοδο οικονομικής κρίσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στις επιχειρήσεις, οι οποίες για οποιαδήποτε λόγο βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία. Κοινωνικά είναι σημαντικά η παροχή δεύτερης ευκαιρίας, επειδή διασώζονται θέσεις εργασίας, τόσο στην ίδια την επιχείρηση, όσο και σε άλλες επιχειρήσεις (προμηθευτές, εμπορικούς αντιπροσώπους) που συναλλάσσονται με αυτήν. Οικονομικά είναι σημαντική η παροχή δεύτερης ευκαιρίας, επειδή δε χάνεται η άυλη αξία της επιχείρησης και επειδή δε διακόπτεται η παραγωγική δραστηριότητα. Επιπλέον η διάσωση των επιχειρήσεων μπορεί να συνδράμει και στην προσέλκυση επενδύσεων, αφού μπορεί να είναι ελκυστικότερο για τον επενδυτή να ξεκινήσει την επένδυση του με βάση μια υφιστάμενη επιχείρηση που χρειάζεται ρευστότητα για να διασωθεί παρά να ξεκινήσει από το μηδέν.

Η διάσωση της επιχείρησης αποτέλεσε εκπεφρασμένο στόχο και του Πτωχευτικού Κώδικα, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα με το Ν.3588/2007, ο οποίος όμως επιχείρησε να τον επιτύχει κυρίως στα πλαίσια της πτώχευσεως, ιδίως με το θεσμό του σχεδίου αναδιοργάνωσης. Ωστόσο σε αντίθεση με ότι συμβαίνει σε άλλες χώρες οι οικονομικές και κοινωνικές αντιλήψεις στη χώρα μας συνδέουν την πτώχευση με την εκκαθάριση, με αποτέλεσμα οι απόπειρες αναδιοργάνωσης στα πλαίσια της πτώχευσης να υπονομεύονται από την απαξίωση της επιχείρησης στη συνείδηση των πελατών και προμηθευτών της. Επιπλέον η πτώχευση έχει πολλές δυσμενείς νομικές συνέπειες για τον οφειλέτη, όπως είναι η λήξη των συμβάσεων, η ανάκληση διοικητικών αδειών, η ενεργοποίηση ρητρών απώλειας δικαιωμάτων κλπ.

Για τους παραπάνω λόγους είναι κρίσιμη η ενίσχυση της δυνατότητας διάσωσης της επιχείρησης κατά το προπτωχευτικό στάδιο, πριν δηλαδή επέλθει η απαξίωσή της. Ο Πτωχευτικός Κώδικας προέβλεπε μέχρι πρόσφατα, πριν δηλαδή και την ψήφιση του Ν.4013/2011, για το προπτωχευτικό στάδιο τη διαδικασία συνδιαλλαγής, ως μη συλλογική αλλά συμβατική διαδικασία. Ωστόσο η διαδικασία αυτή ενείχε από τη φύση της ένα βασικό μειονέκτημα: η συμφωνία,

που είναι το αποτέλεσμα της διαδικασίας, δε δέσμευε τους μη συναινούντες πιστωτές, αλλά μόνο αυτούς που την υπέγραφαν. Για το λόγο αυτό ήταν σχεδόν ανέφικτη και κυρίως αναποτελεσματική η πρακτική εφαρμογή της διαδικασίας συνδιαλλαγής καθώς εάν συμφωνούσε η πλειοψηφία των πιστωτών θα αναλάμβανε αποκλειστικά και εξολοκλήρου και το μερίδιο που αντιστοιχεί σε αυτούς τους πιστωτές που αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στη διαδικασία. Έτσι, όμως, δημιουργείται αντικίνητρο από την πλευρά των πιστωτών να έρθουν σε συμφωνία για περιορισμό των απαιτήσεών τους σε βάρος του οφειλέτη. Πρακτικά, ακόμη και εάν όλοι οι πιστωτές αναγνωρίζουν, ότι μια ρύθμιση των απαιτήσεών τους, που θα διασώσει τον οφειλέτη, θα είναι προς το συλλογικό συμφέρον, κάθε ένας χωριστά μπορεί να ελπίζει, ότι οι λοιποί πιστωτές θα υποστούν το κόστος της ρύθμισης και θα εξυγιάνουν την επιχείρηση, χωρίς ο πιστωτής αυτός να υποστεί τις θυσίες της ρύθμισης.

Άλλωστε, το ως άνω πρόβλημα ενισχύεται και από το γεγονός ότι στην όλη διαδικασία μεσολαβούν δικαστικές αποφάσεις κατά στάδια. Δηλαδή, ο νομοθέτης αφενός άφησε ανεξέλεγκτη τη διαδικασία της συνδιαλλαγής στα χέρια των ιδιωτών (χωρίς καμία δέσμευση για όσους δε μετάσχουν και τελικώς δεν υπογράφουν τη συμφωνία) και αφετέρου ενέταξε αυτή τη διαδικασία στον δικαιοδοτικό έλεγχο των δικαστηρίων.

Αυτό που αποδείχτηκε στην πράξη είναι ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις θέλησαν να ενταχθούν στην ανωτέρω διαδικασία συνδιαλλαγής όχι με στόχο την πραγματική και ουσιαστική εξυγίανση της επιχείρησης αλλά για να σταματήσουν με δικαστική απόφαση τις ατομικές διώξεις (κατασχέσεις, πλειστηριασμούς) για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Ουσιαστικά η όλη διαδικασία «μπλόκαρε» τις ατομικές διώξεις, η μεσολάβηση των δικαστηρίων καθυστέρησε απίστευτα την όλη εξέλιξη της διαδικασίας και ο έμπορος-οφειλέτης μπορούσε να κηρύσσει πλέον χωρίς συνέπειες και επίσημα παύση πληρωμών, αφού καθ'όλη τη χρονοβόρα αυτή διάρκεια της διαδικασίας κανείς δε μπορούσε να του εκπλειστηριάσει προσωπική περιουσία. Κανείς, μάλιστα δε μπορούσε να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σε βάρος του οφειλέτη είτε οι απαιτήσεις τους γεννήθηκαν πριν ή μετά την σύναψη της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Και όλο αυτό κατέληγε συνήθως σε αποτυχία του συμβιβασμού οπότε ξεκινούσε είτε η πτώχευση είτε η επανάληψη των ατομικών διώξεων κατά του εμπόρου.

Επιπλέον, μπορούμε να πούμε ότι οι ενδεχόμενες κυρώσεις που επιβάλλονται στον οφειλέτη-έμπορο σε περίπτωση που δεν τηρήσει τη διαδικασία της συνδιαλλαγής είναι ανεπαίσθητες και χωρίς ουσιαστική σημασία σε σχέση πάντοτε με τα οφέλη που μπορεί να αποκομίσει ο οφειλέτης για τα δύο χρόνια της διάρκειας της διαδικασίας της συνδιαλλαγής.

Έτσι σε περίπτωση αθέτησης της συμφωνίας συνδιαλλαγής από τη πλευρά του οφειλέτη, ο κάθε συμμετέχων πιστωτής έχει το δικαίωμα με αίτησή του προς το δικαστήριο να ζητήσει να ακυρωθεί η διαδικασία. Ας μη ξεχνάμε ότι τα έξοδα αυτά τα επιβαρύνονται οι πιστωτές. Δηλαδή, υπάρχει ο κίνδυνος αφενός να μην πάρουν ούτε τα χρήματα της ρύθμισης και αφετέρου να πληρώσουν και τα έξοδα των δικαστικών αγώνων για να απεμπλακούν από τη διαδικασία της συνδιαλλαγής.

Με την ψήφιση του Ν.4013/2011 και την εισαγωγή πλέον της διαδικασίας εξυγίανσης επιχειρήθηκε να διορθωθούν κάποια από τα προβλήματα που δημιουργούνταν με τη διαδικασία συνδιαλλαγής με κυριότερη αλλαγή την υποχρεωτική εφαρμογή της συμφωνίας και από τους μη συναινούντες πιστωτές. Και πάλι όμως στην πράξη η πείρα δείχνει ότι συχνά η σχετική διαδικασία δε λειτουργεί υπέρ των εταιρειών, των εργαζομένων και των πιστωτών, αλλά υπέρ των βασικών μετόχων, οι οποίοι κερδίζουν τον απαραίτητο χρόνο για να ξεφύγουν. Λίγες επιχειρήσεις ανακάμπτουν και αρκετές εταιρείες καταλήγουν στην πτώχευση, ενώ οι υπάλληλοι διεκδικούν τα χρήματά τους στο δικαστικό διηνηκές.

Από την έρευνα άλλωστε που πραγματοποιήσαμε και στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης είναι φανερό ότι τουλάχιστον ως προς τη διαδικασία συνδιαλλαγής μόνο ένα μικρό ποσοστό της τάξεως του 10% περίπου των αιτήσεων τελικά οδηγήθηκε σε επικύρωση συμφωνίας με τους πιστωτές. Όπως επίσης είναι φανερό η όλη διαδικασία πριν και την ψήφιση του Ν.4072/2012 ήταν πολύ χρονοβόρα. Υπάρχουν ακόμα πολλές περιπτώσεις για τις οποίες έχει διαταχθεί το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής και είναι ακόμα σε εκκρεμότητα, ούτε δηλαδή έχουν επικυρωθεί ούτε όμως και έχουν περατωθεί.

Στους επόμενους μήνες θα μπορούμε να έχουμε μια πιο ολοκληρωμένη άποψη και για την πορεία των αιτήσεων για υπαγωγή σε διαδικασία εξυγίανσης οι οποίες ενδεχομένως μετά και τις πρόσφατες τροποποιήσεις του νόμου να περιοριστούν και να ολοκληρώνονται σε συντομότερο χρονικό διάστημα.

Όποιες όμως τροποποιήσεις και αν γίνουν στη σχετική νομοθεσία αυτό που πραγματικά έχει σημασία προκειμένου οι επιχειρήσεις να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους, να επιβιώσουν και να αποφύγουν τελικώς την πτώχευση είναι να επικεντρωθεί η κάθε επιχείρηση, με ιδιαίτερα κριτικό πνεύμα, στην εσωτερική οργάνωση και τις διαδικασίες της και να εντοπίσει εγκαίρως τις όποιες αδυναμίες της ώστε και να προλάβει να τις διορθώσει. Εν τέλει, η ικανότητα μιας επιχείρησης να αλλάζει και να προσαρμόζεται στις νέες κάθε φορά οικονομικές συνθήκες, είναι ο μοναδικός παράγοντας που θα εξασφαλίσει την επιβίωσή της και την επιτυχία της.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η υφιστάμενη διεθνής οικονομική κρίση και γενικότερα η κακή οικονομική συγκυρία των τελευταίων ετών έχει πλήξει μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων στη χώρα μας (όπως και σε άλλες χώρες της ΕΕ) με αποτέλεσμα πολλές από αυτές ακόμα και μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι να έχουν οδηγηθεί σε κατάσταση χρηματοοικονομικής δυσπραγίας που σημαίνει ότι οι ταμειακές εισροές τους δεν επαρκούν να ικανοποιήσουν τις ταμειακές εκροές που συνεπάγονται οι αναληφθείσες στο παρελθόν υποχρεώσεις τους. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν το σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης στο οποίο έχουν περιέλθει αναζητούν νέους τρόπους εξυγίανσης και ανάκαμψης.

Η έννοια της εξυγίανσης της επιχείρησης δεν αφήνει αμέτοχο το νόμο, ο οποίος σε πολλές περιπτώσεις επεμβαίνει δυναμικά προς αυτή την κατεύθυνση. Στην παρούσα εργασία εξετάσαμε τη δυνατότητα που δίνει ο νόμος για την υπαγωγή μιας επιχείρησης (ή και φυσικού προσώπου) στη διαδικασία συνδιαλλαγής με βάση το Ν.3588/2007 και στη διαδικασία εξυγίανσης με βάση το Ν.4013/2011 προκειμένου να έλθει σε συμφωνία με τους πιστωτές και να βρεθεί τρόπος ώστε το ύψος της οφειλής να καταστεί εξυπηρετήσιμο.

Η διαδικασία εξυγίανσης, σύμφωνα με το νομικό δίκαιο, αποτελεί συλλογική προπρωχευτική διαδικασία, που στοχεύει στη διατήρηση, αξιοποίηση, αναδιάρθρωση και ανόρθωση των επιχειρήσεων, χωρίς να παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών. Σε αυτή μπορεί να καταφύγει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα, με κύρια συμφέροντα στην Ελλάδα και, βεβαίως, με παρούσα ή επαπειλούμενη αδυναμία εκπλήρωσης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων ή σοβαρά οικονομικά προβλήματα κατά τρόπο γενικό.

Σκοπός της διαδικασίας συνδιαλλαγής - εξυγίανσης είναι η διάσωση και εξυγίανση της επιχείρησης και η αποφυγή της πτώχευσης, αφού δίνεται, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συνδιαλλαγής, στην επιχείρηση η δυνατότητα να λειτουργεί διατηρώντας τις θέσεις εργασίας με όλα τα οικονομικά και κοινωνικά οφέλη που αυτό συνεπάγεται.

Ωστόσο, από πολλές επιχειρήσεις η διαδικασία αυτή αντιμετωπίζεται, και ενδεχομένως όχι άδικα αφού και ο ίδιος ο νόμος το επέτρεπε, ως μια προσωρινή λύση για καθυστέρηση πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους χωρίς να κινδυνεύουν από τη λήψη αναγκαστικών μέτρων είσπραξης εις βάρος τους. Αυτό προέκυψε και από την έρευνα που κάναμε καθώς φάνηκε ότι λίγες μόνο επιχειρήσεις κατέληξαν σε επικύρωση συμφωνίας συνδιαλλαγής με τους πιστωτές τους παρουσιάζοντας ένα βιώσιμο και αποτελεσματικό σχέδιο αναδιοργάνωσης.

Ενδιαφέρον έχουν οι τροποποιήσεις που επήλθαν στη διαδικασία εξυγίανσης με το Ν.4072/2012. Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις συντομεύεται ο χρόνος για τη σύναψη της συμφωνίας, δεν μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση αν δεν περάσει πενταετία, στο εξής το αξιόποινο θα εξαλείφεται μόνο με την απόλυτη υλοποίηση της συμφωνίας εξυγίανσης και τέλος οι εργαζόμενοι θα προστατεύονται περισσότερο.

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ναι μεν υπήρξε μια κινητοποίηση αλλαγής του Πτωχευτικού Κώδικα, ωστόσο η πράξη αποδεικνύει ότι τα προσδοκώμενα αποτελέσματα δεν έχουν επιτευχθεί μέχρι στιγμής. Η επιχείρηση που θα προχωρήσει στην υποβολή της αίτησης ένταξης στην διαδικασία της εξυγίανσης με τους πιστωτές της, είναι σκόπιμο να γνωρίζει ότι η συμπεριφορά της πρέπει να χαρακτηρίζεται από σοβαρότητα και αξιοπιστία. Να παρέχει τα πραγματικά στοιχεία της περιουσίας της και να επιδιώκει σαφώς την έξοδό της από την κρίση. Βαρύνουσα σημασία έχει η χρονική στιγμή για την ένταξη στη διαδικασία συνδιαλλαγής. Καταλληλότερη στιγμή είναι όχι όταν έχει επέλθει οικονομική ασφυξία αλλά όταν αυτή προβλέπεται βραχυπρόθεσμα.

Γενικώς, η όλη διαδικασία θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μια σοβαρή προσπάθεια διατήρησης της εταιρείας σε υγιή βάση ώστε να συνεχιστεί πλήρως η οικονομική της πορεία, να επιτευχθεί η εξόφληση και ο διακανονισμός των απαιτήσεων και να εξασφαλιστεί η απαιτούμενη ταμειακή ρευστότητα. Μόνο έτσι θα αποκτήσει νόημα η όλη προσπάθεια και οι επιχειρήσεις θα έχουν ελπίδες για πραγματική ανάκαμψη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

**1 Ν.1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις»
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Προβληματικές και υπερχρεωμένες επιχειρήσεις
Άρθρα 44 - 45**

**2 Ν.3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας» (ΦΕΚ 153 Α'/10.07.07)
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ**

**3 Ν.4013/2011 «Σύσταση ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων - Αντικατάσταση του έκτου κεφαλαίου του ν. 3588/2007 (πτωχευτικός κώδικας) - Προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης και άλλες διατάξεις.» (ΦΕΚ 204/15.09.2011 τεύχος Α')
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ - ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟΥ Ν. 3588/2007 (ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ) - ΠΡΟΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 12 «Αντικατάσταση του έκτου κεφαλαίου του ν. 3588/2007 (Πτωχευτικός Κώδικας)»**

**4. Ν.4072/2012 «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα - Μεσίτες Ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις.» (ΦΕΚ 86/Α/11-4-2012)
Άρθρο 234 Τροποποιήσεις των άρθρων 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα**

1.Ν.1892/1990

«Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Προβληματικές και υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

Άρθρο 44

Συμφωνίες πιστωτών και επιχείρησης

1. Συμφωνίες πιστωτών και επιχείρησης, περιλαμβανομένης σε μία από τις περιπτώσεις α,β,γ ή δ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Ν.1386/1983, που ρυθμίζουν ή περιορίζουν χρέη αυτής, δεσμεύουν και τους μη συμβεβλημένους πιστωτές, το Δημόσιο, τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, τις τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα, δανειστές της επιχείρησης, εφόσον:

α. Οι συμβεβλημένοι πιστωτές εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων, στο οποίο πρέπει να περιλαμβάνεται και το σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ασφαλισμένων, όπως οι απαιτήσεις αυτές εμφανίζονται στα τηρούμενα από την επιχείρηση βιβλία και τον ισολογισμό της τελευταίας πριν από τη σχετική συμφωνία εταιρικής χρήσης. Σε περίπτωση που συμβάλλεται ως πιστωτής που εκπροσωπεί το (60%) του συνόλου των απαιτήσεων αυτών ο Οργανισμός Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Επιχειρήσεων ΑΕ (Ο.Α.Ε.) δεν απαιτείται για την επίτευξη της συμφωνίας αυτής να περιλαμβάνεται στο ποσοστό αυτό και το (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ασφαλισμένων.

(Όπως αντικαταστάθηκε η περ. α΄ με την παρ. 6 του άρθρου 2 του Ν. 2302/1995).

β. Συναινούν γραπτά εταίροι ή μέτοχοι στους οποίους ανήκει κατά πλειοψηφία το καταβεβλημένο εταιρικό ή μετοχικό κεφάλαιο της επιχείρησης.

γ. Επικυρωθούν από το εφετείο της έδρας της επιχείρησης, με απόφαση εκδιδόμενη κατά τη διαδικασία των άρθρων 739 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση της επιχείρησης ή ενός τουλάχιστον από τους συμβεβλημένους πιστωτές ή το Δημόσιο, τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, τις τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα, δανειστές της επιχείρησης. Η απόφαση του εφετείου εκδίδεται μέσα σε είκοσι ημέρες και δεν υπόκεινται στο ένδικο μέσο της αναίρεσης.

δ. Η αίτηση κοινοποιείται με ποινή απαράδεκτου στους πιστωτές της επιχείρησης, οι οποίοι δεν συμβλήθηκαν στη συμφωνία, όταν αυτοί είναι Ελληνικό Δημόσιο, ΙΚΑ και λοιποί ασφαλιστικοί οργανισμοί, ΟΤΑ, νομικά πρόσωπα δημοσίου

δικαίου και δημόσιες επιχειρήσεις. Επίσης, στα πιστωτικά ιδρύματα του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, των οποίων οι απαιτήσεις είναι ασφαλισμένες με υποθήκη ή προσημείωση επί των ακινήτων αυτής.

(Όπως τροποποιήθηκε η περ. δ' με την παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2359/1995).

Ειδικά για του οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, η συμφωνία επιχείρησης με τους πιστωτές της ισχύει μόνο στην περίπτωση κατά την οποία έχει εξασφαλισθεί η κάλυψη των οφειλόμενων εισφορών προς αυτούς.

(Όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 2556/1997).

2. Υφιστάμενες εγγυήσεις, υποθήκες, ενέχυρα ή άλλα παρεπόμενα δικαιώματα που ασφαλίζουν την απαίτηση, καθώς και προνόμια συνδεδεμένα με τη φύση της απαίτησης ή της εγγύησης κατά την αναγκαστική εκτέλεση ή την πτώχευση, διατηρούνται υπέρ της νέας απαίτησης, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την κατά την πρώτη παράγραφο συμφωνία, αν ο εξασφαλιζόμενος δεν συμφώνησε διαφορετικά.

3. Απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος και οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων οι κατά την παράγραφο 1 συμφωνίες, τα δικαιολογητικά αυτών έγγραφα, οι εγγραφές στα τηρούμενα βιβλία, η εγγραφή, απόσβεση και εξάλειψη υποθηκών και λοιπών εμπράγματων βαρών, η σύσταση, περιορισμός ή απόσβεση συμβάσεων εγγυήσεων ή άλλων παρεπόμενων δικαιωμάτων και γενικά κάθε πράξη που γίνεται για την ολοκλήρωση ή την εκτέλεση των προαναφερόμενων στην παράγραφο 1 συμφωνιών.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να εφαρμοστούν και στις επιχειρήσεις που έχουν ήδη υπαχθεί στις διατάξεις του Ν. 1386/1983, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

Σημείωση: Σύμφωνα με το άρθρο 63 παρ. 2 του Ν.1249/1982, όπως συμπληρώθηκε από τα άρθρα 15 του Ν. 1914/1990 και 14 του Ν.1957/1991, στη ρύθμιση του άρθρου 44 του παρόντος νόμου υπάγονται και οι επιχειρήσεις του άρθρου 45 του Ν.1947/1991 εφόσον έχει επιτευχθεί η προβλεπόμενη από αυτό συμφωνία μεταξύ πιστωτών και επιχείρησης και έχει επικυρωθεί από το Εφετείο.

Άρθρο 45

Έκταση εφαρμογής

1. Οι κατά την παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου συμφωνίες συνάπτονται και επικυρώνονται είτε κατευθείαν είτε μετά από απόφαση του εφετείου της περιφέρειας της έδρας της επιχείρησης, με την οποία η επιχείρηση τίθεται υπό επίτροπο. Στην

τελευταία περίπτωση το εφετείο επιλαμβάνεται ύστερα από αίτηση των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 44, παρ.1 εδάφιο γ' του παρόντος νόμου.

Το εφετείο κρίνει κατά τη διαδικασία των άρθρων 739 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και θέτει την επιχείρηση υπό επίτροπο εφόσον :

α) η τελευταία περιλαμβάνεται σε μία από τις περιπτώσεις α,β,γ ή δ της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.1386/1983 και

β) ζήτησαν το διορισμό επιτρόπου πιστωτής ή πιστωτές που αντιπροσωπεύουν το 51% των πιστώσεων.

Η απόφαση του εφετείου εκδίδεται μέσα σε δέκα ημέρες από τη συζήτηση και δεν υπόκειται στο ένδικο μέσο της αναίρεσης.

Το δικαστήριο διορίζει υποχρεωτικά επίτροπο το πρόσωπο που υποδεικνύεται από τους πιο πάνω πιστωτές.

2. Επί εταιριών, ο διορισμός επιτρόπου υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπονται για κάθε εταιρικό τύπο.

3. ο διοριζόμενος επίτροπος δεν αντικαθιστά τα όργανα της επιχείρησης, απαιτείται όμως η συναίνεση του για οποιαδήποτε διάθεση περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, καθώς και για οποιαδήποτε απόφαση της γενικής συνέλευσης, που αφορά τροποποίηση του καταστατικού. Με την απόφαση πάντως του εφετείου μπορεί να προβλέπονται μέτρα διασφάλισης του ενεργητικού ή συγκεκριμένες ενέργειες του επιτρόπου.

4. Αποστολή του επιτρόπου είναι η προσπάθεια επίτευξης της συμφωνίας του προηγούμενου άρθρου. Το έργο αυτό πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί επί τρίμηνο, με απόφαση του εφετείου, μετά από αίτηση του επιτρόπου, αν πιθανολογείται ότι η συμφωνία είναι δυνατή στη νέα αυτή προθεσμία. Το εφετείο μπορεί να αντικαταστήσει οποτεδήποτε τον επίτροπο, αν παραιτηθεί ή πιθανολογείται ότι αμελεί την εκπλήρωση των καθηκόντων του. Σε περίπτωση αντικατάστασης είναι δυνατό να χορηγηθεί πρόσθετη τρίμηνη προθεσμία για την επίτευξη συμφωνίας συμβιβασμού. Η συνολική προθεσμία δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να υπερβεί του εννέα (9) μήνες.

5. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ο επίτροπος μπορεί να έχει πλήρη πρόσβαση στα βιβλία, λογαριασμούς και αλληλογραφία της επιχείρησης. Δεν ισχύει απέναντί του τραπεζικό, φορολογικό ή άλλο επαγγελματικό απόρρητο ή το απόρρητο των ελεγκτών της εταιρείας. Ο επίτροπος έχει υποχρέωση εχεμύθειας για όσα περιήλθαν σε γνώση του κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

6. Μόλις δημοσιευθεί η απόφαση του εφετείου, με την οποία ορίζεται επίτροπος, αναστέλλονται προσωρινά τα μέτρα, εκκρεμή ή όχι, ατομικής ή συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της επιχείρησης και η λήψη ασφαλιστικών μέτρων εναντίον της.

Αναστέλλεται επίσης η τοκοφορία των κάθε είδους απαιτήσεων.

7. Μόλις δημοσιευθεί η απόφαση του εφετείου που επικυρώνει τη συμφωνία του προηγούμενου άρθρου, παύουν τα έργα του επιτρόπου και αίρονται οι αναστολές της παρ.6 του παρόντος άρθρου, η πτώχευση δε που τελούσε υπό αναστολή, ανακαλείται αυτοδίκαια.

8. Ο επίτροπος δικαιούται αμοιβής, την οποία καθορίζει το εφετείο με την αρχική ή μεταγενέστερη απόφασή του. Επιτρέπεται η καταβολή προκαταβολής. Ο επίτροπος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ευθύνεται μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια.

9. Εάν εντός του προβλεπόμενου, κατά την παρ. 4 του παρόντος άρθρου, χρονικού διαστήματος δεν επιτευχθεί η συμφωνία του προηγούμενου άρθρου ή μεταγενέστερα δεν εκπληρωθούν οι όροι της, διατάσσεται η εκκαθάριση της επιχείρησης σύμφωνα με το επόμενο άρθρο 46 του παρόντος νόμου.

10. Οι κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου συμφωνίες επιτρέπεται να συναφθούν και να επικυρωθούν και η υπαγωγή υπό επίτροπο κατά το παρόν άρθρο επιτρέπεται να διαταχθεί, μόνον εφόσον δεν έχει διενεργηθεί πλειστηριασμός βασικών και σχετιζόμενων με την παραγωγική διαδικασία περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης.

(Όπως το άρθρο 45 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 43 του Ν.1947/1991).

2.Ν.3588/2007

**«Πτωχευτικός Κώδικας»
(ΦΕΚ 153 Α'/10.07.07)**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ

Άρθρο 99

Προϋποθέσεις

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παρ.1 , το οποίο αποδεικνύει οικονομική αδυναμία, παρούσα ή προβλέψιμη, χωρίς να βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών του, μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.
2. Στην αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρέπει να περιγράφεται η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, το μέγεθος και η κοινωνική σημασία της επιχείρησης από άποψη απασχόλησης, τα προτεινόμενα μέτρα χρηματοδότησης του και τα μέσα αντιμετώπισης της κατάστασης αυτής. στην αίτηση επισυνάπτεται σε πρωτότυπο, με ποινή απαράδεκτου αυτής, γραμματίο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για την αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή.
3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, αμέσως μετά την υποβολή της αίτησης, αν το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να ορίσει με διάταξη του εμπειρογνώμονα που επιλέγει από κατάλογο πραγματογνωμόνων, για να διαπιστώσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη. Προς το σκοπό αυτό, ο εμπειρογνώμονας ζητεί από τον οφειλέτη όλα τα κατά την κρίση του αναγκαία οικονομικά στοιχεία, κατά παρέκκλιση δε από τις κείμενες διατάξεις, μπορεί να ζητήσει κάθε πληροφορία και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα και υποχρεούται να καταθέσει την έκθεσή του στον αρμόδιο γραμματέα εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από το διορισμό του.
4. Προσωρινή διαταγή, η έκδοση της οποίας, μετά την υποβολή της αίτησης, ήταν αναγκαία κατά την κρίση του δικαστηρίου, παύει αυτοδικαίως να ισχύει, σε κάθε περίπτωση, μετά πάροδο δύο (2) μηνών από την έκδοσή της, απαγορευομένης της παράτασης ισχύος της. (Η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το νόμο 3858/2010).

Άρθρο 100

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εφόσον πιθανολογεί το βάσιμο της αίτησης και τη σκοπιμότητα της αιτούμενης συνδιαλλαγής, αποφασίζει το άνοιγμά της, ορίζοντας μεσολαβητή, που επιλέγει από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, για περίοδο όχι μεγαλύτερη των (2) μηνών. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του μεσολαβητή, μπορεί να παρατείνει την περίοδο αυτή για έναν (1) ακόμα μήνα. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να λάβει προληπτικά μέτρα που ισχύουν μέχρι την έκδοση επικυρωτικής απόφασης κατά το άρθρο 103, κατ'ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10. (Βάσει του Ν.3858/2010 η δικαστική προθεσμία για την περάτωση της διαδικασίας συνδιαλλαγής μπορεί πλέον να εκτείνεται σε περίοδο τεσσάρων (4) μηνών.)
2. Η πάροδος της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου επιφέρει αυτοδικαίως περάτωση του λειτουργήματος του μεσολαβητή και της διαδικασίας συνδιαλλαγής.
3. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.
4. Η απόφαση του δικαστηρίου που δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Άρθρο 101

Το έργο του μεσολαβητή

1. Ο μεσολαβητής έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ'αυτού, όπως αυτές προκύπτουν από τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη, με σκοπό την άρση των οικονομικών δυσκολιών του οφειλέτη, τη συνέχιση της δραστηριότητας του και διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και να προτείνει λύσεις για τη διάσωση της επιχείρησης, ιδίως με μείωση των απαιτήσεων, παράταση του ληξιπρόθεσμου αυτών, αναδιάρθρωση της επιχείρησης, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, εκποίηση της επιχείρησης ή κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο.
2. Ο μεσολαβητής δικαιούται, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, να ζητήσει και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κάθε πληροφορία σχετική με τη δραστηριότητα του οφειλέτη, πρόσφορη για την εκπλήρωση της αποστολής του.
3. Εάν δε μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, ο μεσολαβητής ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ο οποίος εισάγει αμέσως την υπόθεση

στο πτωχευτικό δικαστήριο, προκειμένου να θέσει τέλος σε αυτήν και στην αποστολή του μεσολαβητή. Η απόφαση του δικαστηρίου κοινοποιείται στον οφειλέτη και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

4. Σε περίπτωση άρνησης του έργου από τον ορισθέντα μεσολαβητή, με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 386 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ή παραίτησής του, το πτωχευτικό δικαστήριο αυτεπαγγέλτως θέτει τέλος στη διαδικασία συνδιαλλαγής σύμφωνα με την παράγραφο 3. (Η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το νόμο 3858/2010).

Άρθρο 102

Συμμετοχή Δημοσίου και δημόσιων φορέων

Το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, μπορούν να συναινούν σε μείωση των απαιτήσεων τους κατά του οφειλέτη με τους ίδιους όρους που θα μείωνε τις απαιτήσεις του υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης δανειστής, καθώς και να παραιτούνται από προνόμια και εξασφαλίσεις ενοχικής ή εμπράγματης φύσεως.

Άρθρο 103

Επικύρωση της συμφωνίας

1. Εφόσον επιτευχθεί η συμφωνία συνδιαλλαγής, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την υπογραφή της, με κοινή αίτηση των συμβαλλομένων ή του επιμελέστερου αυτών, εισάγεται στο πτωχευτικό δικαστήριο, προς επικύρωση και λήξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία, εάν συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο οφειλέτης, κατά τη σύναψη της συμφωνίας, βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών,

β) οι όροι της συμφωνίας δεν εξασφαλίζουν τη διάρκεια της επιχειρηματικής δραστηριότητας,

γ) θίγονται τα συμφέροντα των πιστωτών που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία,

δ) η διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συνομολογείται για διάστημα πέραν των δύο (2) ετών από την επικύρωσή της. (Με το νόμο 3858/2010 η διάρκεια ισχύος μιας συμφωνίας συνδιαλλαγής μπορεί πλέον να εκτείνεται σε χρονικό διάστημα μέχρι και τέσσερα (4) έτη.)

3. Κατά τη συζήτηση της επικύρωσης ακούγονται, αυτοκλήτως ή μετά από πρόσκληση του δικαστηρίου, ο μεσολαβητής, ο οφειλέτης και οι υπογράψαντες τη συμφωνία δανειστές, καθώς και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει χωρίς τήρηση προδικασίας.

4. Το πρωτεύον δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία και κηρύσσει το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Η απόφαση δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε τριτανακοπή μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της. Η απόφαση που απορρίπτει την επικύρωση της συμφωνίας δημοσιεύεται επίσης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε έφεση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της

Άρθρο 104

Αποτελέσματα της επικύρωσης

1. Η επικύρωση της συμφωνίας επιφέρει τα ακόλουθα αποτελέσματα:

- α) επέρχεται το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής και του έργου του μεσολαβητή
- β) προσωρινά, κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας αναστέλλονται τα μέτρα, εκκρεμή ή μη, ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, για την ικανοποίηση απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Η ίδια αναστολή ισχύει και ως προς τα μέτρα αυτά και σχετικά με τους εγγυητές και τους συνοφειλέτες εις ολόκληρον
- γ) αναστέλλεται για την ίδια περίοδο η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά του οφειλέτη, εκτός αν με αυτό επιδιώκεται η αποτροπή της απομάκρυνσης ή αφαίρεσης ή μετακίνησης κινητών πραγμάτων της επιχείρησης, τεχνολογικού ή μηχανολογικού εξοπλισμού της που δεν έχει συμφωνηθεί και ενέχει τον κίνδυνο απαξίωσης της επιχείρησης του οφειλέτη
- δ) αίρεται αυτοδικαίως, για την ίδια διάρκεια, η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν την έναρξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής
- ε) για την ίδια διάρκεια αναστέλλονται οι αποκλειστικές προθεσμίες άσκησης και παραγραφής, υπό τις οποίες τελούν οι απαιτήσεις των συμβαλλόμενων πιστωτών και τα δικαιώματα των υπέρ του οφειλέτη εγγυητών και συνοφειλετών του εις ολόκληρον, καθώς και οι προθεσμίες και η άσκηση διαδικαστικών πράξεων

στ) αναστέλλεται, για περίοδο έξι (6) μηνών από την έκδοση της απόφασης που επικύρωσε τη συμφωνία, η λήψη κάθε μέτρου συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης της κήρυξης της πτώχευσης (Με το νόμο 3858/2010 η περίοδος των έξι μηνών επεκτείνεται σε ένα έτος.)

ζ) η συμφωνία δεσμεύει μόνο τον οφειλέτη και τους πιστωτές που την υπέγραψαν

2. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία συνδιαλλαγής αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις.

Άρθρο 105

Κήρυξη λύσης της συμφωνίας

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε συμβληθέντα πιστωτή μπορεί, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων της συμφωνίας συνδιαλλαγής, να κηρύξει τη λύση της. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε πιστωτή που δεν υπέγραψε τη συμφωνία, μπορεί να κηρύξει τη λύση της συμφωνίας συνδιαλλαγής, εάν από όλες τις περιστάσεις, ιδίως εν όψει των ληφθέντων μέτρων και της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προκύπτει πρόδηλη αδυναμία βιώσιμης συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του. Οι διατάξεις του άρθρου 103 παράγραφος 3 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Αυτοδικαίως επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση λήξης της διάρκειας ισχύος της.

3. Αυτοδικαίως επίσης επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση κήρυξης σε πτώχευση του οφειλέτη ή υπαγωγής του σε οποιαδήποτε διαδικασία αναδιοργάνωσης ή εκκαθάρισης της περιουσίας του.

4. Στην περίπτωση της παραγράφου 3, οι πιστωτές οι οποίοι με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής προέβησαν σε οποιασδήποτε φύσεως χρηματοδότηση του οφειλέτη προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητας του και των πληρωμών του, για το ποσό της χρηματοδότησης αυτής, κατατάσσονται, μετά από επαλήθευση, ως γενικώς προνομιούχοι πιστωτές πριν κάθε άλλο ανέγγυο ή γενικώς προνομιούχο πιστωτή του οποίου η απαίτηση γεννήθηκε πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

5. Το ίδιο προνόμιο της προηγούμενης παραγράφου έχουν και τα πρόσωπα τα οποία, με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής, συνεισέφεραν αγαθά ή υπηρεσίες προς το σκοπό συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη και των πληρωμών, για την αξία των αγαθών ή των υπηρεσιών που συνεισέφεραν.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε μετόχους και εταίρους του οφειλέτη για τις εισφορές τους σε μετρητά ή σε είδος στα πλαίσια αύξησης του κεφαλαίου του οφειλέτη.

7. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου οι συμβληθέντες πιστωτές αναλαμβάνουν πλήρως τις απαιτήσεις τους με τις εξασφαλίσεις που είχαν πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, μετά από αφαίρεση αυτών που τυχόν έλαβαν σε εκτέλεση της συμφωνίας, και με την επιφύλαξη των προνομίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5.

Άρθρο 106

Κωλύματα και αμοιβή εμπειρογνώμονα και μεσολαβητή

1. Εμπειρογνώμονας και μεσολαβητής δεν μπορεί να οριστεί πρόσωπο το οποίο την τριετία πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής είχε λάβει άμεσα ή έμμεσα αμοιβή ή είχε πληρωθεί απαιτήσή του από τον οφειλέτη ή πιστωτή του ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη. Ο εμπειρογνώμονας και ο μεσολαβητής έχουν υποχρέωση να μη γνωστοποιούν πληροφορίες που περιέχονται σε αυτούς κατά την άσκηση των λειτουργημάτων τους, εφόσον αυτό δεν είναι αναγκαίο για τη σύναψη της συμφωνίας.

2. Η αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή καθορίζεται οριστικά με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 105, οι αμοιβές του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή, κατά το μέρος που δεν έχουν εξοφληθεί, κατατάσσονται ως γενικά προνομιούχες απαιτήσεις.

3.N.4013/2011

**«Σύσταση ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων - Αντικατάσταση του έκτου κεφαλαίου του ν. 3588/2007 (πτωχευτικός κώδικας) - Προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης και άλλες διατάξεις.»
(ΦΕΚ 204/15.09.2011 τεύχος Α')**

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

**ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟΥ ν. 3588/2007
(ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ) - ΠΡΟΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 12

Αντικατάσταση του έκτου κεφαλαίου του ν. 3588/2007 (Πτωχευτικός Κώδικας)

Το έκτο κεφάλαιο του Πτωχευτικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΠΡΟΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 99

Διαδικασία εξυγίανσης

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, το οποίο έχει το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του στην Ελλάδα και βρίσκεται σε παρούσα ή επαπειλούμενη αδυναμία εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του κατά τρόπο γενικό, δύναται να υπαχθεί στη διαδικασία εξυγίανσης που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο με απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου.

2. Η διαδικασία εξυγίανσης αποτελεί συλλογική προ- πτωχευτική διαδικασία, που αποσκοπεί στη διατήρηση, αξιοποίηση, αναδιάρθρωση και ανόρθωση της επιχείρησης με τη συμφωνία που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, χωρίς να παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών παραβλάπτεται, αν προβλέπει ότι οι μη συμβαλλόμενοι στη συμφωνία πιστωτές θα βρεθούν σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν με βάση αναγκαστική εκτέλεση ή, σε περίπτωση που ο οφειλέτης έχει περιέλθει σε παύση πληρωμών, με βάση το όγδοο κεφάλαιο του παρόντος Κώδικα.

Για την εκτίμηση της οικονομικής θέσης των πιστωτών λαμβάνονται υπόψη τα ποσά και τυχόν άλλα ανταλλάγματα που θα λάβουν και οι όροι αποπληρωμής των ποσών αυτών.

3. Οι σκοποί της παραγράφου 2 επιδιώκονται με τη σύναψη και επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

4. Η συμφωνία εξυγίανσης δύναται είτε να καταρτισθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, είτε και πριν από την έναρξη της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 106β. Στην τελευταία περίπτωση η συμφωνία υποβάλλεται στο δικαστήριο προς επικύρωση με την αίτηση για το άνοιγμα της διαδικασίας.

5. Η απαιτούμενη συναίνεση της πλειοψηφίας των πιστωτών για τη σύναψη συμφωνίας εξυγίανσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης δύναται να προκύπτει βάσει απόφασης της συνέλευσης των πιστωτών σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 106 ή, χωρίς τη σύγκληση τέτοιας συνέλευσης, με την υπογραφή της συμφωνίας εξυγίανσης από πιστωτές που σχηματίζουν την κατά το άρθρο 106α απαιτούμενη πλειοψηφία.

6. Αν ο οφειλέτης έχει περιέλθει σε παύση πληρωμών, με την αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου πρέπει να συνυποβάλλεται με το ίδιο δικόγραφο αίτηση για την κήρυξη πτώχευσης κατά το άρθρο 5 παρ. 2. Παράλειψη συνυποβολής αίτησης πτώχευσης δεν καθιστά απαράδεκτη την αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου, είναι όμως δυνατή η υποβολή αίτησης πτώχευσης από τους πιστωτές ή τον εισαγγελέα πρωτοδικών, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του παρόντος Κώδικα. Το άρθρο 98 εφαρμόζεται και στην παρούσα περίπτωση. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο δεχθεί την αίτηση υποβολής σε διαδικασία εξυγίανσης αναστέλλει με την ίδια απόφαση την εξέταση της αίτησης κήρυξης πτώχευσης μέχρι τη λήξη της διαδικασίας εξυγίανσης, άλλως προχωρεί στην εξέταση της αίτησης πτώχευσης. Ως λήξη της διαδικασίας εξυγίανσης θεωρείται η επικύρωση ή η απόρριψη της αίτησης επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, η πάροδος της κατά το άρθρο 101 παράγραφος 1 προθεσμίας, καθώς και η ανάκληση της απόφασης που άνοιξε τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 5. Σε περίπτωση που το δικαστήριο επικυρώσει τη συμφωνία εξυγίανσης, τεκμαίρεται ότι απορρίπτει την αίτηση κήρυξης πτώχευσης με την απόφαση, με την οποία επικυρώνει τη συμφωνία.

7. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και σε αιτήσεις του οφειλέτη, πιστωτών ή του εισαγγελέα πρωτοδικών για την κήρυξη πτώχευσης, οι οποίες εκκρεμούν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης υπαγωγής σε διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου ή κατατίθενται στο χρονικό διάστημα μετά από

την υποβολή της αίτησης αυτής. Στην περίπτωση αυτή και μετά από αίτημα του οφειλέτη ή πιστωτή, η αίτηση κήρυξης της πτώχευσης είτε συνεκδικάζεται είτε αναβάλλεται για συνεκδίκαση με την αίτηση για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης.

8. Αν ο οφειλέτης περιέλθει σε κατάσταση παύσης πληρωμών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, οφείλει να υποβάλει αίτηση πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, αλλά δύναται να ζητήσει την αναστολή της εξέτασης της αίτησης πτώχευσης κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6.

9. Αν ο οφειλέτης είναι ανώνυμη εταιρεία και συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 48 παρ. 1 στοιχείο γ' Κ.Ν. 2190/1920, αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης η έκδοση απόφασης για τη λύση της εταιρείας και η τυχόν προθεσμία που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι τη λήξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Αν ο οφειλέτης είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 45 παρ. 2 του ν. 3190/1955, αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης η έκδοση απόφασης για τη λύση της εταιρείας.

10. Αρμόδιο δικαστήριο για τις διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου είναι το κατά το άρθρο 4 αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο που, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, δικάζει με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Οι αποφάσεις του δεν υπόκεινται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

11. Οι διατάξεις των άλλων κεφαλαίων του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται στις διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου μόνο στο μέτρο που γίνεται παραπομπή σε αυτές.

Άρθρο 100

Αίτηση ανοίγματος της διαδικασίας εξυγίανσης

1. Οφειλέτης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 99, δύναται να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης. Στην περίπτωση νομικών προσώπων εφαρμόζεται το άρθρο 96 παράγραφος 2.

2. Στην αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρέπει να περιγράφονται η επιχείρηση του οφειλέτη, η οικονομική του κατάσταση με παράθεση των πιο πρόσφατων οικονομικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν οφειλών του προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, τα αίτια της οικονομικής του αδυναμίας, τα προτεινόμενα μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής αδυναμίας και οι τυχόν

διαπραγματεύσεις που έχουν ήδη λάβει χώρα με τους πιστωτές. Ιδιαίτερα γίνεται περιγραφή του μεγέθους της επιχείρησης, του προσωπικού που απασχολεί, καθώς και της κατάστασης και των προοπτικών της αγοράς, στην οποία ο οφειλέτης δραστηριοποιείται. Με την αίτηση ο οφειλέτης οφείλει να καταθέσει, με ποινή απαραδέκτου, τις οικονομικές του καταστάσεις (εφόσον υπάρχουν) για την τελευταία χρήση, για την οποία είναι διαθέσιμες, βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας για τα χρέη του οφειλέτη προς το Δημόσιο και άλλα έγγραφα που στηρίζουν τα παρεχόμενα από τον οφειλέτη στοιχεία, βεβαιωμένα ως προς την ακρίβεια του περιεχομένου τους από τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου, όπου υπάρχει, και από το νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης. Στην περίπτωση των κεφαλαιουχικών εταιριών, οι ως άνω οικονομικές καταστάσεις πρέπει να είναι δημοσιευμένες και εγκεκριμένες από γενική συνέλευση. Στην περίπτωση των λοιπών επιχειρήσεων, αλλά και όταν πρόκειται για ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, εφόσον υπάρχουν, αυτές πρέπει να είναι δημοσιευμένες σε μία οικονομική εφημερίδα και ελεγμένες. Με την ίδια αίτηση ο οφειλέτης δύναται να ζητά σύγκληση της συνέλευσης των πιστωτών (άρθρο 105) ή και ορισμό μεσολαβητή (άρθρο 102).

3. Η αίτηση προς το δικαστήριο συνοδεύεται, με ποινή απαραδέκτου, από έκθεση εμπειρογνώμονα της επιλογής του οφειλέτη, στην οποία επισυνάπτεται κατάλογος των περιουσιακών στοιχείων και των πιστωτών του οφειλέτη, με ειδική μνεία των ενέγγυων πιστωτών και αναλύονται οι πιθανότητες εξυγίανσης της επιχείρησης. Επίσης, εκτίθεται η γνώμη του εμπειρογνώμονα σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία του οφειλέτη, την κατάσταση της αγοράς, τη βιωσιμότητα της επιχείρησης του οφειλέτη και με το κατά πόσο η εξυγίανση της επιχείρησης του οφειλέτη δεν παραβιάζει τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 99 παρ. 2. Σε περίπτωση που ο οφειλέτης ζητά τη λήψη προληπτικών μέτρων κατά το άρθρο 103, ο εμπειρογνώμονας διατυπώνει τη γνώμη του και ως προς την ανάγκη λήψης τους. Τα στοιχεία της παρούσας παραγράφου δύναται να περιλαμβάνονται στην αίτηση του οφειλέτη, οπότε ο εμπειρογνώμονας θα βεβαιώνει την ακρίβειά τους και κατά πόσο συμμερίζεται τις εκ- φερόμενες στην αίτηση εκτιμήσεις.

4. Ο κατά την παράγραφο 3 εμπειρογνώμονας είναι πιστωτικό ίδρυμα που παρέχει νόμιμα υπηρεσίες στην Ελλάδα σύμφωνα με το ν. 3601/2007 (Α' 178), νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο, όπως ορίζονται στο ν. 3693/2008 (Α' 174). Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ως εμπειρογνώμονας δύναται να ορίζεται και ελεγκτής πτυχιούχος ανωτάτης σχολής, που είναι μέλος του Οικονομικού

Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.) και κάτοχος άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' τάξεως του ν. 2515/1997 (Α' 154).

5. Η αίτηση προς το δικαστήριο συνοδεύεται, με ποινή απαραδέκτου, από γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ και σε περίπτωση οφειλέτη ανώνυμης εταιρίας επτά χιλιάδες (7.000) ευρώ για την αντιμετώπιση των αμοιβών του εμπειρογνώμονα και του τυχόν μεσολαβητή ή του τυχόν ειδικού εντολοδόχου, τη διενέργεια δημοσιεύσεων και τη σύγκληση των συνελεύσεων των πιστωτών και των εταίρων ή μετόχων. Στην περίπτωση οφειλετών φυσικών προσώπων ή αν με την αίτηση δεν ζητείται η σύγκληση συνέλευσης ή διορισμός μεσολαβητή, το παραπάνω παράβολο ορίζεται σε δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης διατάσσεται από το δικαστήριο η επιστροφή του παραβόλου στον οφειλέτη, ενώ σε περίπτωση αποδοχής της το ποσό του παραβόλου αναλαμβάνεται από το πρόσωπο που θα ορίσει το δικαστήριο (τον τυχόν μεσολαβητή, τον εμπειρογνώμονα ή τον τυχόν ειδικό εντολοδόχο).

6. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίζεται δικάσιμος εντός διμήνου από την υποβολή της. Ο αρμόδιος δικαστής δύναται κατά το άρθρο 748 παράγραφος 3 Κ.Πολ. Δ. να διατάξει την κλήτευση ενός ή περισσότερων πιστωτών του οφειλέτη, ορίζοντας ταυτόχρονα και την προθεσμία της κλήτευσης. Εφόσον υπάρχουν χρέη του οφειλέτη προς το δημόσιο ή προς φορείς κοινωνικής ασφάλισης διατάσσεται υποχρεωτικά η κλήτευση τούτων.

Άρθρο 101

Απόφαση του δικαστηρίου για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εφόσον προβλέπει ότι η επίτευξη της συμφωνίας είναι δυνατή, ότι υπάρχουν βάσιμες προσδοκίες επιτυχίας της προτεινόμενης εξυγίανσης και ότι δεν παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 99 παρ. 2, αποφασίζει το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης για περίοδο όχι μεγαλύτερη των τεσσάρων (4) μηνών από την έκδοση της απόφασης και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ορίζει μεσολαβητή, σύμφωνα με το άρθρο 102. Ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου δύναται με πράξη του ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, του μεσολαβητή ή πιστωτή να παρατείνει την περίοδο αυτή για ένα ακόμη μήνα. Εφόσον η αίτηση υποβάλλεται από τον οφειλέτη και την πλειοψηφία των πιστωτών κατ' άρθρο 106α παράγραφος 1, η περίοδος του εδαφίου α' δύναται να παραταθεί μέχρι και για τρεις (3) μήνες.

2. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ) και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Τομέας Νομικών).
3. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση επιτρέπεται έφεση κατά τις κοινές διατάξεις.

Άρθρο 102

Διορισμός μεσολαβητή και ειδικού εντολοδόχου

1. Για τη διευκόλυνση επίτευξης συμφωνίας εξυγίανσης μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών του, το πτωχευτικό δικαστήριο κατ' αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτών ή και αυτεπαγγέλτως δύναται να διορίσει μεσολαβητή είτε με την απόφαση που ανοίγει τη διαδικασία είτε και με μεταγενέστερη απόφαση. Ο μεσολαβητής δύναται να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
2. Ο μεσολαβητής επιλέγεται ελεύθερα από το δικαστήριο, που λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις του οφειλέτη ή των πιστωτών. Ιδίως δύναται να διορισθεί ως μεσολαβητής πρόσωπο του καταλόγου του άρθρου 63 παράγραφος 1 ή και διαμεσολαβητής του ν. 3898/2010 (Α' 211) για τη διαμεσολάβηση στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ως μεσολαβητής δύναται να διορισθεί και ο εμπειρογνώμονας του άρθρου 100.
3. Ο διορισμός μεσολαβητή είναι υποχρεωτικός, αν το ζητήσει ο οφειλέτης. Ο οφειλέτης υποχρεούται να ζητήσει το διορισμό μεσολαβητή, αν ζητά τη σύγκληση συνέλευσης των πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 105.
4. Ο μεσολαβητής έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, που να είναι ικανή να επικυρωθεί από το δικαστήριο. Για την εκπλήρωση των καθηκόντων του ο μεσολαβητής δύναται να ζητά από τον οφειλέτη όλα τα κατά την κρίση του αναγκαία οικονομικά στοιχεία και να λαμβάνει αντίγραφα από τα εμπορικά και λογιστικά βιβλία του. Δύναται επίσης να ζητά πληροφορίες σχετικές με τη χρηματοοικονομική κατάσταση του οφειλέτη από το δημόσιο και από τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και από πιστωτικά και λοιπά χρηματοδοτικά ιδρύματα κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις για το τραπεζικό, χρηματιστηριακό και φορολογικό απόρρητο. Οι ως άνω φορείς είναι υποχρεωμένοι να παράσχουν μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την υποβολή σε αυτούς σχετικού αιτήματος του μεσολαβητή ή, σε περίπτωση μη διορισμού μεσολαβητή, του ίδιου του οφειλέτη, χωρίς επιβάρυνση, αναλυτική κατάσταση των προς αυτά οφειλών κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Σε περίπτωση υπαίτιας παράλειψης πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της παραγράφου

αυτής, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιβάλλει κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 55Α του καταστατικού της (ν. 3434/1927, Α' 298, ως ισχύει).

5. Αν ο μεσολαβητής διαπιστώσει ότι η επίτευξη συμφωνίας είναι ανέφικτη ή ότι ο οφειλέτης εγκαταλείπει την προσπάθεια επίτευξης συμφωνίας εξυγίανσης, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τον πρόεδρο του πτωχευτικού δικαστηρίου, ο οποίος εισάγει αμελλητί την υπόθεση στο δικαστήριο, προκειμένου να ανακαλέσει την απόφαση που άνοιξε τη διαδικασία και να θέσει τέλος στην αποστολή του μεσολαβητή. Η απόφαση του δικαστηρίου κοινοποιείται στον οφειλέτη.

6. Με την απόφαση με την οποία ανοίγει τη διαδικασία ή και με μεταγενέστερη απόφαση, το δικαστήριο, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή του, δύναται να ορίσει πρόσωπο από τον κατάλογο του άρθρου 63 παράγραφος 1 ως ειδικό εντολοδόχο, για τη διενέργεια ειδικών πράξεων, τις οποίες ορίζει το δικαστήριο, ιδίως για τη διαφύλαξη της περιουσίας του οφειλέτη, τη διενέργεια ειδικών διαχειριστικών πράξεων ή την επίβλεψη της εκτέλεσης της συμφωνίας εξυγίανσης. Τα καθήκοντα αυτά δύνανται να ανατεθούν και στο μεσολαβητή. Η απόφαση ορίζει τις πράξεις στις οποίες δύναται να προβαίνει ο ειδικός εντολοδόχος και τη διάρκεια της εντολής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια της συμφωνίας εξυγίανσης.

Άρθρο 103

Προληπτικά μέτρα στη διαδικασία εξυγίανσης

1. Με την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης ή με απόφαση του προέδρου του που λαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον και δικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να αναστέλλονται από την κατάθεση της αίτησης για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης και μέχρι τη λήξη της εν όλω ή εν μέρει τα ατομικά μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του οφειλέτη. Η αναστολή καταλαμβάνει τις υποχρεώσεις του οφειλέτη που είχαν γεννηθεί πριν από την υποβολή της αίτησης για το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης, το δικαστήριο όμως ή κατά περίπτωση ο πρόεδρος δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να επεκτείνει την αναστολή και σε νεότερες απαιτήσεις. Κατά τη διάρκεια της αναστολής αναστέλλεται η παραγραφή κατά το άρθρο 255 του Αστικού Κώδικα. Η χορήγηση της αναστολής επέγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση της διάθεσης των ακινήτων και του εξοπλισμού της επιχείρησης του οφειλέτη.

2. Εφόσον συντρέχει σπουδαίος επιχειρηματικός ή κοινωνικός λόγος, η αναστολή μπορεί να επεκτείνεται και σε εγγυητές ή λοιπούς συνοφειλέτες του οφειλέτη.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο ή κατά περίπτωση ο πρόεδρος του δύναται επίσης με την ίδια διαδικασία να διατάξει και οποιοδήποτε άλλο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10 προληπτικά μέτρα. Τα προληπτικά μέτρα όμως δεν θίγουν τα δικαιώματα από συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3301/2004 (Α' 263) ή από ρήτρα εκκαθαριστικού συμφηφισμού κατά την έννοια της ίδιας διάταξης και ανεξάρτητα από το αν η ρήτρα εκκαθαριστικού συμφηφισμού περιέχεται σε συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας ή σε συμφωνία της οποίας αποτελεί μέρος η συμφωνία παροχής ασφάλειας. Επίσης δεν θίγεται το δικαίωμα καταγγελίας και απόδοσης του μισθίου σε περίπτωση σύμβασης μίσθωσης, εφόσον ο οφειλέτης είναι υπερήμερος ως προς την καταβολή έξι (6) ή περισσότερων μηνιαίων μισθωμάτων.
4. Κατά τη συζήτηση της αίτησης για τη λήψη προληπτικών μέτρων το δικαστήριο δύναται να διατάξει την κλήτευση ενός ή περισσότερων πιστωτών του οφειλέτη. Η κλήτευση μπορεί να γίνεται με τα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 686 παράγραφος 4 Κ.Πολ.Δ..
5. Στα προληπτικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων δύναται να τίθενται εξαιρέσεις, αν συντρέχει σπουδαίος κοινωνικός λόγος, όπως, ενδεικτικά, προκειμένου να καταβληθούν σε πιστωτή ποσά που είναι αναγκαία για τη διατροφή του πιστωτή και της οικογένειάς του ή για την καταβολή μισθών σε εργαζομένους.
6. Ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου δύναται οποτεδήποτε να ανακαλεί ή να μεταρρυθμίζει κατά περίπτωση τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους προληπτικά μέτρα με αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον.

Άρθρο 104

Προθεσμία σύναψης της συμφωνίας - Υποχρεώσεις κατά τη διαπραγμάτευση

1. Η συμφωνία εξυγίανσης συνάπτεται εντός της προθεσμίας του άρθρου 101 παράγραφος 1. Εντός της ίδιας προθεσμίας κατατίθεται η αίτηση για την επικύρωσή της από το πτωχευτικό δικαστήριο. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η διαδικασία θεωρείται αυτοδικαίως λήξασα και το λειτούργημα του τυχόν διορισθέντος μεσολαβητή και του τυχόν διορισθέντος ειδικού εντολοδόχου του άρθρου 102 παράγραφος 6 περαιωμένο.
2. Κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη της συμφωνίας εξυγίανσης, ο οφειλέτης υποχρεούται να παρέχει στο μεσολαβητή, και αν δεν έχει διορισθεί μεσολαβητής, στους πιστωτές του και τον εμπειρογνώμονα όλες τις πληροφορίες, που είναι αναγκαίες για την εκτίμηση της κατάστασης της επιχείρησης και των προοπτικών

της. Οι πληροφορίες παρέχονται από τον οφειλέτη είτε μετά από αίτηση των προσώπων αυτών ή και χωρίς αίτηση, αν η μη παροχή τους θα μπορούσε να δημιουργήσει στους πιστωτές παραπλανητική εικόνα της επιχείρησης. Σε περίπτωση μη παροχής πληροφοριών που έχουν ζητηθεί, ιδίως για τη διαφύλαξη επιχειρηματικών απορρήτων, ο οφειλέτης οφείλει να επεξηγεί τους λόγους της μη παροχής τους.

Άρθρο 105

Σύγκληση συνέλευσης των πιστωτών

1. Με την απόφαση για το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται να αποφασίσει κατόπιν αίτησης του οφειλέτη τη σύγκληση συνέλευσης των πιστωτών, προκειμένου να λάβει απόφαση για την αποδοχή της συμφωνίας εξυγίανσης.
2. Δικαιούνται να μετάσχουν στη συνέλευση όλοι οι πιστωτές, ανεξαρτήτως προνομίων ή εμπραγμάτων ασφαλειών, οι απαιτήσεις των οποίων υπήρχαν κατά την ημέρα ανοίγματος της διαδικασίας, έστω και αν δεν είναι ληξιπρόθεσμες ή τελούν υπό αίρεση.
3. Για τη συμμετοχή των πιστωτών στη συνέλευση, θα πρέπει οι απαιτήσεις τους να περιλαμβάνονται στον πίνακα πιστωτών, που υποβλήθηκε στο δικαστήριο κατά το άρθρο 100 παράγραφος 3, και οι οποίοι προκύπτουν από τα βιβλία του οφειλέτη ή έχουν αναγνωριστεί ή πιθανολογηθεί με απόφαση δικαστηρίου οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας, ακόμη και με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου δύναται, κρίνοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να επιτρέψει τη συμμετοχή στη συνέλευση πιστωτή, η απαίτηση του οποίου δεν εμφανίζεται στα βιβλία του οφειλέτη και δεν έχει αναγνωριστεί ή πιθανολογηθεί με δικαστική απόφαση. Με τον ίδιο τρόπο νομιμοποιούνται να συμμετάσχουν και πιστωτές που δεν περιλαμβάνονται στον πίνακα πιστωτών, που υποβλήθηκε στο δικαστήριο κατά το άρθρο 100 παράγραφος 3, καθώς και πιστωτές που προέκυψαν μετά την κατάρτιση του πίνακα και μέχρι την ημέρα ανοίγματος της διαδικασίας. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 121 εφαρμόζεται αναλόγως.
4. Για την πρόσκληση των πιστωτών μεριμνά ο μεσολαβητής. Η πρόσκληση που περιλαμβάνει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, καθώς και τον τόπο και το χρόνο της συνέλευσης λαμβάνει χώρα δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα της συνέλευσης. Η πρόσκληση γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο,

περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών, που είναι ικανό να αποδείξει την πρόσκληση κάθε πιστωτή και το χρόνο της. Επιπλέον η πρόσκληση δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Τομέας Νομικών). Σε περίπτωση πιστωτών, το πρόσωπο ή η διεύθυνση των οποίων είναι άγνωστα, ως πρόσφορο μέσο θεωρείται και η δημοσίευση σε μια πολιτική και μια οικονομική εφημερίδα που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 26 παρ. 2 στοιχεία β' και γ' του Κ.Ν. 2190/1920.

5. Δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνέλευση των πιστωτών τίθενται στη διάθεσή τους το σχέδιο συμφωνίας εξυγίανσης υπογεγραμμένο από τον οφειλέτη και συνοδευόμενο από τον πίνακα των πιστωτών, που δικαιούνται να μετάσχουν στη συνέλευση, καθώς και έκθεση εμπειρογνώμονα, που πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 100 παράγραφος 4. Δεν αποκλείεται εμπειρογνώμονας να είναι ο εμπειρογνώμονας του άρθρου 100 παράγραφος 3. Στην έκθεση αυτή πρέπει να εκτίθεται η γνώμη του εμπειρογνώμονα σε σχέση με τη συνδρομή των προϋποθέσεων επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 106ζ παράγραφοι 1 έως και 3.

Άρθρο 106

Διαδικασία της συνέλευσης και λήψη απόφασης

1. Ο μεσολαβητής ή, αν ο μεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, ο εκπρόσωπός του προεδρεύει της συνέλευσης και αποφασίζει για την τυχόν αναβολή της σε ημερομηνία, που δεν δύναται να απέχει περισσότερο από δέκα (10) ημέρες.
2. Κατά τη συζήτηση του σχεδίου συμφωνίας εξυγίανσης δύνανται να επέρχονται τροποποιήσεις, εφόσον τις αποδεχθεί ο οφειλέτης και εφόσον με αυτές δεν θίγονται απαιτήσεις που δεν έθιγε το αρχικό σχέδιο.
3. Ως προς την ψηφοφορία και τη συζήτηση στη συνέλευση εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 116 και 117.
4. Για την έγκυρη λήψη απόφασης από τη συνέλευση απαιτείται να παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται πιστωτές που εκπροσωπούν το πενήντα τοις εκατό (50%) του συνόλου των απαιτήσεων των πιστωτών. Για την αποδοχή του σχεδίου συμφωνίας εξυγίανσης απαιτείται πλειοψηφία των πιστωτών που εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) των απαιτήσεων των πιστωτών, που παρίστανται στη συνέλευση, στο οποίο περιλαμβάνεται το σαράντα τοις εκατό (40%) των απαιτήσεων των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλισμένων πιστωτών, που παρίστανται στη συνέλευση.

5. Σε περίπτωση αποδοχής του σχεδίου συμφωνίας εξυγίανσης η συνέλευση εξουσιοδοτεί ένα ή περισσότερα πρόσωπα να υπογράψουν τη συμφωνία εξυγίανσης, άλλως τη συμφωνία υπογράφουν όλοι οι παρευρισκόμενοι ή αντιπροσωπευόμενοι πιστωτές που υπερψήφισαν τη συμφωνία. Η συνέλευση δύναται με την απόφασή της να εξουσιοδοτεί τα πρόσωπα αυτά να επιφέρουν τροποποιήσεις στη συμφωνία εξυγίανσης για τη συμμόρφωση με όρους που τυχόν θα θέσει το πτωχευτικό δικαστήριο για την επικύρωσή της σύμφωνα με το άρθρο 106ζ παράγραφος 4.

Άρθρο 106α

Σύναψη συμφωνίας εξυγίανσης

1. Η συμφωνία εξυγίανσης υπογράφεται από τον οφειλέτη και, αν έχει λάβει χώρα συνέλευση των πιστωτών, από τα πρόσωπα που παρίστανται ή έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 5, ενώ, αν δεν έχει λάβει χώρα συνέλευση των πιστωτών, από πιστωτές που εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων στο οποίο περιλαμβάνεται το σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλισμένων απαιτήσεων.

2. Στη δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 1 τα ποσοστά υπολογίζονται με βάση τις υφιστάμενες κατά την ημέρα ανοίγματος της διαδικασίας απαιτήσεις, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη πιστωτές που δεν θίγονται από τη συμφωνία εξυγίανσης κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 116 παράγραφος 3. Για τον καθορισμό των πιστωτών που δύνανται να συνυπογράψουν τη συμφωνία και να προσμετρηθούν στα ποσοστά της παραγράφου 1 εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 105 παράγραφοι 2 και 3.

Άρθρο 106β

Άμεση επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης

1. Είναι δυνατόν να συναφθεί και να υποβληθεί στο δικαστήριο για επικύρωση σύμφωνα με το άρθρο 106στ συμφωνία εξυγίανσης και πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, αν έχει υπογραφεί από πιστωτές σύμφωνα με το άρθρο 106α. Στην περίπτωση αυτή ο υπολογισμός του ποσοστού των συμβαλλόμενων πιστωτών γίνεται με βάση κατάσταση πιστωτών που επισυνάπτεται στη συμφωνία εξυγίανσης και αναφέρεται σε ημερομηνία που δεν προηγείται της ημερομηνίας υποβολής της συμφωνίας στο δικαστήριο περισσότερο από τρεις μήνες.

2. Στην περίπτωση αυτή από την κατάθεση της συμφωνίας εξυγίανσης προς επικύρωση και μέχρι τη λήψη απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου για την

επικύρωση ή μη της συμφωνίας εξυγίανσης δύνανται να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 103.

Άρθρο 106γ

Σύμπραξη συνέλευσης μετόχων ή εταίρων - Σύμπραξη τρίτων

1. Αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο και κατά τις οικείες διατάξεις απαιτείται για την εκπλήρωση ορισμένων όρων της συμφωνίας εξυγίανσης απόφαση της συνέλευσης των μετόχων ή των εταίρων, η σχετική απόφαση είτε λαμβάνεται πριν από την υπογραφή της συμφωνίας εξυγίανσης από τον οφειλέτη είτε τίθεται ως αναβλητική αίρεση για τη θέση της σε ισχύ.

2. Αν ένας ή περισσότεροι μέτοχοι ή εταίροι Ε.Π.Ε. δηλώνουν ότι δεν θα παραστούν στη σχετική συνέλευση ή δεν θα υπερψηφίσουν την αντίστοιχη απόφαση, καθώς και όταν δεν παραστούν ή δεν υπερψηφίσουν την απόφαση σε συνέλευση που έχει λάβει χώρα και έχει συγκληθεί ή πρόκειται να συγκληθεί νέα συνέλευση με τα ίδια θέματα, το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται, αν κρίνει ότι η άρνηση είναι καταχρηστική, δικάζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή, να διορίσει ειδικό εκπρόσωπο, που θα ασκήσει το δικαίωμα παράστασης και ψήφου αντί των μετόχων ή των εταίρων αυτών. Θεωρείται ότι αρνούνται καταχρηστικά οι μέτοχοι ή οι εταίροι ιδίως αν το δικαστήριο κρίνει ότι χωρίς την επίτευξη συμφωνίας εξυγίανσης ο οφειλέτης αναμένεται να πτωχεύσει και ότι σε περίπτωση εκκαθάρισης του οφειλέτη κατά το κεφάλαιο όγδοο οι μέτοχοι ή οι εταίροι δεν θα λάβουν μέρος στο προϊόν της εκκαθάρισης. Η κοινοποίηση της απόφασης του δικαστηρίου στην εταιρία υποκαθιστά την κατά το νόμο διαδικασία νομιμοποίησης του εταίρου ή μετόχου για τη συμμετοχή του στη συνέλευση.

3. Στην περίπτωση που για την εκπλήρωση ορισμένων όρων της συμφωνίας απαιτείται η σύμπραξη τρίτων προσώπων που δεν συμβάλλονται, αυτή είτε παρέχεται με σχετική δήλωση τούτων σε έγγραφο που φέρει βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής και συνοδεύει τη συμφωνία είτε τίθεται ως αναβλητική αίρεση στη συμφωνία για τη θέση της σε ισχύ.

Άρθρο 106δ

Συμμετοχή δημοσίου και δημοσίων φορέων

Το δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, δύνανται να συναινούν στη σύναψη συμφωνίας εξυγίανσης είτε συμμετέχοντας και ψηφίζοντας σε συνέλευση

των πιστωτών είτε υπογράφοντας τη συμφωνία με τους ίδιους όρους που θα συναινούσε υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης πιστωτής ακόμη και όταν με τη συμφωνία ο δημόσιος φορέας παραιτείται από προνόμια και εξασφαλίσεις ενοχικής ή εμπράγματης φύσεως.

Άρθρο 106ε

Περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης

1. Η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να έχει ως αντικείμενο οποιαδήποτε ρύθμιση του ενεργητικού και του παθητικού του οφειλέτη και ιδίως:

α. Τη μεταβολή των όρων των υποχρεώσεων του οφειλέτη. Η μεταβολή αυτή δύναται ενδεικτικά να συνίσταται στη μεταβολή του χρόνου εκπλήρωσης των απαιτήσεων, περιλαμβανομένης της τροποποίησης των όρων υπό τους οποίους δύναται να ζητηθεί η πρόωρη αποπληρωμή τους, στη μεταβολή του επιτοκίου, στην αντικατάσταση της υποχρέωσης καταβολής επιτοκίου με την υποχρέωση καταβολής μέρους των κερδών, στην αντικατάσταση απαιτήσεων με μετατρέψιμες ή μη ομολογίες έκδοσης του οφειλέτη ή στην υποχρέωση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών να δεχθούν την εναλλαγή υποθηκικής ή ενεχυρικής τάξης υπέρ νέων πιστωτών του οφειλέτη. Δεν θίγονται οι πιστώσεις που είναι εξασφαλισμένες με συμφωνία χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3301/2004 στο μέτρο που ικανοποιούνται από την ασφάλεια αυτή, εκτός αν συμφωνήσει διαφορετικά ο ασφαλειολήπτης.

β. Την κεφαλαιοποίηση υποχρεώσεων του οφειλέτη με την έκδοση μετοχών κάθε είδους ή κατά περίπτωση εταιρικών μεριδίων. Πριν από την κεφαλαιοποίηση δύναται να λαμβάνει χώρα μείωση του μετοχικού κεφαλαίου για την απόσβεση ζημιών σε κάθε περίπτωση ή αν οι μετοχές του οφειλέτη είναι εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά ή πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης, για το σχηματισμό αποθεματικού. Στην τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται να πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 4 παράγραφος 4α του Κ.Ν. 2190/1920 περί σχέσης της χρηματιστηριακής προς την ονομαστική αξία.

γ. Τη ρύθμιση των σχέσεων των πιστωτών μεταξύ τους μετά από την επικύρωση της συμφωνίας είτε υπό την ιδιότητά τους ως πιστωτών είτε σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης, υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων ή εταίρων. Ενδεικτικά η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να προβλέπει ότι μία κατηγορία πιστωτών δεν δύναται να ζητήσει την αποπληρωμή των απαιτήσεων προς αυτήν πριν από την πλήρη ικανοποίηση μιας άλλης, να ρυθμίζει θέματα διοίκησης της επιχείρησης του οφειλέτη

μετά την κεφαλαιοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών, να ρυθμίζει θέματα σε σχέση με τη μεταβίβαση των μετοχών ή εταιρικών μεριδίων που θα προκύψουν από την κεφαλαιοποίηση, όπως ενδεικτικά δικαίωμα ή υποχρέωση των μετόχων μειωσιμότητας σε περίπτωση πώλησης της πλειοψηφίας των μετοχών να πωλήσουν τις μετοχές τους με τους ίδιους όρους με τους οποίους γίνεται η πώληση της πλειοψηφίας.

δ. Την μείωση των απαιτήσεων έναντι του οφειλέτη.

ε. Την εκποίηση επί μέρους περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

στ. Την ανάθεση της διαχείρισης της επιχείρησης του οφειλέτη σε τρίτο με βάση οποιαδήποτε έννομη σχέση περιλαμβανομένης ενδεικτικά της εκμίσθωσης ή της σύμβασης διαχείρισης.

ζ. Τη μεταβίβαση του συνόλου ή μέρους της επιχείρησης του οφειλέτη σε τρίτο ή σε εταιρεία των πιστωτών κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 106θ.

η. Την αναστολή των ατομικών διώξεων των πιστωτών για κάποιο διάστημα μετά την επικύρωση της συμφωνίας. Η αναστολή αυτή δεν θα δεσμεύει τους μη συμβαλλόμενους πιστωτές για διάστημα που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες από την επικύρωση της συμφωνίας.

θ. Το διορισμό πρόσωπου που θα επιβλέπει την εκτέλεση των όρων της συμφωνίας εξυγίανσης ασκώντας τις εξουσίες που του δίνονται κατά τους όρους της συμφωνίας εξυγίανσης. Αν έχει διορισθεί ειδικός εντολοδόχος κατά το άρθρο 102 παράγραφος 6 με εξουσίες επίβλεψης της εκτέλεσης της συμφωνίας, θα αντικαθίσταται από το πρόσωπο που τυχόν προβλέπει η συμφωνία.

2. Οι εγγυήσεις, οι ασφαλίσεις πιστώσεων και άλλες συμβάσεις με αντίστοιχο αποτέλεσμα υπέρ απαιτήσεων που κεφαλαιοποιούνται τρέπονται, αν δεν ορίζεται διαφορετικά, σε δικαίωμα προαίρεσης του πιστωτή να πωλήσει στον εγγυητή ή ασφαλιστή τις μετοχές ή τα εταιρικά μερίδια που προκύπτουν από την κεφαλαιοποίηση του χρέους κατά το χρόνο στον οποίο θα καθίστατο κατά τους όρους του ληξιπρόθεσμο το χρέος και για ποσό ίσο με το άθροισμα του κεφαλαίου και των τυχόν τόκων που καλύπτονται από την εγγύηση. Το δικαίωμα προαίρεσης δύναται να ασκηθεί εντός δύο μηνών από το χρόνο κατά τον οποίο θα καθίστατο ληξιπρόθεσμη η υποχρέωση που κεφαλαιοποιήθηκε και, αν είναι ήδη ληξιπρόθεσμη κατά την κεφαλαιοποίηση, εντός δύο μηνών από την τελευταία.

3. Η μη τήρηση της συμφωνίας εξυγίανσης από τον οφειλέτη δύναται να τίθεται ως διαλυτική αίρεση της συμφωνίας εξυγίανσης ή ως λόγος καταγγελίας της.

4. Η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να τελεί και υπό άλλες αιρέσεις αναβλητικές ή διαλυτικές, όπως ενδεικτικά την τροποποίηση ή καταγγελία εκκρεμών

αμφοτεροβαρών συμβάσεων, οι όροι των οποίων είναι επαχθείς για την επιχείρηση του οφειλέτη. Σε περίπτωση αναβλητικής αίρεσης θα πρέπει να προβλέπεται ο χρόνος εντός του οποίου θα πρέπει να πληρωθεί η αίρεση, μη δυνάμενος να υπερβεί το εξάμηνο από την επικύρωση, και να ρυθμίζονται προσωρινά οι υποχρεώσεις του οφειλέτη στο μέτρο που κρίνεται αναγκαίο για την αποφυγή της παύσης πληρωμών του οφειλέτη όσο εκκρεμεί η αίρεση.

5. Η ισχύς της συμφωνίας εξυγίανσης τελεί υπό την προϋπόθεση της επικύρωσής της από το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτός αν κατά τη βούληση των συμβαλλομένων το σύνολο ή μέρος των όρων της ισχύουν μεταξύ τους και χωρίς την επικύρωση κατά τις διατάξεις του κοινού δικαίου.

6. Η συμφωνία εξυγίανσης συνάπτεται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με αυτήν απαιτούν τη σύνταξη δημοσίου εγγράφου. Στην τελευταία περίπτωση το συμβολαιογραφικό έγγραφο μπορεί να αναπληρωθεί με δηλώσεις ενώπιον του δικαστηρίου.

7. Η συμφωνία εξυγίανσης συνοδεύεται υποχρεωτικά από επιχειρηματικό σχέδιο με χρονική διάρκεια ίση με αυτή της συμφωνίας, το οποίο εγκρίνεται από τον οφειλέτη και τους πιστωτές κατ' άρθρο 106α ή 106β, κατά περίπτωση.

Άρθρο 106στ

Αίτηση για επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης

1. Η αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης από το πτωχευτικό δικαστήριο κατατίθεται από τον οφειλέτη, οποιονδήποτε πιστωτή ή τον μεσολαβητή.

2. Η αίτηση συνοδεύεται από την υπογεγραμμένη συμφωνία εξυγίανσης και από έκθεση εμπειρογνώμονα που πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 100 παράγραφος 4. Δεν αποκλείεται εμπειρογνώμονας να είναι ο εμπειρογνώμονας του άρθρου 100 παράγραφος 3. Στην έκθεση πρέπει να εκτίθεται η γνώμη του εμπειρογνώμονα σε σχέση με τη συνδρομή των προϋποθέσεων επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 106ζ παράγραφοι 1 έως και 3. Σε περίπτωση που έχει λάβει χώρα συνέλευση των πιστωτών κατατίθεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 105 παράγραφος 5 έκθεση, η οποία σε περίπτωση που κατά τη συνέλευση επήλθαν τροποποιήσεις της συμφωνίας εξυγίανσης συνοδεύεται από συμπλήρωμα, στο οποίο εκτίθεται η γνώμη του εμπειρογνώμονα για τις τροποποιήσεις αυτές.

3. Κλητεύονται με τα αναφερόμενα στο άρθρο 105 παράγραφος 4 μέσα και με την κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της

δικασίμου ο οφειλέτης, ο τυχόν μεσολαβητής και ο τυχόν εκπρόσωπος των πιστωτών κατά το άρθρο 106 παράγραφος 5.

4. Στη συζήτηση δύναται να παραστεί και να ακουσθεί και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει χωρίς τήρηση προδικασίας.

5. Η παράγραφος 6 του άρθρου 100 εφαρμόζεται και στην περίπτωση του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 106ζ

Επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης εφόσον έχει υπογραφεί από τον οφειλέτη και είτε έχει ληφθεί νόμιμα απόφαση από τη συνέλευση των πιστωτών για την υπογραφή της από τα πρόσωπα που έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 5 είτε υπογράφεται από την απαιτούμενη κατά το άρθρο 106α πλειοψηφία του συνόλου των πιστωτών.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης:

α. αν δεν πιθανολογείται ότι κατόπιν της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης η επιχείρηση του οφειλέτη θα καταστεί βιώσιμη.

β. αν πιθανολογείται ότι η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών παραβλάπτεται κατά την έννοια του άρθρου 99 παράγραφος 2.

γ. αν η συμφωνία εξυγίανσης είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς του οφειλέτη, πιστωτή ή τρίτου, ή παραβιάζει διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, ιδίως του δικαίου του ανταγωνισμού.

δ. αν η συμφωνία εξυγίανσης δεν αντιμετωπίζει με βάση την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης τους πιστωτές, που βρίσκονται στην ίδια θέση. Αποκλίσεις από την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των πιστωτών επιτρέπονται για σπουδαίο επιχειρηματικό ή κοινωνικό λόγο που εκτίθεται ειδικά στην απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου ή αν ο θιγόμενος πιστωτής συναινεί στην απόκλιση. Ενδεικτικά δύναται να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης απαιτήσεις πελατών της επιχείρησης του οφειλέτη, η μη ικανοποίηση των οποίων βλάπτει ουσιωδώς τη φήμη της ή τη συνέχισή της, απαιτήσεις, η εξόφληση των οποίων είναι αναγκαία για τη διατροφή του πιστωτή και της οικογένειάς του, καθώς και εργατικές απαιτήσεις.

3. Αν με την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης δεν αίρεται η παύση πληρωμών που τυχόν υφίσταται, το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης και, αν εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης, κηρύσσει την πτώχευση του

οφειλέτη σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 99. Αν δεν εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης, αλλά το δικαστήριο διαπιστώσει την παύση των πληρωμών, η απόφαση απόρριψης της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης κοινοποιείται με μέριμνα της γραμματείας του δικαστηρίου στον εισαγγελέα πρωτοδικών για να κρίνει κατά πόσο θα υποβάλει αίτηση πτώχευσης κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1.

4. Το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται σε περίπτωση που δεν του έχουν προσκομιστεί όλα τα στοιχεία που τεκμηριώνουν το βάσιμο της αίτησης ή που διαπιστώνει ότι η συμφωνία εξυγίανσης δεν πρέπει να επικυρωθεί, αντί της απόρριψης της αίτησης να τάξει προθεσμία για την προσκόμιση εγγράφων, την παροχή διευκρινίσεων ή την τροποποίηση της συμφωνίας εξυγίανσης. Τα έγγραφα, οι διευκρινίσεις ή η τροποποίηση πρέπει να υποβληθούν εντός της προθεσμίας που τάσσει το δικαστήριο και δεν δύναται να υπερβαίνει το δεκαήμερο.

5. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης ή που απορρίπτει την αίτηση επικύρωσής της δημοσιεύεται αμελλητί σε περίληψη στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο του άρθρου 101 παράγραφος 2 με επιμέλεια του μεσολαβητή, εφόσον υπάρχει, ή διαφορετικά του οφειλέτη.

6. Τριτανακοπή κατά της επικυρωτικής απόφασης δύναται να ασκηθεί ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση και δεν είχε κλητευθεί νομίμως σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 106στ εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση κατά την προηγούμενη παράγραφο.

7. Στην περίπτωση της παραγράφου 6 το δικαστήριο ακυρώνει τη συμφωνία μόνο αν δεν είναι εφικτή η διατήρησή της με επανυπολογισμό των ποσών που δικαιούται να λάβει το πρόσωπο που άσκησε την ανακοπή ή την τριτανακοπή. Στον επανυπολογισμό αυτόν προβαίνει το ίδιο το δικαστήριο.

8. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση επικύρωσης επιτρέπεται έφεση κατά τις κοινές διατάξεις.

Άρθρο 106η

Αποτελέσματα της επικύρωσης

1. Από την επικύρωσή της, η συμφωνία εξυγίανσης δεσμεύει το σύνολο των πιστωτών, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από αυτήν, ακόμη και αν δεν είναι συμβαλλόμενοι ή δεν ψήφισαν υπέρ της συμφωνίας εξυγίανσης. Δεν δεσμεύονται πιστωτές οι απαιτήσεις των οποίων γεννήθηκαν μετά το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης.

2. Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου ή προβλέψεων της συμφωνίας, η επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης δεν έχει επίπτωση στις ασφάλειες τρίτων, προσωπικές ή εμπράγματα, περιλαμβανομένων των προσημειώσεων, που έχουν παρασχεθεί από τρίτους για την εξασφάλιση της απαίτησης. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση οφειλής εις ολόκληρον.
3. Με την επικύρωση της συμφωνίας αίρεται αυτοδικαίως η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Εξαλείφεται, επίσης το αξιόποινο των αδικημάτων έκδοσης ακάλυπτων επιταγών και καθυστέρησης οφειλών προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία που έχουν τελεστεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας εξυγίανσης.
4. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις, εφόσον από τη συμφωνία προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής.

Άρθρο 1060

Μεταβίβαση της επιχείρησης του οφειλέτη

1. Σε περίπτωση που σύμφωνα με τη συμφωνία εξυγίανσης ή με σύμβαση που καταρτίζεται σε εκτέλεση της τελευταίας μεταβιβάζεται το σύνολο ή μέρος της επιχείρησης του οφειλέτη, μεταβιβάζονται στον αποκτώντα το ενεργητικό της επιχείρησης ή του μέρους της και ενδεχομένως, στο μέτρο που προβλέπεται στη συμφωνία, μέρος των υποχρεώσεων, ενώ οι λοιπές υποχρεώσεις κατά περίπτωση εξοφλούνται από το τίμημα της πώλησης της επιχείρησης ή του μέρους της, διαγράφονται, ή στην περίπτωση μεταβίβασης μέρους της επιχείρησης παραμένουν ως υποχρεώσεις του οφειλέτη ή κεφαλαιοποιούνται. Ως προς τη μεταβίβαση των εκκρεμών συμβατικών σχέσεων εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 33. Ως προς τη μεταβίβαση διοικητικών αδειών εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 141 παράγραφος 3. Για τη σύμβαση μεταβίβασης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 133 και 134.
2. Είναι δυνατή η μεταβίβαση της επιχείρησης ή μέρους της είτε σε τρίτο έναντι χρηματικού ανταλλάγματος είτε σε εταιρεία που συνιστάται από τους πιστωτές σύμφωνα με την επόμενη παράγραφο.
3. Είναι δυνατόν κατά τους όρους της συμφωνίας εξυγίανσης να συστήνεται ανώνυμη εταιρεία με εισφορά σε είδος μέρους ή του συνόλου των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, τηρουμένων των προϋποθέσεων των άρθρων 9 και 9α του κ.ν. 2190/1920. Η εταιρεία αυτή αποκτά το σύνολο ή μέρος της επιχείρησης του οφειλέτη έναντι

εξόφλησης των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη που έχουν εισφερθεί σε αυτήν. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 106ε παράγραφος 1 περίπτωση γ'.

4. Στην περίπτωση του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται το άρθρο 178.

Άρθρο 106ι

Καθήκοντα και αμοιβές των οργάνων της διαδικασίας

1. Οι εμπειρογνώμονες, ο μεσολαβητής και ο ειδικός εντολοδόχος πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από τον οφειλέτη κατά την έννοια του άρθρου 63 παράγραφος 2, να μην είναι πιστωτές του ή πρόσωπα συνδεδεμένα κατά την έννοια του άρθρου 42ε παράγραφος 5 του Κ.Ν. 2190/1920 με τον οφειλέτη ή με πιστωτές και να μην έχουν διατελέσει ελεγκτές του οφειλέτη κατά την τελευταία πενταετία. Δεν επιτρέπεται ο ορισμός δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν σε οικονομικές υπηρεσίες ως εμπειρογνομόνων, μεσολαβητών ή ειδικών εντολοδόχων.

2. Ο εμπειρογνώμονας, ο μεσολαβητής και ο ειδικός εντολοδόχος υποχρεούνται να εκτελούν τα καθήκοντά τους με ευσυνειδησία, αντικειμενικότητα και αμεροληψία. Ευθύνονται απέναντι στον οφειλέτη και τους πιστωτές για κάθε θετική ζημία. Ο εμπειρογνώμονας ευθύνεται για δόλο και βαριά αμέλεια, ενώ ο μεσολαβητής και ο ειδικός εντολοδόχος για κάθε πταίσμα.

3. Η αμοιβή των εμπειρογνομόνων κατά το παρόν κεφάλαιο συμφωνείται σε κάθε περίπτωση με τον οφειλέτη.

4. Σε περίπτωση που ο μεσολαβητής υποδεικνύεται από τον οφειλέτη η αμοιβή του συμφωνείται με τον τελευταίο, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση ορίζεται από το πτωχευτικό δικαστήριο σε βάρος της περιουσίας του οφειλέτη.

5. Η αμοιβή του ειδικού εντολοδόχου κατά το άρθρο 102 παράγραφος 6 ορίζεται από το πτωχευτικό δικαστήριο σε βάρος της περιουσίας του οφειλέτη.

6. Οι εμπειρογνώμονες, ο μεσολαβητής και ο ειδικός εντολοδόχος έχουν υποχρέωση να μην γνωστοποιούν πληροφορίες που περιέρχονται σε αυτούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εφόσον αυτό δεν είναι αναγκαίο για τη σύναψη της συμφωνίας.

Άρθρο 106ια

Ειδική εκκαθάριση

1. Οφειλέτες που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 3 και επιπλέον κατέχουν επιχείρηση που πληρούσε κατά την τελευταία χρήση τουλάχιστον δύο από τα τρία αριθμητικά όρια των κριτηρίων της παραγράφου 6 του άρθρου 42α του κ.ν.

2190/1920 μπορούν να υπάγονται με απόφαση του κατ' άρθρο 4 δικαστηρίου στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης σε λειτουργία.

2. Η αίτηση υποβάλλεται από τα κατά το άρθρο 5 οριζόμενα πρόσωπα. Για το παραδεκτό της αίτησης απαιτείται η ταυτόχρονη κατάθεση: i) βεβαίωσης Τράπεζας ή ΕΠΕΥ, που λειτουργεί νόμιμα για την ύπαρξη αξιόχρεου επενδυτή ενδιαφερομένου για την αγορά του ενεργητικού της επιχείρησης, ii) δήλωσης του προτεινομένου ως εκκαθαριστή (φυσικού ή νομικού προσώπου) περί αποδοχής του σχετικού έργου και έκθεσής του για το σχεδιασμό και την πορεία της εκκαθάρισης και της λειτουργίας της επιχείρησης σε εκκαθάριση, καθώς και προϋπολογισμού των προβλεπόμενων για τα παραπάνω δαπανών, με βεβαίωση του αυτού ως άνω φορέα για τη διαθεσιμότητα των απαιτούμενων κεφαλαίων. Για τον εκκαθαριστή ισχύουν οι παράγραφοι 1, 2, 5 και 6 του άρθρου 106ι. Με την κατάθεση της αίτησης μπορεί να λαμβάνονται από το Δικαστήριο προληπτικά μέτρα κατά το άρθρο 103 του παρόντος.

3. Αν κατά την υποβολή της αίτησης για την υπαγωγή σε καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης εκκρεμεί διαδικασία εξυγίανσης κατά τα άρθρα 99 έως και 106ι ή αν υποβληθεί αίτηση υπαγωγής σε διαδικασία εξυγίανσης κατά τα ως άνω άρθρα μετά από την υποβολή της αίτησης για την υπαγωγή σε καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης, αλλά πριν από τη συζήτηση της, αναστέλλεται η εξέταση της αίτησης υπαγωγής στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 6 και 8 του άρθρου 99.

4. Από την υποβολή της αίτησης για υπαγωγή σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης και μέχρι την απόρριψή της ή την πάροδο της προθεσμίας της παραγράφου 8 του άρθρου αυτού αναστέλλεται η εξέταση τυχόν αίτησης πτώχευσης. Σε περίπτωση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης του οφειλέτη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, τυχόν εκκρεμείς αιτήσεις πτώχευσης απορρίπτονται.

5. Η αίτηση κοινοποιείται στην επιχείρηση και περίληψη αυτής δημοσιεύεται στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο του άρθρου 101 παράγραφος 2 πριν από δέκα (10) εργάσιμες ημέρες, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται η ημέρα της επίδοσης και της δικασίμου. Κύριες παρεμβάσεις κατατίθενται υποχρεωτικά και με ποινή απαραδέκτου το αργότερο τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμο, με τον ίδιο παραπάνω υπολογισμό των ημερών, και συνεκδικάζονται, υποχρεωτικώς, όπως και οι τυχόν πρόσθετες παρεμβάσεις, με την αίτηση. Σε περίπτωση που οι κυρίως παρεμβαίνοντες αιτούνται την υπαγωγή στην ειδική εκκαθάριση, ισχύουν, ως προς το παραδεκτό τους, τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 υπό (i) και (ii). Το πτωχευτικό δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση, αν προβλέπει ότι η υπαγωγή στο καθεστώς της ειδικής

εκκαθάρισης βελτιώνει τις πιθανότητες διατήρησης της επιχείρησης και διάσωσης θέσεων εργασίας χωρίς να παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών. Το πτωχευτικό δικαστήριο αποδεχόμενο την αίτηση διορίζει με την απόφασή του τον προτεινόμενο στην αίτηση εκκαθαριστή, εκτός εάν υπάρχει πέραν της μιας αίτηση ή κύρια παρέμβαση με το αυτό αίτημα (θέση σε ειδική εκκαθάριση) και διαφορετική πρόταση ως προς τον εκκαθαριστή, οπότε διορίζει τον κατά την κρίση του καταλληλότερο.

6. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δημοσιεύεται σε περίληψη στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) και στο Δελτίο του άρθρου 101 παράγραφος 2. Τριτανακοπή κατά της απόφασης δύναται να ασκηθεί από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση και δεν είχε κλητευθεί νόμιμα σε αυτήν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης κατά το προηγούμενο εδάφιο. Με τη δημοσίευση της απόφασης για θέση της επιχείρησης σε εκκαθάριση η εξουσία των καταστατικών οργάνων διοίκησης και διαχείρισης της επιχείρησης περιέρχεται στο σύνολό της στον διοριζόμενο εκκαθαριστή. Η θέση της επιχείρησης σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης σε λειτουργία δεν συνιστά από μόνη της σπουδαίο λόγο για την καταγγελία εκκρεμών συμβάσεων, ούτε αποτελεί λόγο ανάκλησης διοικητικών αδειών.

7. Ο εκκαθαριστής εγκαθίσταται με τη βοήθεια της Δημόσιας Αρχής στη διοίκηση της επιχείρησης, συντάσσει αμελλητί απογραφή των στοιχείων της επιχείρησης, σύμφωνα με την έκθεση της παραγράφου 2 και κατά το σχετικό χρονοδιάγραμμα και εν συνεχεία καταρτίζει με βάση την απογραφή Υπόμνημα Προσφοράς, στο οποίο, πλην των απογραφέντων στοιχείων της επιχείρησης, περιλαμβάνει και κάθε πληροφορία χρήσιμη για την εικόνα του ενεργητικού της. Μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την εγκατάστασή του στην επιχείρηση, ο εκκαθαριστής δημοσιεύει με ολοσέλιδη καταχώρηση σε δύο καθημερινής πανελλήνιας κυκλοφορίας εφημερίδες, στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Τομέας Νομικών) και αναρτά επίσης στον τυχόν ιστότοπο της επιχείρησης στο διαδίκτυο Πρόσκληση Διενέργειας Δημόσιου Πλειοδοτικού Διαγωνισμού για την αγορά του συνόλου του ενεργητικού της υπό εκκαθάριση επιχείρησης ή/και αν αυτό προβλέπεται ως εναλλακτική δυνατότητα στην κατά την παράγραφο 2 έκθεση επί μέρους λειτουργικών συνόλων αυτής, ορίζοντας ημερομηνία για την ενώπιον του στα γραφεία της επιχείρησης ή κατά την κρίση του στο κατάστημα του πτωχευτικού δικαστηρίου υποβολή δεσμευτικών με

εγγυητική επιστολή προσφορών, απέχουσα είκοσι (20) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες και όχι πέραν των σαράντα (40) εργάσιμων ημερών από τη δημοσίευση της Πρόσκλησης, καθορίζοντας και τους λοιπούς όρους του σχετικού Πλειοδοτικού Διαγωνισμού, μεταξύ των οποίων δέσμευση ότι με την υπογραφή της Σύμβασης Μεταβίβασης θα καταβάλλεται τοις μετρητοίς το 40% τουλάχιστον του προσφερόμενου τιμήματος και το υπόλοιπο θα εξοφλείται εντόκως, με επιτόκιο της επιλογής του προσφέροντος, σε χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει την πενταετία. Οι ενδιαφερόμενοι αγοραστές παραλαμβάνουν από τον εκκαθαριστή το Υπόμνημα Προσφοράς και διεξάγουν έλεγχο για τα πωλούμενα στοιχεία της επιχείρησης, αφού υπογράψουν Συμφωνία Εχεμύθειας.

8. Μετά τη σύμφωνα με την Πρόσκληση λήξη της διαδικασίας υποβολής και αποσφράγισης των προσφορών ακολουθεί η συγκριτική εκτίμησή τους από τον εκκαθαριστή, ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση στην οποία προτείνει τη σειρά των προσφορών, την αποδοχή της συμφερότερης προσφοράς και την κατακύρωση του διαγωνισμού. Η έκθεση αυτή κοινοποιείται σε όσους νόμιμα κατέθεσαν προσφορές και υποβάλλεται στο πτωχευτικό δικαστήριο με σχετική αίτηση αποδοχής της. Για τη συζήτηση της αίτησής αυτής, τις τυχόν παρεμβάσεις κ.λπ. ισχύουν τα οριζόμενα για την αίτηση υπαγωγής σε εκκαθάριση, αναλόγως εφαρμοζόμενα. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει ή απορρίπτει τη σχετική διαδικασία, αποδέχεται ή μη την υποβληθείσα αίτηση θέτοντας τυχόν επιπλέον όρους, ιδίως ως προς την εξασφάλιση της πληρωμής του υπολοίπου και ανακηρύσσει τον Αγοραστή ή τους Αγοραστές, κατά περίπτωση με απόφασή του, που δεν υπάγεται σε ένδικα μέσα. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δημοσιεύεται σε περίληψη στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο του άρθρου 101 παράγραφος 2. Τριτανακοπή κατά της αποφάσεως δύναται να ασκηθεί από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση και δεν είχε κλητευθεί νόμιμα σε αυτήν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης κατά το προηγούμενο εδάφιο. Σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης το πτωχευτικό δικαστήριο ορίζει και εισηγητή δικαστή για τις ανάγκες της διανομής του πλειστηριάσματος κατά την παράγραφο 9 του άρθρου αυτού. Με τη δημοσίευση της τυχόν θετικής απόφασης ο εκκαθαριστής συντάσσει αμελλητί σχέδιο Σύμβασης Μεταβίβασης του Ενεργητικού της Επιχείρησης, το οποίο κοινοποιεί εγγράφως με σχετική πρόσκλησή του για υπογραφή, μετά από πέντε (5) εργάσιμες ημέρες, προς τον Αγοραστή ή τους Αγοραστές. Οι καλούμενοι υπογράφουν τη σχετική Σύμβαση, αποδεχόμενοι και τους τυχόν επιπλέον όρους της δικαστικής απόφασης ή απαντούν αρνητικά μέσα στην προθεσμία των πέντε (5) εργάσιμων ημερών, οπότε η ίδια

διαδικασία ακολουθείται για τον τυχόν Δεύτερο Αγοραστή κ.ο.κ.. Η παραπάνω υπογραφεσόμενη Σύμβαση επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης του 1003 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αν η δικαστική απόφαση δεν έχει επιβάλει πρόσθετους όρους, ο Αγοραστής υποχρεούται να υπογράψει τη Σύμβαση Μεταβίβασης σύμφωνα με τους όρους του Υπομνήματος Προσφοράς και της προσφοράς του Αγοραστή. Μετά την καταβολή του τιμήματος ή του συμφωνηθέντος ως αμέσως καταβλητέου ποσού και εφόσον τηρούνται στην τελευταία περίπτωση οι συμφωνηθέντες όροι εξασφάλισης πληρωμής του υπολοίπου, ο εκκαθαριστής συντάσσει αμελλητί είτε πράξη εξόφλησης είτε πράξη πιστοποίησης εκπλήρωσης των παραπάνω υποχρεώσεων του Αγοραστή. Η πράξη αυτή προσαρτάται στη Σύμβαση Μεταβίβασης, επέχει θέση περίληψης έκθεσης κατακύρωσης του άρθρου 1005 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εφαρμόζοντας ως προς αυτήν αναλόγως όσα ισχύουν επί της τελευταίας και έχει, στην περίπτωση μεταβίβασης ακινήτων, ως άμεση έννομη συνέπεια, μετά τη μεταγραφή της και το σχετικό αίτημα προς τον υποθηκοφύλακα, την εξάλειψη και διαγραφή των υπέρ τρίτων βαρών, που έχουν εγγραφεί πριν από τη θέση της επιχειρήσεως στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης. Στη μεταβίβαση του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης, στο πλαίσιο της ειδικής εκκαθάρισης, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 479 Α.Κ.. Ως προς την παραπάνω Σύμβαση Μεταβίβασης, τις εκκρεμείς συμβάσεις της επιχείρησης και τις διοικητικές άδειες ισχύουν τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 106θ του παρόντος. Η όλη διαδικασία μεταβίβασης του ενεργητικού κατά τα προεκτεθέντα διαρκεί κατ' ανώτατο χρονικό όριο δώδεκα (12) μήνες, από την έναρξη των ενεργειών του εκκαθαριστή με τη σύνταξη της προβλεπόμενης στην παράγραφο 4 του παρόντος απογραφής με δυνατότητα παράτασης από το πτωχευτικό δικαστήριο έξι (6) επιπλέον μηνών. Σε περίπτωση υπέρβασης των άνω χρονικών ορίων, η εκκαθάριση παύει αυτοδικαίως και σε περίπτωση που εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης προχωρά η εξέτασή της. Ως προς τη διαδικασία μεταβιβάσεώς τους, σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης αυτής, ισχύουν τα ανωτέρω, αναλόγως εφαρμοζόμενα.

9. Ο εκκαθαριστής μέσα σε δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες από τη μεταβίβαση του ενεργητικού της επιχείρησης κατά τα προαναφερόμενα υποχρεούται να δημοσιοποιήσει, με τον τρόπο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος, Πρόσκληση Αναγγελίας Απαιτήσεων των πιστωτών. Οι πιστωτές αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τη δημοσιοποίηση της Πρόσκλησης. Στη συνέχεια ο εκκαθαριστής, αφού αφαιρέσει από το προϊόν της εκκαθάρισης τα έξοδα εκκαθάρισης, μέσα στα οποία περιλαμβάνονται και οι δαπάνες

της λειτουργίας της επιχείρησης κατά την εκκαθάριση και αποδώσει τα αντίστοιχα ποσά συμμέτρως προς τους δικαιούχους, συντάσσει, για το απομένον υπόλοιπο, Πίνακα Κατάταξης κατά τις διατάξεις των άρθρων 153-161 του Πτωχευτικού Κώδικα εφαρμοζομένων αναλόγως. Με τον Πίνακα γίνεται κατάταξη των πιστωτών και για το μέρος του τιμήματος που τυχόν έχει πιστωθεί. Αρμόδιο για την εκδίκαση τυχόν ανακοπών κατά του Πίνακα είναι το πτωχευτικό δικαστήριο, το οποίο δικάζει κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις.»

4. Ν. 4072/2012

«Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα - Μεσίτες Ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις.»

(ΦΕΚ 86/Α/11-4-2012)

Άρθρο 234

Τροποποιήσεις των άρθρων 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 99 του ν. 3588/ 2007 (Α' 153), όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011 (Α' 204), προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Νεότερη διαδικασία εξυγίανσης για τον ίδιο οφειλέτη δεν είναι επιτρεπτή, αν δεν έχει παρέλθει πενταετία από την επικύρωση προηγούμενης συμφωνίας εξυγίανσης, εκτός αν πρόκειται για συμφωνία που επικυρώνεται κατά το άρθρο 106β.»

2. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 100 του ν. 3588/ 2007, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, προστίθεται το εξής εδάφιο: «Στη συζήτηση δύναται να παραστεί και να ακουσθεί και εκπρόσωπος των εργαζομένων».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 101 του ν. 3588/2007, όπως το εν λόγω άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/ 2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εφόσον προβλέπει ότι η επίτευξη της συμφωνίας είναι δυνατή, ότι υπάρχουν βάσιμες προσδοκίες επιτυχίας της προτεινόμενης εξυγίανσης και ότι δεν παραβιάζεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 99 παρ. 2, αποφασίζει το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης για περίοδο όχι μεγαλύτερη των δύο (2) μηνών από την έκδοση της απόφασης και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ορίζει μεσολαβητή, σύμφωνα με το άρθρο 102. Ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου δύναται με πράξη του ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, του μεσολαβητή ή πιστωτή να παρατείνει την περίοδο αυτή για ένα (1) ακόμη μήνα».

4. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 102 του ν. 3588/2007, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Το προηγούμενο εδάφιο μπορεί να εφαρμοσθεί αναλογικά και μετά από αίτηση πιστωτή, αν δεν υπάρχει μεσολαβητής ή ο υπάρχων μεσολαβητής δεν προβαίνει σε

σχετική ενημέρωση του δικαστηρίου, μολονότι αποδεικνύεται ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις της ανάκλησης».

5. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 103 του ν. 3588/ 2007, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι την επικύρωση ή την απόρριψη του σχεδίου εξυγίανσης.»

6. Η παρ. 5 του άρθρου 103 του ν. 3588/2007, όπως το εν λόγω άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/ 2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στα προληπτικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων δύνανται να τίθενται εξαιρέσεις, αν συντρέχει σπουδαίος κοινωνικός λόγος, όπως, ενδεικτικά, προκειμένου να καταβληθούν σε πιστωτή ποσά που είναι αναγκαία για τη διατροφή τούτου ή της οικογένειάς του ή για την ικανοποίηση απαιτήσεων διατροφής άλλων προσώπων. Απαιτήσεις εργαζομένων για μισθούς δεν καταλαμβάνονται από τα προληπτικά μέτρα, εκτός αν το δικαστήριο επεκτείνει την αναστολή της παραγράφου 1 και στις απαιτήσεις αυτές για σπουδαίο λόγο και για ορισμένο χρόνο ειδικά αναφερόμενους στην απόφαση.»

7. Στο άρθρο 103 του ν. 3588/2007, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/

2011, προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Προληπτικά μέτρα που διατάχθηκαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο ή τυχόν προσωρινή διαταγή που εκδόθηκε παύουν να ισχύουν μετά πάροδο δύο (2) μηνών από το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 101».

8. Η προθεσμία των έξι (6) μηνών που αναφέρεται στο στοιχείο η' της παραγράφου 1 του άρθρου 106ε του ν. 3588/2007, που προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, τροποποιείται σε προθεσμία τριών (3) μηνών.

9. Στην παρ. 1 του άρθρου 106ε του ν. 3588/2007, που προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, προστίθεται στοιχείο ι' ως εξής:

«ι. Την καταβολή συμπληρωματικών ποσών προς εξόφληση απαιτήσεων σε περίπτωση βελτίωσης της οικονομικής θέσης του οφειλέτη. Η συμφωνία θα πρέπει να ορίζει με ακρίβεια τις προϋποθέσεις καταβολής των ποσών αυτών».

10. Η παρ. 3 του άρθρου 106ε του ν. 3588/2007, που προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η μη τήρηση της συμφωνίας εξυγίανσης από τον οφειλέτη δύναται να τίθεται ως διαλυτική αίρεση της συμφωνίας εξυγίανσης ή ως λόγος καταγγελίας της. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα δικαιώματα που έχει κάθε πιστωτής κατά το κοινό δίκαιο για τις

περιπτώσεις μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του οφειλέτη που αναλαμβάνονται ή διαμορφώνονται με τη συμφωνία, καθώς και καθυστερημένης ή πλημμελούς εκπλήρωσης, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων καταγγελίας ή υπαναχώρησης».

11. Στο άρθρο 106στ του ν. 3588/2007, που προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, προστίθεται νέα παράγραφος 6:

«6. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίζεται δικάσιμος εντός διμήνου από την υποβολή της».

12. Το άρθρο 106η του ν. 3588/2007, όπως το εν λόγω άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4013/2011, τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 3 του άρθρου 106η αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με την επικύρωση της συμφωνίας:

(α) Αίρεται αυτοδικαίως η απαγόρευση ή το κάλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης.

(β) Αναστέλλεται η ποινική δίωξη των πλημμελημάτων της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής και εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43), καθώς και της καθυστέρησης καταβολής οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, εφόσον οι παραπάνω πράξεις έχουν τελεσθεί πριν από την υποβολή της αίτησης κατά το άρθρο 100. Η αναστολή δεν υπόκειται στον χρονικό περιορισμό της παραγράφου 3 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα και ισχύει για όσο χρονικό διάστημα προβλέπεται να διαρκέσει η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του οφειλέτη που απορρέουν από τη συμφωνία εξυγίανσης και υπό τον όρο της εμπρόθεσμης εκπλήρωσης των συμφωνηθέντων.

(γ) Προστίθεται νέα παράγραφος 4, η οποία έχει ως εξής:

«4. Σε περίπτωση πλήρους και εμπρόθεσμης εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του οφειλέτη που απορρέουν από τη συμφωνία εξυγίανσης εξαλείφεται το αξιόποινο των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος».

(δ) Η παράγραφος 4 αναριθμείται σε παράγραφο 5.

13. Οι διατάξεις του έκτου κεφαλαίου του Πτωχευτικού Κώδικα, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται και επί διαδικασιών εξυγίανσης που έχουν ήδη αρχίσει κατά την έναρξη εφαρμογής του.

Η προθεσμία των δύο (2) μηνών της παραγράφου 1 του άρθρου 101, του Κώδικα αυτού, όπως η παράγραφος αυτή αντικαθίσταται με τον παρόντα νόμο, δεν συμπληρώνεται πριν από την παρέλευση ενός (1) μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εκτός αν η προθεσμία των τεσσάρων (4) μηνών που προέβλεπε η αντικατασταθείσα παράγραφος 1 συμπληρώνεται νωρίτερα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ & Δίκαιο Ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, Ε' Έκδοση, 2012
- Λάμπρος Κοτσίρης, Η διαδικασία συνδιαλλαγής κατά τον ΠτΚ, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 2010
- Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Πτωχευτικό Δίκαιο κατά το Ν.3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας», Γ' Έκδοση, 2007
- Ευάγγελος Εμμ. Περάκης, Πτωχευτικό Δίκαιο, Νομική Βιβλιοθήκη, 2010
- Γεώργιος Ν. Μιχαλόπουλος, Πτωχευτική Νομοθεσία, Νομική Βιβλιοθήκη, 2^η έκδοση, 2012
- Δημήτρης Κ. Αυγητίδης, Εξυγίανση επιχειρήσεων μέσω προπτωχευτικών συμφωνιών, Νομική Βιβλιοθήκη, 2011
- Λάμπρος Κοτσίρης & Ράνια Χατζηνικολάου-Αγγελίδου, Το Δίκαιο Εξυγίανσης και Εκκαθάρισης των Προβληματικών Επιχειρήσεων, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 1998
- Λάμπρος Κοτσίρης & Ράνια Χατζηνικολάου-Αγγελίδου, Δίκαιο Εξυγίανσης και Εκκαθάρισης Προβληματικών Επιχειρήσεων, 2002
- Θεόδωρος Ν. Στίγκας, Πτώχευση και Εξυγίανση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2005
- Μιχαήλ Μαργαρίτης, Ο Νέος Πτωχευτικός Κώδικας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2007
- Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Πτωχευτικό Δίκαιο, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Β' Έκδοση, 2004
- Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Πτωχευτικό Δίκαιο, Έκδοση 3η, 2008
- Σπυριδάκης Ι., Η διαδικασία συνδιαλλαγής (Πτωχευτικός Κώδικας 99-106), 2011
- Ρόκας Α., Προπτωχευτική διαδικασίας εξυγίανσης επιχειρήσεων, 2011
- Κοτσίρης – Αρβανιτάκη, Γνωμοδότηση «Προληπτικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας συνδιαλλαγής κατά το νέο Πτωχευτικό Κώδικα» ΝοΒ 2008.800
- Μάζης, «Η διαδικασία συνδιαλλαγής του νέου Πτωχευτικού Κώδικα (άρθρα 99 – 106 Ν.3588/2007)», ΔΕΕ 2008. 174-175
- Fletcher I., The Law of Insolvency, έκδ.δ', 2009

- Goode R., Principles of Corporate Insolvency Law, έκδ. γ', 2005
- Keay A./Walton P., Insolvency Law – Corporate and Personal, έκδ. β', 2008
- Finch V., Corporate Insolvency Law, έκδ.β', 2009
- Warren E., The Untenable Case for Repeal of Chapter 11, The Yale Law Journal, Vol 102, 1992, 437
- Schmidt K., Ο νέος γερμανικός νόμος για την αφερεγγυότητα – Δοκιμή, κριτική και εξέλιξη (μτφ Σωτηρόπουλου) ΕΕμπΔ 2002,489